

Onsdag den 23. februar 2011 (D)

1

57. møde

Onsdag den 23. februar 2011 kl. 13.00

Dagsorden

1) Spørgsmål til ministre til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

1) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Meta Fuglsang (SF):

Planlægger ministeren/regeringen – i forlængelse af dagens udmeldinger på Politikens web (<http://politiken.dk/politik/ECE1189741/venstrefolk-starter-oproer-mod-loekkes-prestigeprojekt/>) – nedlæggelse af regionerne, og har der siden kommunalreformens vedtagelse i 2004 og frem til nu været udfærdiget planer og skitser desangående i Indenrigs- og Sundhedsministeriet og/eller regeringen? (Spm. nr. S 1114, skr. begr.).

2) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Meta Fuglsang (SF):

Hvad er ministerens kommentar til den tidligere indenrigsminister Britta Schall Holbergs udtalelser på Politikens hjemmeside om, at »Det er klart, at når regionerne ikke har skatteudskrivningsret, stiller de bare op ved kasse et for at få penge. Derfor har de heller ikke noget økonomisk ansvar«? (Spm. nr. S 1116).

3) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Karl H. Bornhøft (SF):

Vil ministeren kommentere artiklen »Varme hænder forsvinder« i Berlingske Tidende den 5. februar 2011 og give svar på, om han finder den beskrevne udvikling acceptabel? (Spm. nr. S 1166, skr. begr.).

4) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Karl H. Bornhøft (SF):

Hvis ministeren, som han udtaler i artiklen »Varme hænder forsvinder« i Berlingske Tidende den 5. februar 2011, er af den opfattelse, at der ikke er klar sammenhæng mellem forbrug og kvalitet i den offentlige sektor, hvordan bærer regeringen sig så ad med at styre? (Spm. nr. S 1167, skr. begr.).

5) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Flemming Møller Mortensen (S):

Mener ministeren, at regeringens målsætning om, at børn og unge skal have mulighed for mindst 7 timers fysisk aktivitet om ugen, allerede er nået?

(Spm. nr. S 1194).

6) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Flemming Møller Mortensen (S):

Har regeringen en konkret målsætning om, at alle børn og unge skal være fysisk aktive i mindst 7 timer om ugen, og hvorledes agter ministeren i bekræftende fald at følge op på, om denne målsætning nås i form af undersøgelser, evaluering eller lignende?

(Spm. nr. S 1195).

7) Til integrationsministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Hvad er årsagen til, at ministeren på en henvendelse fra spørgeren ikke har oplyst, hvilke regler og betingelser australieren Shaun Anthony Mitchell skal søge efter og opfylde, for at han kan få opholdstilladelse til at være sammen med sin kæreste, Mette Klein Jørgensen, og deres to små drenge, samtidig med at han har fast arbejde på hånden?

(Spm. nr. S 1187).

8) Til integrationsministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Synes ministeren, at det er fair, at en australier ikke kan blive familiesammenført med sin kæreste, som er mor til hans to børn, blot fordi hun har været udsat for en arbejdsskade og er i gang med en ny uddannelse på revalidering, når han kan få familiesammenføring, så fremt kæresten er på SU?

(Spm. nr. S 1188).

9) Til transportministeren af:

Kim Christiansen (DF):

Hvordan synes ministeren, at den afstemning om navnet på den nye bornholmerfærge, som Færgen A/S afholder i samarbejde med Bornholms Tidende, og hvor folk fra hele verden kan stemme om navnet på færgen, stemmer overens med det synspunkt om, at det er godt, at det nu er bornholmerne selv, der får lov til at bestemme navnet på den nye færge, som ministeren gav udtryk for under et nylig afholdt samråd om emnet?

(Spm. nr. S 1163).

10) Til undervisningsministeren af:

Pernille Frahm (SF):

Hvilke planer har ministeren for at fremme brugen af inkluderende strategier i fremtidens skole, jf. at Undervisningsministeriet i 2008 igangsatte skoleudviklingsprojektet »Mindre specialundervisning, styrket faglighed og øget rummelighed«, der har som formål at fastholde elever i den almindelige undervisning og reducere henvisningen til specialundervisning?

(Spm. nr. S 1183).

11) Til undervisningsministeren af:

Pernille Frahm (SF):

Er der nogle af de 22 kommuners erfaringer med inklusion, der har gjort særligt indtryk på ministeren, og som med fordel kan udbredes til flere kommuner?

(Spm. nr. S 1184).

12) Til undervisningsministeren af:

Christine Antorini (S):

Hvorfor vil ministeren i modsætning til videnskabsministeren ikke tage initiativ til, at professionsuddannelser, som f.eks. uddannelsen til lærer, ingeniør, pædagog og sygeplejerske, bliver akkrediteret på institutionsniveau og ikke for hver enkelt uddannelse, når ministeren i øvrigt hylder afbureaukratisering på sit område?

(Spm. nr. S 1190).

13) Til undervisningsministeren af:

Christine Antorini (S):

Hvordan vil ministeren sikre, at studerende på uddannelser til f.eks. lærer, pædagog og sygeplejerske får flere timer frem for som nu, hvor de studerende får færre og færre timer på grund af regeringens nedskæringer på professionshøjskolerne?

(Spm. nr. S 1191).

14) Til socialministeren af:

Tina Petersen (DF):

Hvordan forholder ministeren sig til, at der stadig på trods af gentagne ønsker herom ikke foreligger dokumentation og evaluering af hjemmetræningsprogrammerne for handicappede børn?

(Spm. nr. S 1185).

15) Til socialministeren af:

Tina Petersen (DF):

Kan ministeren oplyse, hvor de midler, der blev afsat til dokumentation af hjemmetræningsprogrammerne, er endt?

(Spm. nr. S 1186).

16) Til videnskabsministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Er ministeren tilfreds med regeringens indsats for at undgå nedskæring af undervisningstiden på universiteterne?

(Spm. nr. S 1192).

Lovforslag nr. L 146 (Forslag til lov om investeringsforeninger m.v.).

Lovforslag nr. L 147 (Forslag til lov om sikkerhedsundersøgelse af ulykker til søs).

Kulturministeren (Per Stig Møller):

Lovforslag nr. L 148 (Forslag til lov om ændring af lov om videregående kunstneriske uddannelsesinstitutioner under Kulturministeriet (Ændring af styrelse af visse uddannelsesinstitutioner samt fusion af Det Kongelige Danske Kunstakademis Arkitektskole, Danmarks Designskole og Det Kongelige Danske Kunstakademis Konservator-skole m.v.)).

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Lovforslag nr. L 149 (Forslag til lov om ændring af integrationsloven, lov om danskuddannelse af voksne udlændinge m.fl. og forskellige andre love (Anvisning af bolig til flygtninge og udvidelse af kredsen af prøveberettigede ved prøve i dansk m.v.)).

Høgni Hoydal (T), Juliane Henningsen (IA):

Lovforslag nr. L 150 (Forslag til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed (Udvidelse af hjemmel til at videregive information til færøske og grønlandske myndigheder)).

Transportministeren (Hans Christian Schmidt):

Lovforslag nr. L 151 (Forslag til lov om ændring af lov om godkendelse og syn af køretøjer (Administrative bøder og påbud om aflevering af nummerplader)).

Lovforslag nr. L 152 (Forslag til lov om ændring af lov om luftfart (Kommunal drift af flyvepladser, regulering af erstatningsansvarsgrenser, sletning af luftfartøjer og udstedelse af forbud og påbud m.v.)).

Lovforslag nr. L 153 (Forslag til lov om ændring af lov om godskørsel og lov om buskørsel (Lovgivning i tilknytning til EU's Vejtransportpakke)).

Lovforslag nr. L 154 (Forslag til lov om anlæg af Nykøbing Falster Omfartsvej).

Lovforslag nr. L 155 (Forslag til lov om anlæg af Nordlig Omfartsvej ved Næstved).

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Yderligere har udenrigsministeren (Lene Espersen) meddelt mig, at hun ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4 at give Folketinget en skriftlig:

Redegørelse om Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE).
(Redegørelse nr. R 5).

Eksemplarer vil blive omdelt og vil fremgå af www.folketingstidende.dk.

Kl. 12:59

Meddelelser fra formanden

Formanden :

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Lovforslag nr. L 144 (Forslag til lov om ændring af forældelsesloven (Forældelse af fordringer på erstatning eller godtgørelse i anledning af en erhvervssygdom)).

Lovforslag nr. L 145 (Forslag til lov om ændring af lov om tv-overvågning og lov om behandling af personoplysninger (Udvidelse af adgangen til tv-overvågning for kommuner)).

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Redegørelsen vil komme til forhandling torsdag den 3. marts 2011.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål til ministrene til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

Kl. 13:01

Formanden :

Til at besvare spørgsmål i spørgetimen i dag har statsministeren udpeget økonomi- og erhvervsministeren og beskæftigelsesministeren.

Til økonomi- og erhvervsministeren er anmeldt følgende spørgsmål:

Benny Engelbrecht (S)
Morten Østergaard (RV)
Orla Hav (S)

Til beskæftigelsesministeren er anmeldt følgende spørgsmål:

Torben Hansen (S)
Eigil Andersen (SF)
Per Clausen (EL)
Kenneth Kristensen Berth (DF)
Lennart Damsbo-Andersen (S)
Jesper Petersen (SF)

Det er op til medlemmerne, hvor mange vi når inden for spørgetimen, men vi skulle kunne nå otte, altså til og med Lennart Damsbo-Andersen, hvis man overholder taletiden.

Den første, der får lov til at stille spørgsmål til økonomi- og erhvervsministeren, er hr. Benny Engelbrecht, værsgo.

Kl. 13:01

Spm. nr. US 89

Benny Engelbrecht (S):

Tak. Det danske samfund står over for en lang række udfordringer, og spørger man små og mellemstore danske virksomheder, er en af de udfordringer, de især oplever, og som jeg er ganske sikker på at ministeren også kan genkende, spørgsmålet om finansiering og spørgsmålet om lånemuligheder.

Derfor er det selvfølgelig interessant at følge den debat og dialog, der har været om det initiativ til en iværksætterpakke, som regeringen ved økonomi- og erhvervsministeren har taget, hvor der konkret skal afsættes midler via pensionsselskaberne til, at små og mellemstore danske virksomheder har mulighed for at optage lån.

Det har især været meget bemærkelsesværdigt, at økonomi- og erhvervsministeren har været meget klar i mælet med hensyn til den hastighed, hvormed disse lånemuligheder skulle stilles til rådighed. I Børsen den 17. august 2010 udtalte ministeren således:

»Det bliver noget af det hurtigste, vi har lavet i dansk politik, og der vil være en løsning klar allersnarest i løbet af efteråret.«

Ministeren kom ganske vist ikke på det tidspunkt med indikationer af, hvilket efterår han talte om, men jeg antager, at der på det tidspunkt var tale om 2010.

Så mit spørgsmål i dag går først og fremmest på, om ministeren er enig i, at der er gået forholdsvis lang tid med at få denne pakke på plads, og at vi i den tid, der er gået fra iværksætterpakken blev lanceret sidste sommer, og til pengene reelt kommer i anvendelse, sandsynligvis vil se, at der er virksomheder, der i mellemtiden er bukket under på grund af netop mangel på finansiering. Jeg vil samtidig spørge om, hvornår ministeren forventer, at danske små og mellemstore virksomheder konkret vil opleve og mærke, at de 5 mia. kr. i

vækstkaptital, som regeringen altså har lavet aftale om, er til rådighed og tilgængelig for virksomhederne.

Kl. 13:03

Formanden :

Økonomi- og erhvervsministeren.

Kl. 13:03

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Denne regering har lavet et utal af initiativer for at forbedre vilkårene for vækstiværksættere. I den ene undersøgelse efter den anden bliver regeringen kåret som den fremmeste i Europa med hensyn til iværksætttermiljø, med hensyn til mulighed for at starte egen virksomhed, og i snart sagt alle rankings ligger vi i toppen, når det handler om iværksætteri.

På finansieringsområdet har vi så taget fat, og der er lavet en aftale med pensionsbranchen her i starten af januar måned, torsdag den 13. januar. Vi laver et nyt investeringssamarbejde med pensionsbranchen, som vil sikre et væsentligt løft i den risikovillige kapital i Danmark. Og det gør vi, fordi det skaber vækst, giver mulighed for at finansiere udviklingen ude i virksomhederne. Det tog lidt længere tid, end vi regnede med, fordi det er pensionspenge; det er ikke vores penge, det er ikke statens penge, vi bruger. Og det er en aftale, som vil øge udbuddet af risikovillig kapital med op til 10 mia. kr.

Dansk Vækstkaptital, som vi etablerer, vil specialisere sig i at give støtte til vækstvirksomheder. Man kan også som pensionskasse vælge selv at investere sine penge direkte i forskellige underliggende fonde. Det betyder, at vi får skabt flere arbejdspladser i Danmark, og vi går ind og understøtter med finansiering.

Så med hensyn til det konkrete spørgsmål vil jeg sige, at alternativet til, at regeringen ikke gjorde noget, er, at man havde det eksisterende system. Så der er ikke nogen, der sådan har mistet noget, ved at regeringen ikke har fået sat yderligere skub i det her initiativ, for det eksisterende marked fungerer. Det her er et specielt generøst tilbud fra statens side, som giver *ekstra* finansiering til yderligere udvikling ude i virksomhederne. Så det er et win-win-spil, som regeringen her lægger op til for yderligere at udbygge den gode politik, vi har lavet på iværksætterområdet fra regeringens side.

Kl. 13:05

Formanden :

Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 13:05

Benny Engelbrecht (S):

Jeg bliver lidt forvirret over det, ministeren siger her. Siger ministeren, at der ikke er noget problem i forhold til kreditter i Danmark, altså at små og mellemstore virksomheder ikke har problemer med at optage kreditter for at finansiere deres virksomhed?

Jeg må sige, at jeg ikke oplever det samme, når jeg taler med små og mellemstore danske virksomheder. Jeg hører netop, at en lang række af de udfordringer, de står over for, er at finde disse midler. Man kan altid diskutere, om den løsning, regeringen har valgt, er den rigtige, men når det nu er den, regeringen har valgt, og regeringen oven i købet har lagt vægt på, at midlerne skulle ud så hurtigt som overhovedet muligt – for nu at holde fast i det, ministeren selv har sagt – så virker det da underligt, at det tager så lang tid, som det tager.

Kan ministeren ikke prøve at sætte en lidt mere konkret dato på? Hvad er det, vi taler om? Hvornår skal denne løsning være parat?

Kl. 13:06

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:06

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Der er en løsning. Der blev indgået en aftale den 13. januar med pensionsbranchen, så der er fundet op til 10 mia. kr. ekstra i risikovillig kapital til de små og mellemstore virksomheder, så der er fundet en løsning. Vi laver et selskab, som er Dansk Vækstkapital, som går ind og giver finansiering til små og mellemstore virksomheders udvikling og også lånefaciliterer nogle konstruktioner.

Det, der er situationen, er, at vi yderligere udbygger i forhold til det marked, hvor den besked, jeg får fra små og mellemstore virksomheder, er, at man mangler nogle yderligere finansieringsmuligheder. Vi har et godt erhvervsklima i Danmark, et af de bedste – sådan set – i hele verden, når man kigger på administrativt bøv. Regeringen har fjernet 25 pct., siden vi trådte til i 2001, svarende til 7 mia. kr. Vi har lettet selskabsskatten to gange til 25 pct., og i det hele taget har vi skabt et fantastisk godt klima med forskellige støtteordninger til vækstiværksættere.

Den sidste brik har været finansieringen her, hvor mange virksomheder er kommet til mig og har sagt, at de ikke kunne låne pengene i banken. Derfor giver vi så en mulighed igennem Dansk Vækstkapital, for at man kan investere i små og mellemstore virksomheder. Den ordning fik vi lavet en aftale med pensionsbranchen om den 13. januar.

Kl. 13:07

Formanden :

Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 13:07

Benny Engelbrecht (S):

Jeg er glad for, at ministeren i det mindste anerkender, at der er et problem i forhold til en række virksomheder, som ikke kan låne penge i banken. Det var bl.a. en af de ting, som jeg faktisk spurgte ind til i det foregående spørgsmål.

Kan ministeren ikke uddybe det arbejde en lille smule, der er med at etablere den bestyrelse, som skal nedsættes som led i udmøntningen af denne pakke? Hvad er det præcis for noget? Man kan jo læse et og andet bl.a. i avisen. Hvad er det for nogle problemer, vi ser der, og ikke mindst hvad er det for en konkret dato, vi kan forvente at virksomheder rent faktisk kan gå ned i ikke et pengeinstitut, men rent faktisk kan få adgang til disse midler til konkret at sætte nye initiativer i værk? Det er jo det, som er bottom line for virksomhederne. Hvornår kan de komme i gang med at låne af disse midler?

Kl. 13:08

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:08

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Det sker hurtigst muligt. Første hurdle er jo, at vi skal have aktstykket vedtaget i Finansudvalget. Det håber jeg på sker nu. Der er en bred tilslutning til, at det er et godt initiativ, regeringen har taget her med Dansk Vækstkapital.

Med hensyn til bestyrelsen er der ikke nogen problemer i det, men vi har besluttet os til, at den her gang gør vi det også ved hjælp af sådan gode råd fra headhuntere, så vi får en professionel bestyrelse. Det vil sige, at man ikke bare kan udpege den fra den ene dag til den anden. Men den bestyrelse kommer snart, og den er i god gænge.

Kl. 13:09

Formanden :

Tak til hr. Benny Engelbrecht.

Så er det hr. Morten Østergaard med spørgsmål til økonomi- og erhvervsministeren. Værsgo.

Kl. 13:09

Spm. nr. US 90

Morten Østergaard (RV):

Erhvervsministeren er jo den tredje konservative erhvervsminister under den her regering, og hvis man skal læse de tal, der er kommet frem i dag, sker det måske ikke med den allerstørste stolthed, da man kan læse, at der kun er 18 ud af 192 lande i verden, som i de seneste 3 år har haft en ringere vækst end Danmark. Hvis man kigger på det afrikanske kontinent, som måske ikke er der, vi finder den største erhvervspolitiske inspiration, er det kun Zimbabwe, der har haft en ringere vækst end Danmark.

Det skyldes jo bl.a., at man i en årrække, mens det gik godt, ikke drog omsorg for økonomien, tillod en overophedning, en udvanding af vores konkurrenceevne og en lavere produktivitetstilvækst end i andre lande. Mit første spørgsmål er sådan set bare, om ministeren på regeringens vegne vedkender sig ansvaret for at have bragt Danmark i den her position, hvor vi set på vækst altså er blandt de allerlæringeste lande i verden.

Kl. 13:10

Formanden :

Erhvervsministeren.

Kl. 13:10

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Uanset hvordan man vender og drejer det, har Danmark en af verdens sundeste økonomier – uanset hvordan man vender og drejer det. Vi har sådan ud fra forskellige objektive parametre Europas fjerdesundeste økonomi. Vi har en af Europas laveste arbejdsløshedstal og havde, frem til den internationale finansielle krise væltede ind over os i september 2008, et overskud på alle balancetal.

Så valgte vi at føre en meget ekspansiv finanspolitik i Danmark i 2009 og 2010, som har betydet, at vi har en lav arbejdsløshed og også, at der har været et statsunderskud på 60 mia. kr. i 2010. Det er det, vi hævler ned på nu med en meget ansvarlig genopretningspolitik, en genopretningsplan fra maj måned og en tilbagetrækningsreformpolitik, som jeg også kan konstatere at Det Radikale Venstre støtter.

Dette henter 18 mia. kr. på sigt og sikrer, at vi får 70.000 flere ud på arbejdsmarkedet. Så jeg vedkender mig, at vi fører en ekstrem ansvarlig økonomisk politik i Danmark, ikke ved letsindige løfter, fugle på taget, alle mulige gode ønsker om, at det nok skal gå godt, nej, vi anviser konkrete løsninger, så vi ikke ender sådan i græske og irske tilstande.

Kl. 13:11

Formanden :

Hr. Morten Østergaard.

Kl. 13:11

Morten Østergaard (RV):

Ja, eller spanske eller portugisiske tilstande, kunne man også sige, men virkeligheden er jo, at selv Spanien og Portugal har haft en højere vækst i de sidste 3 år, end Danmark har haft. Derfor er det jo interessant, at det, der bliver talt om, når vi har erhvervsministeren her, meget hurtigt bliver finanspolitik, for når det kommer til erhvervspolitikken, til væksten i det private erhvervsliv, har erhvervsministeren jo ikke nogen resultater at lægge frem, som er værd at tage med, fordi man ikke har ført en politik, som har kunnet bringe Danmark i en konkurrencedygtig situation i dag. Faktisk er der kun

18 lande i verden, der har haft en ringere vækst de sidste 3 år end Danmark, og det er jo skuffende.

Når man så samtidig – for at følge op på det, den seneste spørger var inde på – kan konstatere, at de initiativer, som bliver lanceret, trækker ud i en uendelighed, så tror jeg, utålmodigheden med regeringen er ved at blive meget stor udeomkring. Derfor synes jeg egentlig, det ville være godt, hvis erhvervsministeren ville garantere, at de første af de her pensionsmidler kommer ud at arbejde inden grundlovsdag, altså inden Folketinget går ind i sin mødefri periode. Vil ministeren i dag lægge hovedet på blokken og sige, at de første penge er ude hos små og mellemstore virksomheder inden grundlovsdag?

Kl. 13:12

Formanden :
Ministeren.

Kl. 13:12

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Hvis man igen ser på objektive parametre – og det er jo dem, man må se på – så er Danmark et af de lande, hvor det er nemmest og bedst at starte egen virksomhed. Vi har valgt at sige, at vi vil have, at væksten fremover skal ske i den private sektor og ikke i den offentlige sektor. Vi har verdens største offentlige sektor i Danmark, og den skal vi sørge for bliver lidt mindre i forhold til væksten i den private sektor.

Så hvis man måler det ud fra den sidste udvikling, nu hvor vi holder igen på de offentlige udgifter, vil man se større vækst i den private sektor. Det, det handler om for regeringen, er at få vækst i den private sektor ved at generere de bedst mulige rammevilkår for private virksomheder og at stoppe væksten i den offentlige sektor.

Det er jo der, der er en stor skillelinje i dansk politik: Vi har en rød opposition, som vil øge de offentlige udgifter, øge skatter og afgifter, og så har vi en regering, som vil holde igen på de offentlige udgifter og sørge for, at skatter og afgifter bliver holdt i ro. Og der er den bedste vækstpolitik, man kan føre, at sørge for, at rammevilkårene er i orden.

Kl. 13:13

Formanden :
Hr. Morten Østergaard.

Kl. 13:13

Morten Østergaard (RV):

Det er jo lidt småt med konkrete svar. Men hvis vi så bare skal forholde os til det, ministeren sagde, må vi jo sige, at det altså er sagt af en minister, som står på ryggen af den 19.-laveste vækst i verden i de sidste 3 år, på det afrikanske kontinent kun overgået af Zimbabwe, og den minister skal man nu tro på har opskriften på vækst. Det kan jo undre, at regeringen ikke har gennemført nogen initiativer, der kunne have haft vækstfremmende karakter i stedet for at lade stå til og konstatere, at vi altså rutsjer ned ad slisken. Det er jo det, der er problemet: Det er ikke nok at tale om privat vækst, når vi kan se, at stort set alle andre lande i verden, herunder de fleste afrikanske lande, har en højere vækst end Danmark.

Men jeg synes, ministeren skylder os et svar. Helt konkret: Med hensyn til det her højtbesungne initiativ med pensionskasserne, som der bestemt kan være meget fornuft i, kan vi så regne med, at de første penge, de første investeringer i små og mellemstore virksomheder er gjort inden grundlovsdag, inden Folketinget går på sommerferie? Det er nemt at svare ja eller nej til. Problemet er, at hvis man bliver ved med at svare udenom, efterlader man jo et indtryk af, at det vil man ikke garantere.

Formanden :
Ministeren.

Kl. 13:14

Kl. 13:14

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Vi har en meget handlingsorienteret regering, som gennemfører det ene initiativ efter det andet, som har sikret, at Danmark har en af verdens stærkeste økonomier, og det er jo sådan set den måde, man må måle det på, i stedet for at tale det ned i et sort hul. Man kan ikke finde et eneste land blandt de afrikanske lande, der blev talt om, som har en stærkere økonomi end os. Vi har en af verdens stærkeste økonomier. Man kan altid vælge forskellige årstal at måle fra. Det, vi kan se af de sidste indikatorer, er, at produktiviteten er gået op i det danske samfund, vores eksport er blevet bedre, og i det hele taget går det bedre i Danmark nu. Og det er jo det, man skal måle på.

Regeringen opfører sig ekstremt ansvarligt og er vel den mest økonomisk ansvarlige regering i mands minde, fordi vi for første gang nogen sinde holder igen på de offentlige udgifter. Det har man jo ikke kunnet før. Det gør vi nu af hensyn til væksten i den private sektor.

Med hensyn til Dansk Vækstkapital gør vi det så hurtigt som muligt. Aktstykket skal godkendes i Finansudvalget, vi skal udpege en bestyrelse, og så er det ud over stepperne, for pengene er fundet, op til 10 mia. kr. i risikovillig kapital og lånemuligheder for virksomhederne, og dem vil vi selvfølgelig gerne have ud så hurtigt som muligt, så det er med til at understøtte det vækspotentiale, der er i dansk erhvervsliv lige nu, for det går bedre nu, end det har gjort før.

Kl. 13:15

Formanden :
Tak til hr. Morten Østergaard.

Så er det hr. Orla Hav med spørgsmål til økonomi- og erhvervsministeren. Værsgo.

Kl. 13:15

Spm. nr. US 91

Orla Hav (S):

Tak for det. Jeg skal fortsætte lidt i sporet. Den seneste udvikling i den finansielle sektor er Amagerbankens krak. Det spørgsmål, som rigtig mange stiller sig, er: Har staten med regeringen i spidsen udvist den fornødne rettidige omhu for at sikre borgernes og samfundets interesser i denne sag?

Det forholder sig sådan, at Finanstilsynet var på inspektion i Amagerbanken i april måned 2010. Jeg kender ikke konklusionen fra dette tilsyn, men faktum er, at i november 2010 bevilger Finansiell Stabilitet som en del af den statslige indsats på det her område godt 13 mia. kr. i individuel garantistillelse for Amagerbanken.

Skete denne store garantistillelse med baggrund i Finanstilsynets konklusioner et halvt år tidligere? Den garantistillelse fik jo rigtig mange mennesker til at indskyde ny kapital og købe aktier i deres bank, fordi den bank har en stor opbakning i sit lokalområde. Spørgsmålet fra mange af disse aktiekøbere går på, om de fik det fornødne grundlag til at vurdere de risici, som et køb af denne aktie indebar, på. Eller stolede de på, at statens tilsyn og garantistillelse var deres sikkerhed for, at det i en urolig tid var ansvarligt at bruge penge på at få sat gang i Danmark igen, også for private midler.

Så mit grundlæggende spørgsmål til ministeren er: Har ministeren, har regeringen udvist rettidig omhu på det her område, eller er det et af de områder, der har været medvirkende til, at vores vækstrate ikke er så pæn, som den tidligere spørger var inde på?

Kl. 13:17

Kl. 13:21

Formanden :
Ministeren.

Kl. 13:18

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Nu er det jo heldigvis sådan, at bankpakke I, kreditpakken og bankpakke III er vedtaget af et bredt politisk flertal med bl.a. Socialdemokraternes stemmer. Det er den måde, man har håndteret bankproblemerne på, fuldstændig efter bogen og efter den aftale, vi har lavet med bl.a. Socialdemokraterne.

Men det er jo aldrig en god situation, når en bank går ned. Det er jo en ulykkelig situation med mange skadevirkninger både for virksomheder og for private mennesker. I det her tilfælde viste det sig jo, at bankpakke III virkede. Af de 100.000 kunder er der kun ca. 700, som har tabt penge på deres indestående. Jeg tror, at alle, der lavede bankpakke III, godt vidste, at det kunne få nogle konsekvenser, at man satte nogle grænser, sådan at man ikke lavede et 100-procents-sikkerhedsnet for nogle private virksomheder.

Flere af de her negative konsekvenser har vi jo afbødet i et tværpolitisk forlig med bankpakke III, som sikrer, at en kollapsede bank kan fortsætte i en ny form. Altså, selv om banken gik ned i weekenden, havde man jo som kunde mandag morgen sit dankort, som stadig kunne fungere i en bank, så bankpakke III fungerede jo.

Jeg synes, det er vigtigt at understrege, at bankens ledelse og den daglige ledelse og også både bestyrelsen og direktionen jo er dem, der er ansvarlige for bankens drift, så årsagerne til Amagerbankens ulykkelige situation er svær at placere politisk. De skal altså findes hos ledelsen af banken. Det er jo ikke, fordi der i offentligheden ikke har været opmærksomhed omkring, at Amagerbanken var en højrisikobank. Det må man sige der har været skrevet rigtig meget om.

Kl. 13:19

Formanden :
Hr. Orla Hav.

Kl. 13:19

Orla Hav (S):

Jeg er sådan set enig med ministeren i, at der har været skrevet rigtig meget om det, men når det bliver skrevet, at det er blevet afsløret, at der har manglet tilsyn, og at Amagerbankens krak kunne have været undgået, så er der vel en grund til, at ministeren burde filosofere lidt over, om det system, som ministeren sidder i spidsen for, har udvist tilstrækkelig rettidig omhu, herunder også i forbindelse med ministerens egen rolle.

Vi taler jo om, at det danske samfund mister i omegnen af 6 mia. kr. på den finansielle stabilitet og garantistillelse, der ydes over for til Amagerbanken, henset til, at man 6 måneder forinden var inde at foretage en vurdering, hvoraf det fremgik, at der var 25 kunder, 25 låntagere, som man kom til at afskrive 2,5 mia. kr. på, da man fik boet gjort op.

Berettiger det til, at man fra ministerens side kan sige, at der her er blevet udvist rettidig omhu, at der her ikke er noget at komme efter, og at det alene er bankens ansvar? Jeg er enig i, at banken har et stort ansvar, men vi har jo været enige om, at der skulle følges til dørs fra politisk og administrativ side.

Kl. 13:21

Formanden :
Ministeren.

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Det vil også blive undersøgt. Hver en sten vil selvfølgelig blive vendt i den her sag. Men det er vigtigt at understrege, at det jo – uanset at man godt kan drille lidt – ikke er et politisk ansvar, at en bank bliver drevet i sæk. Det er jo altså bankens daglige ledelse, direktionen og bestyrelsen, der har det ansvar. Vi lever heldigvis ikke i et samfund, hvor staten driver virksomhed. Det er bankens ledelse, som har ansvaret for det. Det bliver sådan en lidt underlig pseudodiskussion, når man forsøger at lave politik ud af det.

Hvis man sådan kigger på Finanstilsynets offentlige redegørelse og afgørelse vedrørende Amagerbanken fra de forgangne 2 år, har Finanstilsynet jo ikke lagt skjul på, at Amagerbanken har haft en høj risikoprofil, som kunne medføre nye tab. Så gjorde vi jo det i Folketinget – Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti, Det Radikale Venstre, SF og regeringen – at vi bl.a. vedtog en kreditpakke, og den gav alle banker mulighed for at søge statslige kapitalindskud for at undgå en kreditklemme samt gav en individuel statsgaranti for at lette overgangen fra den generelle statsgaranti.

Både bankpakke I og kreditpakken skulle give et pusterum til bankerne, og det var vi enige om i Folketinget. Det lykkedes også for langt de fleste pengeinstitutter, så vi har egentlig et sundt banksystem i Danmark i dag. Men Amagerbanken var jo et eksempel på, at en daglig ledelse ikke kunne forstå at styre den her bank ordentligt igennem de udfordringer, der har været siden 2008.

Kl. 13:22

Formanden :
Hr. Orla Hav.

Kl. 13:22

Orla Hav (S):

Jeg vil gerne bekræfte ministeren i, at ministeren har en utrolig loyal opposition, når det gælder om at sikre det her lands fremtid, det vil jeg gerne bekræfte. Men forudsætningen for, at ministeren har en loyal opposition på det her område, er vel også, at vi har tiltro til, at der bliver gjort det, der skal gøres, i den mellemliggende periode.

Vi har jo registreret, at pressen har skrevet om, at formanden for Finansiell Stabilitet gentagne gange advarede ministeren, advarede ministeriet mod at gå videre ind i Amagerbanken. Forholder det sig sådan, at ministeren eller ministeriet har afvist de opfordringer, som kom fra Henning Kruse Petersen i forbindelse med at gå ind og lade statslige penge, skal vi sige være sikkerhed for noget, som i bund og grund var usundt og måske burde have været håndteret noget tidligere og på en anden måde?

De spørgsmål melder sig jo ikke mindst hos dem, der har skudt penge i det, men bestemt også hos folk i lokalområdet, som synes, de har mistet et pengeinstitut, de har været glade for at bruge igennem mange år. Så jeg vil gerne have ministeren til at bekræfte, at ministeren er indstillet på, at hver sten skal vendes i den her sag, inklusive hele forløbet i statsligt regi.

Kl. 13:23

Formanden :
Ministeren.

Kl. 13:23

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Jamen alt bliver jo undersøgt. Finansiell Stabilitet har hyret et uafhængigt advokatfirma til at lave en undersøgelse. Finanstilsynet kommer med en redegørelse. Jeg kommer med en redegørelse.

Jeg ved også, at Rigsrevisionen har oplyst, at den allerede igangværende undersøgelse – de laver en undersøgelse af Finansiell Stabilitet – også vil undersøge den individuelle statsgaranti, som Finansiell

Stabilitet stillede i juni 2010, herunder relationen mellem Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet A/S i den pågældende sag.

Så alt bliver sådan set undersøgt, og alt foregår efter den brede aftale, vi lavede politisk. Og der vil jeg da også godt kreditere Socialdemokraterne for at have vist ansvarlighed i den sag. Jeg synes, det er vigtigt, at de ansvarlige partier går ind og laver sådan nogle brede aftaler. Det gjorde vi for at redde Danmark fra en meget ubehagelig situation, vi var sat i efter september 2008. Det gav bankerne et pusterum, et fundament, og det har betydet, at vi har haft et ordentligt forløb i vores finansielle verden siden september 2008 – og det har Socialdemokraterne da også en del af ansvaret, altså det positive ansvar, for.

Kl. 13:24

Formanden :

Tak til hr. Orla Hav, og tak til økonomi- og erhvervsministeren.

Den næste til at besvare spørgsmål er beskæftigelsesministeren, og den første spørger er hr. Torben Hansen, værsgo.

Kl. 13:25

Spm. nr. US 92

Torben Hansen (S):

Tak, hr. formand. Det er sådan, at det her i weekenden bl.a. kom frem, at kommunerne på det seneste har fyret 11.500 medarbejdere og ansat 3.300 flere med løntilskud. Så sent som i går lå der en jobannonce på internettet, og det er en organisation, der søger en medarbejder. Punkt 1 er, at selve stillingsbetegnelsen er, at det er en løntilskudsstilling, og overskriften er: Løntilskudsstilling, medarbejder til det internationale arbejde og kommunikationsarbejde. Så står der som punkt 2 længere nede i parentes: Du skal være sikker på, at du er kvalificeret til at komme i løntilskud for at søge denne stilling.

På baggrund af at regeringen jo har valgt at opprioritere løntilskud og prioritere virksomhedspraktik – det skal ikke være nogen hemmelighed, at Socialdemokratiet synes, der er for lidt uddannelse og opkvalificering i det spor, som regeringen har valgt – set i det lys, synes ministeren så, det er tilfredsstillende, og synes ministeren, det er rimeligt, at vi har en organisation, der direkte siger, at stillingsbetegnelsen er en løntilskudsstilling, og at man skal være sikker på, at man er kvalificeret til at komme i løntilskud for overhovedet at kunne søge denne stilling?

Kl. 13:26

Formanden :

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 13:26

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg var lige en overgang ved at være bange for, at hr. Torben Hansen ville sige, at det ikke skal være nogen hemmelighed, at man fra Socialdemokratiets side er modstander af løntilskudsstillinger. Det er jeg sådan set meget glad for at hr. Torben Hansen ikke sagde, netop fordi jeg for ½ år siden blev meget kritiseret – det var godt nok af Lizette Risgaard, der jo er næstformand i LO, men meget, meget tæt knyttet til oppositionen og jo især til Socialdemokratiet, hvor jeg jo f.eks. kan forstå, at Socialdemokratiets formand skal ringe til LO's formand for at høre, hvem der skal være minister i en eventuel S-SF-regering. Nå, men når det er sagt, blev jeg for ½ år siden voldsomt kritiseret af LO, men også af oppositionen, for ikke at ville bruge løntilskudsværktøjet nok. Kritikken gik på, at man ikke ville give ledige mulighed for at komme ud i løntilskudsstillinger, og det var simpelt hen rent galt.

Så har vi jo opprioriteret alt det, der hedder virksomhedspraktik i løntilskud og i det hele taget det at give ledige mulighed for at komme ind på arbejdsmarkedet, ind på rigtige virksomheder. Nu er det

så galt. Nu har jeg sådan set næsten brugt en uge på at imødegå den kritik, der nu kommer fra Socialdemokratiet og fra fagbevægelsen, og det er altså lidt svært at mene begge dele på en gang, vil jeg sige til hr. Torben Hansen. For et halvt år siden var det rent galt, at der ikke blev brugt løntilskud i højere grad, end der gjorde, nu bruger vi så løntilskud i højere grad, og nu er det så galt. Så man må sige, at det altså er en lidt mystisk tilgang, Socialdemokraterne har til det her felt, og jeg kan vel egentlig næsten kun tolke det som ren og skær oppositionspolitik, gold oppositionspolitik, hvor man skubber de ledige foran sig, fordi det egentlig slet ikke er det at få ledige i gang på arbejdsmarkedet, der interesserer Socialdemokratiet, det, der interesserer Socialdemokratiet, er at være imod regeringen.

Kl. 13:29

Formanden :

Hr. Torben Hansen.

Kl. 13:29

Torben Hansen (S):

Jeg takker for ministerens svar. Det var sådan set bare ikke et svar på det spørgsmål, jeg stillede. Det spørgsmål, jeg stillede, var netop: Synes ministeren, at det er rimeligt, at vi rent faktisk har en organisation her, der så sent som i går på en offentlig internetside, som ikke er offentligt drevet, satte en stillingsannonce op, hvori man siger, at stillingsbetegnelsen er løntilskudsstilling. Overskriften: Løntilskudsstilling, medarbejder til det internationale arbejde og kommunikationsarbejde. Længere nede parentes: Du skal være sikker på, at du er kvalificeret til at komme i løntilskud for at kunne søge denne stilling.

Synes ministeren, at det er rimeligt, at man på den måde faktisk udelukkende annoncerer efter løntilskudspersoner, og at man derved jo et eller andet sted også siger, at man gerne vil trække penge ud af statskassen til det her? Og hvad vil ministeren gøre, hvis det er sådan, at trafikken med det her stiger, sådan at vi får flere og flere situationer, hvor det er sådan, at man direkte går ind og annoncerer efter personer, der har et offentligt løntilskud med? Synes ministeren, det er et balanceret arbejdsmarked?

Kl. 13:30

Formanden :

Det svarer ministeren på.

Kl. 13:30

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Nu er jeg jo ikke klar over, hvad det er for en organisation, men det kunne jo være en del af fagbevægelsen, i og med at fagbevægelsen var meget, meget forarget over, at man ikke brugte løntilskud nok for bare ½ år siden. Så det kunne det jo godt være. Men man kunne jo også have lavet en overskrift, der hed: Er du ledig, og vil du gerne have en chance på arbejdsmarkedet, så har vi faktisk en løntilskudsstilling til dig. Var det en bedre overskrift, vil jeg spørge hr. Torben Hansen? For det er da ikke overskriften, der skal skille os ad.

Det, jeg synes er problemet her – og det var sådan set også derfor, at jeg svarede, som jeg gjorde i mit første svar – er jo, at Socialdemokratiet ikke ønsker de lediges bedste i den her sag. Det gjorde man sådan set for ½ år siden, for da var man stærk tilhænger af løntilskud. Nu har vi ændret reglerne, så vi kommer til at bruge løntilskud noget mere, nu er man så blevet modstander. Det er jo lidt pauvert, er det ikke?

Kl. 13:31

Formanden :

Hr. Torben Hansen.

Kl. 13:31

Torben Hansen (S):

Jeg synes, at det, der er pauvert, er, at regeringen i de ændringer, som man har lavet her pr. 1. januar, har gjort det næsten umuligt at få uddannelse og opkvalificering ind i aktiveringen. Det synes jeg er pauvert. Jeg synes, at man på den måde rent faktisk svigter de ledige. Og det, som Socialdemokratiet netop forsøger, i og med at vi hele tiden påpeger, at vi skal have uddannelse og opkvalificering ind, er rent faktisk også at være med til at hjælpe de ledige tilbage på arbejdsmarkedet.

Men når vi taler om løntilskudsstillinger, har det jo også tidligere været fremme, at generelt er hver anden pedel på løntilskud, og på enkelte kommunale arbejdspladser er fire ud af fem job med løntilskud. Jeg kan sige, at den her organisation sådan set ikke har noget med fagbevægelsen at gøre. Det vil selvfølgelig nok skuffe ministeren, men det har organisationen ikke. Det er nogle, der bor ovre i Rosenørnsgade 14, kan jeg se. Men synes ministeren stadig væk, at det er udtryk for et arbejdsmarked i balance, når man direkte går ind og også siger til folk: Du skal være sikker på, at du er kvalificeret til at komme i løntilskud for at søge denne stilling?

Synes ministeren, at man så har et arbejdsmarked i balance, og hvordan kan ministeren så være sikker på, at vi, når man så lige pludselig skal have x antal flere titusinder ud i det her, ikke får en trafik, hvor dem, der er i job med løntilskud, presser almindeligt ordinært ansatte ud?

Kl. 13:32

**Formanden :
Ministeren.**

Kl. 13:32

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Nu er det her ikke en quiz, men hvis det var, ville jeg jo have spurgt hr. Torben Hansen om, hvor stor en del af arbejdsstyrken i det offentlige hr. Torben Hansen egentlig tror er der på baggrund af løntilskud og andre støtteformer. For så kunne jeg oplyse hr. Torben Hansen om, at det er 1½ pct. Det er 1½ pct., vil jeg sige til hr. Torben Hansen. Og er det ærlig talt ikke rigtig, rigtig godt, at man netop tilbyder den her mulighed for ledige, altså at komme ud på rigtige virksomheder, fuldstændig som hr. Torben Hansen mente for et halvt år siden? Dengang var hr. Torben Hansen jo for. Nogle gange kniber det lidt med hukommelsen, når man kommer herind i Folketingssalen, for man kan ikke helt huske, hvad det var, man var for for et halvt år siden. Men jeg vil meget gerne repetere det.

Jeg vil bare sige: Hvis vi har en virksomhed, der vil gøre en indsats på den her måde, hjælpe den ledige i job f.eks. via løntilskud, give den ledige i hvert fald en chance for at komme ind på arbejdsmarkedet, så synes jeg, at det er fuldt og helt i orden. Jeg kan bare sige, at løntilskud selvfølgelig ikke skal misbruges. Det er også derfor, at der er et helt regelsæt for, hvordan vi dæmper op for det misbrug, der eventuelt kunne finde sted. Men løntilskud er et rigtig godt redskab.

Kl. 13:33

Formanden :

Tak til hr. Torben Hansen.

Så er det hr. Kenneth Kristensen Berth med spørgsmål til beskæftigelsesministeren. Værsgo.

Kl. 13:33

Spm. nr. US 93**Kenneth Kristensen Berth (DF):**

Tak for det. I sensommeren 2009 afslørede Ekstra Bladet en række herboende udlændinge i at begå forskellige former for socialt bedrageri. Disse udlændinge havde været i udlandet og optjent forskellige former for indtægter uden at lade det modregne i deres førtidspension. For nylig besluttede Københavns Vestegns Politi at undlade at rejse sigtelse og tiltale mod en af de her førtidspensionister med baggrund i, at Albertslund Kommune ikke kunne dokumentere, at den pågældende var bekendt med reglerne om, at vedkommende altså skulle modregnes i sin førtidspension, hvis vedkommende tjente penge i udlandet.

Det er jo ikke specielt tilfredsstillende, at man på den måde kan begå socialt bedrageri, uden at det får nogen konsekvenser, og derfor giver det jo også anledning til at spørge ministeren om, hvad ministeren har tænkt sig at gøre ved det, så vi ikke kommer til at opleve en lignende sag igen.

Kl. 13:34

**Formanden :
Ministeren.**

Kl. 13:34

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg er meget enig med hr. Kenneth Kristensen Berth i, at det her er et alvorligt problem. Det er også derfor, at hr. Kenneth Kristensen Berths parti var med til at indgå en meget stor aftale om socialt bedrageri i forbindelse med finanslovforhandlingerne. Denne aftale skal netop dæmme op over for socialt bedrageri. Det er jo helt klart, at man skal kende reglerne for, hvad man må, og hvad man ikke må. Derfor har vi faktisk også i den aftale bl.a. aftalt, at pensionister skal have mere information om, hvornår man f.eks. må bo sammen, og hvornår man ikke må. Det var i øvrigt et forslag, kan jeg godt røbe, der kom fra Dansk Folkeparti, så Dansk Folkeparti har allerede hjulpet med at tage hånd om den her sag. For det første er det vigtigt, at man kender sine rettigheder og sine pligter, når man modtager offentlige ydelser, og for det andet er det selvfølgelig vigtigt, at vi får taget hånd om de sager, hvor der er blevet begået socialt bedrageri. Det er netop derfor, at vi i fællesskab har styrket indsatsen imod socialt bedrageri.

I den styrkelse ligger faktisk alt fra øget information til også forbedrede muligheder for kommunerne til netop at gå ind og afsløre de her tilfælde af socialt bedrageri og bl.a. jo altså også det, at vi har tredoblet antallet af lufthavnstilsyn, fordi vi jo faktisk har erfaring med, at det de gange, hvor man kontrollerer i lufthavnen om rejsende har haft sociale ydelser med til udlandet, har været tilfældet i alt for stort omfang. Der bliver simpelt hen begået alt for meget socialt bedrageri.

Derfor er jeg jo glad for, at vi er enige om, at det her er et område, der skal styrkes, og at det også er et område, hvorpå vi til stadighed skal have vores opmærksomhed.

Kl. 13:36

Formanden :

Hr. Kenneth Kristensen Berth.

Kl. 13:36

Kenneth Kristensen Berth (DF):

Det er jo rigtigt, at der så sent som den 26. november var en stor razia i Københavns Lufthavn, hvor man pegede 91 ud, som altså var mistænkt for socialt bedrag. De 87 af dem var i øvrigt med på et fly fra Mekka. Det giver måske også anledning til at se på, hvad det er for en gruppe mennesker, som giver anledning til de her problemer, og der har jeg da i hvert fald noteret mig, at fru Inger Støjbergs ministerkollega, hr. Claus Hjort Frederiksen, tidligere i februar måned har tilkendegivet, at der måske kunne være en idé i at revurdere alle

de førtidspensioner, som er givet til ikkevestlige indvandrere. Dette skal også særligt ses i lyset af, at der inden for de seneste 5 år er sket en stigning i antallet af tildelinger af førtidspension til indvandrere, mens antallet for danskere stort set er uændret.

Så kunne det i den forbindelse være interessant at spørge fru Inger Støjberg, om hr. finansminister Claus Hjort Frederiksen idé er noget, man ønsker at arbejde videre med i Beskæftigelsesministeriet.

Kl. 13:37

Formanden :

Jeg vil lige sige, at man alene omtaler og tiltaler ministre med deres titel, hvad enten det er finansministeren eller beskæftigelsesministeren. (*Kenneth Kristensen Berth* (DF): Det skal jeg gøre). Jeg medgiver, at det er første dag på podiet. Beskæftigelsesministeren.

Kl. 13:38

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg kan sige, at det tager vi stille og roligt.

For det første vil jeg sige, at det jo netop er sådan, at i nogle af de lande, hvor vi har kunnet se en øget trafik omkring socialt bedrageri, f.eks. Tyrkiet og Marokko, vil vi så nu have lokalt ansatte folk, der simpelt hen kan holde øje med, om der bliver begået socialt bedrageri i forbindelse med danske ydelser. Så kan jeg i øvrigt sige, at jeg selv var med ude at kontrollere i lufthavnen den pågældende dag, som hr. Kenneth Kristensen Berth omtaler.

Når det er sagt, er det jo sådan, at vi for øjeblikket er i gang med at forhandle hele førtidspensionsområdet, og det kan vise sig ret svært at tage gamle sager op. Men jeg synes faktisk, det er helt ekstremt vigtigt at have fokus også rettet mod det fremadrettede nu, så vi sørger for, at det er de rigtige, der får førtidspension, og at vi tilskynder dem, der stadig har en rest af arbejdsevne, til at komme i arbejde og dermed også giver dem et udviklingsforløb i stedet for at parkere dem på perronen.

Kl. 13:39

Formanden :

Hr. Kenneth Kristensen Berth.

Kl. 13:39

Kenneth Kristensen Berth (DF):

I forhold til den konkrete sag fra Albertslund Kommune vil jeg sige, at det egentlig er min grundlæggende opfattelse, at man, når man modtager førtidspension eller erklærer sig indforstået med, at man gerne vil modtage førtidspension, også må forventes at kende reglerne. Det er i hvert fald retsgrundsætningen normalt, nemlig at man forudsætter, at befolkningen kender loven. Derfor undrer det mig også en lille smule, at Københavns Vestegns Politi i den her sag kan nå frem til den konklusion, som man er nået frem til, nemlig at den pågældende ikke har kendt reglerne.

Så kunne jeg godt tænke mig at spørge, om der måske er mulighed for, at vi indfører en bestemmelse, hvor vi simpelt hen gør det til en forudsætning, at man, såfremt man siger ja til at modtage sådan en førtidspension, også siger ja til, at man kender regelsættet, der ligger bag, for at gøre det helt klart, at det er det, vi forventer. Men som sagt har jeg faktisk svært ved at forstå, at politiet kan nå frem til en konklusion, som i virkeligheden er i modsætning til den retsgrundsætning, vi har i Danmark, om, at man skal kende loven.

Kl. 13:40

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:40

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg kan sige, at min opfattelse er meget lig den, hr. Kenneth Kristensen frembringer her, nemlig at folk generelt set er meget godt inde i reglerne og godt er klar over, hvad man kan, og hvad man ikke kan, også hvis man modtager sociale ydelser.

Som sagt er jeg meget glad for, at vi styrker indsatsen omkring information på det her område, og at vi også i fællesskab har blikket stift rettet mod socialt bedrageri og netop gør alt, hvad vi overhovedet kan, for at imødegå, at der bliver bedraget på det her område. Man skal jo bare huske på, at der er mange mennesker i det danske samfund, der rent faktisk har behov for netop at få de her ydelser, og når der så er en lille gruppe af sociale bedragerere, er de med til at kaste et meget dårligt lys over de mennesker, der i virkeligheden har brug for sociale ydelser og hjælp fra det offentlige.

Derfor er jeg glad for, at vi i fællesskab har blikket rettet mod det her område, og at vi selvfølgelig også i fællesskab følger den her sag meget nøje.

Kl. 13:41

Formanden :

Tak til hr. Kenneth Kristensen Berth.

Så er det hr. Jesper Petersen med spørgsmål til beskæftigelsesministeren. Værsgo.

Kl. 13:41

Spm. nr. US 94

Jesper Petersen (SF):

Tak for det. Og tak for det meget heldige og betimelige i, at beskæftigelsesministeren er her lige præcis i dag, efter at der jo de sidste par dage har kørt historier i Berlingske Tidende, JyskeVestkysten og andre medier om medarbejdere på LM Glasfiber, LM Wind Power, der er blevet meget syge af at have arbejdet der, har fået lunge-sygdomme, allergi, eksem – nogle har fået bylder af at arbejde med det her opløsningsmiddel, styren, der jo også er kræftfremkaldende.

Jeg kender de virksomheder og har været der, og mit indtryk er, at mange har været glade for arbejde der. Det har også været rigtig godt for Danmark at have de virksomheder, men der har altså været nogle ret store problemer med arbejdsmiljøet der. Arbejdsmiljøloven siger jo, at det er virksomhedens ansvar at sikre, at der er et sundt og sikkert arbejdsmiljø for de medarbejdere, der er der. Sagen er så, at mange er blevet syge. Der er givet 35 påbud til virksomheden alene om det her opløsningsmiddel siden 1995. Og man må jo sige, at ud over at synes, det er forfærdeligt for de mennesker, der er ramt af sygdomme, kan man også være bekymret for det fremtidige forløb. Altså, hvad sker der om 5 eller 10 år, hvis det viser sig, at flere, der ikke er syge nu, bliver det til den tid? Vil de så kunne opnå erstatning? Skal man ud i nogle meget opslidende lange forløb for at få sin ret og få den erstatning, man efter min mening burde få?

Så jeg vil gerne sådan helt uden politisk fnidder og indblanding give beskæftigelsesministeren mulighed for at kommentere den sag og kommentere, om hun synes, Arbejdstilsynet og Arbejdsskadsstyrelsen har været aggressive nok, har haft muskler nok til at gøre noget ved de her problemer på virksomheden, og om beskæftigelsesministeren vil være med til at undersøge til bunds, hvad der er foregået på virksomheden. F.eks. har det været fremme, at man som en slags modgift har givet en liter mælk om dagen i stedet for sørge for en ordentlig udluftning. Hvad er beskæftigelsesministerens holdning til at sørge for, at de her medarbejdere får en ordentlig behandling?

Kl. 13:43

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:43

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg kan sige, at generelt er det jo sådan, at statsministeren altid tilstræber at sende ministre i spørgetid, som netop er relevante for den dagsorden, der kører lige for øjeblikket, og derfor er det også meget naturligt, at jeg står her i dag.

Jeg kan sige, at vi har en fuldstændig fælles tilgang til det her, nemlig at arbejdsmiljøet skal være i orden; det skal det for alle, der er på arbejdsmarkedet, og det gælder selvfølgelig også i de her to sager, som jeg har set på med stor bekymring. Derfor har jeg også bedt både Arbejdstilsynet og Arbejdsskadestyrelsen om en redegørelse, og jeg forventer, at den redegørelse ligger på mit bord inden for ca. 14 dage. Og så har jeg også besluttet at sende den direkte videre til Arbejdsmarkedsudvalget, fordi jeg mener, at det her er en sag, som Arbejdsmarkedsudvalget selvfølgelig skal informeres så grundigt om, som vi overhovedet kan.

Men sagen er lige så ny for mig, som den er for hr. Jesper Petersen. Men jeg vil gerne sige, at det selvfølgelig er en sag, jeg ser på med stor bekymring. Jeg vil i øvrigt sige, at jeg deler det indtryk, som hr. Jesper Petersen også har, nemlig at det jo ellers er virksomheder, hvor medarbejderne har været glade for at arbejde. Det ændrer bare ikke på, at arbejdsmiljøet skal være i orden.

Kl. 13:45

Formanden :

Hr. Jesper Petersen.

Kl. 13:45

Jesper Petersen (SF):

Den tilkendegivelse vil jeg godt sige tak for. Jeg synes, det er godt, at beskæftigelsesministeren er opmærksom på sagen og hurtigt har bedt om en redegørelse fra Arbejdstilsynet. Spørgsmålet kunne blive, om der er behov for en mere grundig undersøgelse simpelt hen, som kan ligge til grund for de sager, der måtte komme i fremtiden. Lad os nu forestille os, at der er nogle, der får luftvejssygdomme, der konstateres om 5 eller 10 år, men hvor personen i mellemtiden har været ryger. Skal vedkommende så risikere at skulle ud i et eller andet opslidende forløb med myndighederne, i stedet for at vi nu får en grundig helbredsundersøgelse af de medarbejdere, der gerne vil have sådan en, får en grundig undersøgelse af forholdene på virksomheden, der ligesom kan skabe en praksis for, at her forventer vi altså, at det har betydet, at de medarbejdere er kommet til skade på grund af det arbejde? Så konkret i den her runde – tiden er ved at løbe ud – vil jeg spørge til det med at tilbyde en grundig, gratis helbredsundersøgelse af medarbejderne og sørge for en nærmere undersøgelse af forholdene på virksomheden, end hvad Arbejdstilsynet allerede har foretaget.

Kl. 13:46

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:46

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg kan sige, at jeg også har bedt Arbejdsskadestyrelsen om en redegørelse på det her felt. Det er ikke kun Arbejdstilsynet, men også Arbejdsskadestyrelsen, for der har været mange skader i tidens løb – det er der jo på virksomheder både af den ene og den anden karakter. Men i den forbindelse har jeg faktisk bedt Arbejdsskadestyrelsen om også at se på de skader, som der er indberettet fra den pågældende virksomhed. Så deri er jo en tilkendegivelse af, at det er der også fokus på.

Så er det også sådan, at der jo især er ét stof, som har været meget til diskussion, nemlig styren og konsekvenserne af det. Det er jo

sådan, at for at man kan få en erstatning, så skal de følgevirkninger, altså de diagnoser, som efterfølgende bliver stillet, stå på en speciel liste, og der er en helt speciel procedure for, hvordan man tager sådan nogle sager op, og hvordan tingene bliver undersøgt. Og det vil selvfølgelig også blive fulgt i den her sag.

Kl. 13:47

Formanden :

Hr. Jesper Petersen.

Kl. 13:47

Jesper Petersen (SF):

Ja, jeg synes, at det her også giver anledning til at sige, at det jo altså er et kendt stof, og hvor farligt det er, er kendt. Nu kan vi begynde i bakspejlet at se på, hvad der er sket her. Men der er måske også noget til fremtiden i form af at se på mulighederne for at forbyde og udfase styren i produktionen her.

Der er også en overvejelse om, om det er godt nok, når man har det krav til virksomheder, at de skal sikre et sundt arbejdsmiljø, og der bliver givet 35 påbud, men alligevel er det ikke nok til, at der faktisk sker en ændring på virksomheden. Men så er der måske også noget, der siger, at Arbejdstilsynet ikke har muskler nok til faktisk at bringe det her i orden.

Så jeg synes også, at det for det fremadrettede vil være interessant at høre beskæftigelsesministerens synspunkt på, om det her giver anledning til at ville øge de muskler, der er hos Arbejdstilsynet, og mulighederne for at forbyde styren.

Kl. 13:48

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:48

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jamen jeg vil sige, at en sag som den her da helt generelt vækker bekymring. Men det er også sådan, at det ikke er mit indtryk, at der er myndighedssvigt indblandet i den her sag indtil videre. Det ændrer dog ikke på, at jeg har bedt om en redegørelse fra Arbejdstilsynet for netop også at kigge på det. Og det materiale, der kommer derfra, er jo så selvfølgelig fuldt ud tilgængeligt for Arbejdsmarkedsudvalget, for jeg vil sende det direkte videre til Arbejdsmarkedsudvalget.

Hvad hr. Jesper Petersen ikke kan vide er, at vi faktisk er i gang med at forhandle en ny arbejdsmiljøstrategi, men da Socialistisk Folkeparti jo ikke er en del af den forligskreds, er det klart, at hr. Jesper Petersen ikke er fuldt informeret om, hvad der sker til de forhandlinger. Men vi er i øjeblikket ved at forhandle om, hvordan vi skal lægge vores arbejdsmiljøstrategi frem til 2020. Og jeg kan i øvrigt gøre opmærksom på, at det er forhandlinger, som Socialdemokratiet indgår i, i og med at de er med i den forligskreds.

Så alle de her ting er jo en del af det generelle tilsyn fra Arbejdstilsynets side, og på den måde kan man sige, at så indgår det jo også i det store billede.

Kl. 13:49

Formanden :

Tak til hr. Jesper Petersen.

Så er det hr. Per Clausen med spørgsmål til beskæftigelsesministeren, værsgo.

Kl. 13:49

Spm. nr. US 95**Per Clausen (EL):**

Jeg er også glad for, at beskæftigelsesministeren er her i dag, for det giver anledning til at stille et konkret spørgsmål til ministeren, som jeg sådan set tror at ministeren har mulighed for at svare positivt på,

så vi kan gå herfra i godt humør. Det kan da i hvert fald ikke udelukkes.

Udgangspunktet er jo, at vi har et system i Danmark, hvor kontanthjælpsmodtagere modtager det, man kalder et tilbud, det betyder, at de modtager et tilbud, som de så skal tage imod, om at blive aktiveret. Det har jeg diskuteret med ministeren og tidligere beskæftigelsesministre mange gange på det principielle plan. Det springer vi over i dag.

Det, som er udfordringen, er jo, at når man så kommer i aktivering, vil der ofte ske det, at man skal bruge transportmidler til at komme til det aktiveringssted. Det koster som regel penge. Derfor er der indført den ordning, at man kan få støtte til at dække de ekstra udgifter, man har. Det anslås i loven til 1.000 kr. med en mulighed for ifølge loven at gå op til 1.500 kr.

Nu er der bare sket det siden den 1. januar 2011, at den mulighed for at gå op til 1.500 kr. ikke eksisterer i den bekendtgørelse, der er udkommet. Jeg kunne godt tænke mig at vide, om ministeren ikke er enig med mig i, at det er urimeligt, at f.eks. unge mennesker under 25 år, som har en indtægt på lige godt 6.000 kr., nu risikerer, at det faktisk koster dem flere hundrede kroner om måneden at deltage i et aktiveringstilbud, udelukkende fordi ministeren har fjernet den mulighed, der var for at give et tilskud på 1.500 kr.?

Kl. 13:51

Formanden :
Ministeren.

Kl. 13:51

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jamen jeg vil da sige, at jeg da i hvert fald er glad for hr. Per Clausens indledning, nemlig at hr. Per Clausen var glad for, at jeg er her, for så er vi jo glade begge to.

Men når det så er sagt, vil jeg sige, at det er sådan, at det reelt ikke er mig, hr. Per Clausen skal skyde på. For det er sådan, at sidste år gav vi netop muligheden for, at man kunne få et tilskud på op til 1.500 kr. Så var aftalen faktisk, at vi i fællesskab, og det er så de fleste af Folketingets partier, dog undtagen Enhedslisten, skulle prøve at se, om vi kunne tilvejebringe pengene f.eks. via satspuljen, når vi nåede frem til i år.

Det var der så ikke mulighed for i forbindelse med satspuljen, så hr. Per Clausen skal sådan set også prøve at snakke med de andre af Folketingets partier om den her sag, for jeg vil da sige ret klart, at mit udgangspunkt sådan set var et håb om, at vi kunne forlænge den her mulighed. Men det er også sådan i den her verden, at ting koster penge, og derfor skal man også tilvejebringe finansiering. Og det var så desværre ikke muligt med det brede politiske billede her i Folketinget.

Kl. 13:52

Formanden :
Hr. Per Clausen.

Kl. 13:52

Per Clausen (EL):

Jeg vil godt spørge beskæftigelsesministeren, om hun ikke er enig med mig i, at det er et rigtig dårligt svar fra en beskæftigelsesminister til de unge mennesker, som nu kan konstatere, at de hver måned af deres kontanthjælp på godt 6.000 kr. skal betale 200-300 kr. ekstra for at være i aktivering, at det ikke kunne lade sig gøre for beskæftigelsesministeren at skaffe pengene via satspuljen. Intet – intet – havde forhindret, at beskæftigelsesministeren sørgede for, at de penge blev afsat på finansloven. Jeg ved ikke, om beskæftigelsesministeren kan løfte sløret for, hvilke enorme beløb det ville koste statskassen at løse det her problem, som efter min mening er et meget lille problem for ministeren, et meget lille problem for regerin-

gen, burde være et meget, meget lille problem for Folketingets flertal, men som er et meget, meget stort problem for de mennesker, det går ud over.

Kl. 13:53

Formanden :
Ministeren.

Kl. 13:53

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Men det nytter bare ikke noget, vil jeg sige til hr. Per Clausen, for det er nu engang sådan i den virkelige verden, at tingene også skal betales. Og når jeg ikke kan få flertal til at hjælpe med at betale den her udgift, har jeg jo altså bare ikke magten til så lige at gennemføre det. Sådan er verden jo, så hr. Per Clausen må drøfte det her med de partier, som hr. Per Clausen normalvis slår sig sammen med, altså Socialistisk Folkeparti og Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre. Så det er sådan set der, hr. Per Clausen kunne starte den her diskussion, altså med sine egne og blandt sine egne om, hvorvidt det her var noget, man skulle have prioriteret, for det var der bare ikke et flertal, der ville.

Kl. 13:54

Formanden :
Hr. Per Clausen.

Kl. 13:54

Per Clausen (EL):

Jeg synes jo, at det måske er en lille smule for bekvemt for beskæftigelsesministeren, at beskæftigelsesministeren i den her sag mener, at alle andre end beskæftigelsesministeren har et ansvar. Sagen er vel, at beskæftigelsesministeren er en af de personer, der har flere forskellige måder at løse den her udfordring på. Det kunne være ved at sige, at vi må kunne klare det ved finanslovforhandlingerne; det kunne være ved at sige, at vi klarer det i det forslag til finanslov, som kommer fra Beskæftigelsesministeriet; det kunne være den metode, som ministeren så har valgt at gøre til den eneste måde at løfte den her opgave på, nemlig ved at tage det op under satspuljeforhandlingerne. Det er jeg med på. Men der findes andre muligheder.

Jeg har et eller andet sted meget svært ved at forstå, at det ved finanslovforhandlingerne ikke skulle være muligt at fremskaffe det her beløb, som ministeren så heller ikke har lyst til at fortælle hvad er – og hvor meget det er, kan vi vende tilbage til senere ved et skriftligt spørgsmål. Men det er et meget lille beløb for statskassen, som vil have så stor betydning for de her mennesker, som det går ud over. Det er selvfølgelig fint for beskæftigelsesministeren, at hun kan dele ansvaret med en masse andre partier her i Folketinget, nemlig alle undtagen Enhedslisten, men det gør jo ikke, at beskæftigelsesministeren er fri for ansvar.

Kl. 13:55

Formanden :
Så er det ministeren.

Kl. 13:55

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Det gør heller ikke en forskel for Enhedslisten på det moralske plan, for Enhedslisten er jo også sådan set forpligtet til at starte med at prøve at overtale sine egne, altså de partier, som Enhedslisten jo normalvis samarbejder med, til at støtte op om det her forslag. For jeg kan bare i det hele taget sige, at der ikke var et flertal, der ville bakke op om det her forslag, og derfor kan jeg selvfølgelig ikke tilvejebringe pengene.

Det er så sådan, at jeg året før selv havde fundet de her penge, skrabt dem sammen og lagt dem på bordet til lige nøjagtig den her

gruppe, men der var forudsætningen så ligesom, at vi skulle være enige om fremover at tilvejebringe pengene. Det var der bare ikke et flertal, der ville bakke op om.

Så jeg vil sådan set på det konstruktive plan foreslå hr. Per Clausen, at han tager en snak med de øvrige oppositionspartier og ser, om han måske kan overbevise dem, for så kan vi jo, hr. Per Clausen og jeg, danne fælles front, og det ville så sådan set være første gang, tror jeg, i den politiske historie. Men nyskabelse er jo også altid godt.

Kl. 13:56

Formanden :

Tak til hr. Per Clausen.

Så er det hr. Lennart Damsbo-Andersen med et spørgsmål til beskæftigelsesministeren.

Kl. 13:56

Spm. nr. US 96

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Tak. Vi skifter lige emne. I forrige uge deltog jeg i et samråd, hvor økonomi- og erhvervsministeren redegjorde for, hvad han havde tænkt sig at gøre i forhold til at lave en national handlingsplan for giftstoffet PCB. PCB er et af de farligste stoffer, der overhovedet findes i verden, og det er indbygget i rigtig mange bygninger i Danmark – i offentlige bygninger, private bygninger, betonelementer, fuger omkring vinduer og andre steder.

Det, som økonomi- og erhvervsministeren sagde i forrige uge, var, at der nu skulle kigges hele vejen rundt på problemerne i forbindelse med PCB, og at der skulle laves en national handlingsplan. Det er jo godt. Det er rigtig, rigtig godt, og det er blevet efterlyst i meget lang tid.

Det, som han så også sagde, var, at alle aspekter skal gennemgås, og eftersom PCB er i bygninger – dvs. steder, hvor folk bor, og steder, hvor folk arbejder, og der er bygninger, der skal renoveres, og der er også bygninger, der skal rives ned – så kunne jeg godt tænke mig at høre beskæftigelsesministeren sige noget om, om hun på nuværende tidspunkt har gjort sig nogen tanker om, hvilke bidrag hun har tænkt sig at komme med i forhold til den nationale handlingsplan.

Kl. 13:57

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:57

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Nej, for i og med at det er første gang, jeg hører om den her nationale handlingsplan – jeg var jo af gode grunde ikke deltager i det samråd, som hr. Lennart Damsbo-Andersen omtaler, i og med at jeg ikke var inviteret, og så er det jo heller ikke nogen skam at blive væk, kan man sige – har jeg ikke kendskab til drøftelserne på det pågældende samråd.

Men det er jo helt klart, at når der foreligger noget derfra, som vedrører mig, vil jeg tage stilling til det, og så vil jeg selvfølgelig også komme med et relevant indspil, for hr. Lennart Damsbo-Andersen har jo ret i, at arbejdsmiljø godt kunne være en del af det her. Så lad os kigge på det, når der foreligger noget.

Kl. 13:58

Formanden :

Hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Det gør der jo så, for i hvert fald ligger der åbenbart et papir i Økonomi- og Erhvervsministeriet på, at der skal laves en national handlingsplan. Det, der så kunne være interessant – når ministeren nu siger, at hun ikke ved så meget om det og vil tage stilling senere – at få svar på et spørgsmål, der går på, om ministeren så vil indbyde eksperter, arbejdsmarkedets parter og andre gode folk til at komme og være bidragydere til de tanker, som ministeren kan komme med i forhold til at udarbejde en handlingsplan.

Det er bl.a. også, fordi der i forbindelse med arbejdet med PCB er indført nogle grænseværdier i Danmark. De grænseværdier er baseret på nogle tyske undersøgelser eller tyske data, som man så har lavet nogle grænseværdier efter i Tyskland. Det gjorde man omkring 1990, så det vil sige, at de er dateret 20 år tilbage. Dem bruger man så i Danmark i dag for at måle, hvor farligt det er. Man snakker om, at ved 300 nanogram pr. kubikmeter luft skal man forholde sig til. Hvis det er 3.000 nanogram pr. kubikmeter luft, skal man gå ind og gøre noget med det samme. Kunne det så også indgå i ministerens plan, at de her grænseværdier er noget, man skal kigge på?

Kl. 13:59

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:59

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Med hensyn til det første spørgsmål kan jeg garantere hr. Lennart Damsbo-Andersen, at når vi indgår i et arbejde om f.eks. nationale handlingsplaner, søger vi jo den viden, som er fornøden, og det kan også være blandt eksperter og andre, som hr. Lennart Damsbo-Andersen spurgte til. Og med hensyn til grænseværdierne er det jo noget, man løbende følger op på.

Kl. 14:00

Formanden :

Hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 14:00

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jamen det her med grænseværdierne vil jeg godt bære lidt mere i, for rent faktisk var der sidste år en historie om en skolebygning i Sorø. Man havde en situation med et rum, hvor der var en skoleklasse med 1.-klassens-elever. De måtte gerne være i det rum, men den lærer, som skulle undervise eleverne, måtte ikke være inde i det rum, fordi vedkommende var gravid og så ikke måtte være derinde. Det var så ud fra en vurdering af, om det her var farligt eller ikke farligt, og det var så specielt farligt for dem, der var gravide, men børnene måtte gerne være der.

Når nu det her baserer sig på nogle gamle tyske tal – ud fra nogle tyske erfaringer – og der ikke er noget, der relaterer sig til den virkelighed, vi har i dag, mener ministeren så ikke, at det er nødvendigt, at man i forbindelse med handlingsplanen så simpelt hen *skal* gå ind og vurdere, om de grænseværdier også er i orden?

Kl. 14:01

Formanden :

Ministeren.

Kl. 14:01

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg synes næsten, at man ud fra de spørgsmål, der bliver stillet, kan konkludere – og jeg tror endda i fællesskab – at det er godt, at vi løbende følger op på det her område med hensyn til grænseværdier og andet, og det vil der selvfølgelig også blive gjort, når man skal lave

en national handlingsplan, hvis altså Beskæftigelsesministeriets område bliver inddraget i den; så er det jo selvfølgelig også noget af det, der kommer til at indgå i det på den ene eller den anden måde.

Kl. 14:01

Formanden :

Tak til hr. Lennart Damsbo-Andersen, og tak til beskæftigelsesministeren.

Hermed sluttede spørgetimen. Så vi nåede ikke hr. Eigil Andersen, men det kan der måske rådes bod på en anden gang.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

Kl. 14:01

Formanden :

Her kan jeg oplyse, at det af Yildiz Akdogan under nr. 16 opførte spørgsmål til videnskabsministeren efter ønske fra spørgeren er overgået til skriftlig besvarelse.

Det første spørgsmål er stillet til indenrigs- og sundhedsministeren af fru Meta Fuglsang.

Kl. 14:02

Spm. nr. S 1114

1) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Meta Fuglsang (SF):

Planlægger ministeren/regeringen – i forlængelse af dagens udmeldinger på Politikens web (<http://politiken.dk/politik/ECE1189741/venstrefolk-starter-oproer-mod-loekkes-prestigeprojekt/>) – nedlæggelse af regionerne, og har der siden kommunalreformens vedtagelse i 2004 og frem til nu været udfærdiget planer og skitser desangående i Indenrigs- og Sundhedsministeriet og/eller regeringen?

Skriftlig begrundelse

Spørgeren vil meget gerne have svar på spørgsmålet. Optakten til kommunalreformen i 2004 tog også sit afsæt i nogle spredte meldinger fra en række menige venstrefolketingsmedlemmer, som den daværende Indenrigsminister først afviste, og få måneder efter nedsatte regeringen så en strukturkommission.

Formanden :

Værsgo med spørgsmålet.

Kl. 14:02

Meta Fuglsang (SF):

Spørgsmålet lyder: Planlægger ministeren eller regeringen i forlængelse af dagens udmeldinger på Politikens web – og så er der en henvisning til en artikel under overskriften »Venstrefolk starter oprør mod Løkkes prestigeprojekt« – nedlæggelse af regionerne, og har der siden kommunalreformens vedtagelse i 2004 og frem til nu været udfærdiget planer og skitser desangående i Indenrigs- og Sundhedsministeriet og/eller regeringen?

Kl. 14:02

Formanden :

Så er det indenrigs- og sundhedsministeren.

Kl. 14:02

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg kan afkræfte, at regeringen har planer om at ændre på kommunalreformen. Den har nu fungeret i 4 år, og den har vist sin styrke. Vi har fået en mere robust offentlig sektor, og regeringen har ikke nogen som helst planer eller skitser om nedlæggelse af regionerne.

Hvad har vi så gjort i løbet af de sidste 4 år? Jo, vi har gjort status over gennemførelsen af kommunalreformen sammen med Kommunernes Landsforening og Danske Regioner. Det skete for 2 år siden. Der var den fælles konklusion, at vi med kommunalreformen har fået en mere robust offentlig sektor, som jeg sagde, som giver et afsæt til løbende at udvikle kvaliteten og også sikrer en vis decentralisering. Vi er nu ved at gennemføre en gennemgribende reform af sundhedsvæsenet. Vi er ved at opbygge en ny sygehusstruktur, og vi investerer massivt i nye sygehuse, hvor behandlingen samles på færre enheder, for at den enkelte kan få højere kvalitet i behandlingen. Vi er ved at udvikle den præhospital indsats, den almene praksis og de nære sundhedstilbud. Med andre ord: Der er fuld gang i sagerne og i kvalitetsudviklingen og i opbygningen af fremtidens sundhedsvæsen. Jeg arbejder med regionerne og ikke imod regionerne.

Kl. 14:04

Formanden :

Fru Meta Fuglsang.

Kl. 14:04

Meta Fuglsang (SF):

Når det her spørgsmål er kommet op, er det jo, fordi der har været meldinger både fra regeringspartier, som den her artikel bærer præg af, og fra oppositionen om usikkerhed omkring regionerne. Det er rigtigt, at der foregår et stort arbejde omkring udviklingen af hele hospitalsområdet, men det, man har oplevet i nogle regioner, har jo så også været, at der var en meget central styring af, hvilken udvikling de her hospitalsområder skulle have. I Region Sjælland har man jo kendt det med en underkendelse af den plan, som regionen havde lavet.

Når spørgsmålet bliver rejst, er det, fordi der ikke nødvendigvis er en sammenhæng mellem, at sygehuse skal udbygges – selvfølgelig skal det – og at man bevarer regionerne. Diskussionen er jo gået på det politiske indhold, der kan ligge i, at vi har regioner. Nogle har været fremme i debatten og sagt, at man godt kunne have et statsligt hospitalsvæsen delt op i f.eks. fire områder eller i hvert fald en statslig styring af hospitalerne, for det var nemmere og mere effektivt og mere ensrettet, og så behøvede vi jo ikke regionerne. Jeg tror, det er de bekymringer, som har givet anledning til bemærkninger fra nogle.

Det, der er spændende for mig, er, når Venstrefolk siger: Hvad skal vi egentlig med regionerne? Når det kommer fra regeringspartiet Venstre, tror jeg, at mange sidder med en fornemmelse af, at det er, fordi man i virkeligheden bare vil gøre det fuldstændig centralt og så nedlægge de her regioner, for det er for besværligt og for bøvellet. Så jeg tror, bekymringen er der. Jeg kvitterer selvfølgelig for, at ministeren siger, at regionerne ikke bliver nedlagt. Men hvad har man så forestillet sig med hensyn til regionerne, for de har jo vist sig lidt ustyrlige i forbindelse med de her hospitaler? Gør ministeren sig overvejelser om at nedlægge eller at ændre regionerne, fordi det ville være nemmere bare at have f.eks. en administrativ styring af hospitalerne?

Kl. 14:05

Formanden :

Ministeren.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Regeringen har som sagt ingen planer om at nedlægge regionerne, og vi har heller ikke de store reformplaner. Vi fik en stor reform for 4 år siden, og den har endnu ikke haft tid til at virke. Jeg synes ikke, der er tegn på, at det ikke fungerer. Men det er jo rigtigt nok, at regionerne ikke har selvstændig skatteudskrivningsret; det er rigtigt. Det er også rigtigt, at når staten lægger 25 mia. kr. oven i de 15 mia. kr., som regionerne har til at bygge for i løbet af de næste 10 år, så stiller staten til gengæld nogle krav og har et udvalg, som sikrer, at regionerne lever op til de krav.

Så det er jo ikke sådan, at regionerne kan gøre, hvad de vil for statens penge, men de har et kolossalt råderum. Tænk på hele sundhedsdebatten, der jo gang på gang handler om, at man det ene sted gør det bedre end det andet sted, og om klager over det ene og det andet. Det er og bliver regionernes ansvar. Det, der truer regionerne mest, er, hvis folketingsmedlemmer hele tiden gør det til statens ansvar – så graver man regionernes grav.

Formanden :

Fru Meta Fuglsang.

Meta Fuglsang (SF):

Det, der har været det konkrete spørgsmål her, er jo, om der har været udfærdiget planer eller skitser fra 2004 og til nu. Jeg har ikke fået noget præcist svar på, om der er i perioden fra 2004 og frem til nu har været lavet planer eller skitser om fordele og ulemper omkring nedlæggelse af regionerne; om det har været oppe; om der ligger nogle beregninger på, hvad der kunne være godt eller skidt. Hvis der ligger sådan nogle, kunne det jo godt være det, der inspirerede f.eks. Venstrefolk til at sige: Skulle vi så ikke tage skridtet, fordi vi sådan set har lavet nogle skitser til det? Jeg kan forstå på ministeren, at det ikke er tilfældet, men jeg vil egentlig gerne have en præcis besvarelse på, om det har været på tale.

Den anden del af det er, om ministeren måske ville løfte sløret for, hvordan vi så kunne styrke regionerne, sådan at man faktisk fik nogle flere fordele ud af det, som man har haft i hospitalsvæsenet, men også f.eks. på det sociale område, hvor vi ved, der er nogle opgaver, der måske ikke bliver løst så kvalificeret, som de kunne, fordi der er et opgaveslip mellem kommuner og regioner.

Formanden :

Ministeren.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil gerne igen svare afkræftende på spørgsmålet, om regeringen i løbet af de 4 år har udarbejdet planer eller skitser om nedlæggelse af regionerne. Det vil jeg gerne svare afkræftende på.

Om vi har planer om at styrke regionerne, kan jeg hverken sige ja eller nej til. Jeg vil jo gerne styrke regionerne på den måde, at det også i den folkelige bevidsthed bliver regionerne, som ikke bare har ansvaret, men også tager ansvaret for sygdomsbehandlingen her i landet. Det bedste, vi kan gøre for at styrke regionerne, er at holde stat og regioner adskilt, så det virkelig bliver klart for borgerne, hvem det er, der har ansvaret, hvis der er noget, der ikke fungerer, som det skal, i regionerne på sygehusene.

Jeg synes ikke, at man skal styrke regionerne på kommunernes bekostning. Det, der var på dagsordenen, er vel nærmere det modsatte, nemlig at vi nu styrker kommunernes medfinansiering, for at

Kl. 14:05

kommunerne interesserer sig mere for, hvordan de kan hjælpe med sundhedsopgaverne.

Kl. 14:09

Formanden :

Fru Meta Fuglsang.

Kl. 14:09

Meta Fuglsang (SF):

Kan det ikke være sådan, at når staten netop går ind og blander sig så massivt i, hvordan den enkelte region skal planlægge sit sygehusvæsen, bliver det også i borgernes bevidsthed staten, der bestemmer, og den, man så skal skælde ud på? Kunne det ikke være det, der var sammenhængen?

Kl. 14:09

Formanden :

Ministeren.

Kl. 14:09

Kl. 14:07

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Det er rigtigt nok, at der i Sundhedsstyrelsen udarbejdes kliniske retningslinjer. Sundhedsministeriet har jo ansvaret for mange af de overordnede krav, der stilles, ganske som Undervisningsministeriet har ansvaret for de overordnede krav, der stilles i undervisningssektoren. Det er jo ikke unormalt, at man har den arbejdsdeling mellem stat og regioner og kommuner, at staten sætter målene eller rettere sagt: Folketinget sætter målene. Dem skal administrationen i staten så sørge for bliver overholdt. Så har man forskellige bemyndigelser, som man kan bruge til at sikre det ene, det andet og det tredje, som Folketinget ønsker sikret, og inden for de rammer er det regioner og kommuner, der tager ansvaret for udførelsen og også for en masse beslutninger, prioriteringer osv.

Kl. 14:10

Formanden :

Tak. Hermed sluttede spørgsmål 1.

Spørgsmål 2 er også stilet til indenrigs- og sundhedsministeren af fru Meta Fuglsang.

Kl. 14:10

Spm. nr. S 1116

2) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Meta Fuglsang (SF):

Hvad er ministerens kommentar til den tidligere indenrigsminister Britta Schall Holbergs udtalelser på Politikens hjemmeside om, at »Det er klart, at når regionerne ikke har skatteudskrivningsret, stiller de bare op ved kasse et for at få penge. Derfor har de heller ikke noget økonomisk ansvar«?

Formanden :

Værsgo med spørgsmålet.

Kl. 14:11

Meta Fuglsang (SF):

Tak.

Hvad er ministerens kommentar til den tidligere indenrigsminister Britta Schall Holbergs udtalelser på Politikens hjemmeside om, at »Det er klart, at når regionerne ikke har skatteudskrivningsret, stiller de bare op ved kasse et for at få penge. Derfor har de heller ikke noget økonomisk ansvar«?

Kl. 14:11

Formanden :

Så er det ministeren.

Kl. 14:11

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Da regionerne blev oprettet i forbindelse med kommunalreformen i 2007, besluttede forligspartierne, at regionerne *ikke* skulle have selvstændig skatteudskrivningsret. Det gjorde vi for at sikre, at regionerne har lige økonomiske muligheder for at løse deres opgave uanset forskelle i befolkningens alderssammensætning og regionernes socioøkonomiske struktur. I forvejen var der i øvrigt forholdsvis begrænsede forskelle mellem de daværende amtskommunale skatteprocenter, og det vil sige, den frihed, som man tidligere havde, var stærkt begrænset, når det gjaldt skatteudskrivning. Det kan jo ikke være anderledes, og sådan er det jo i realiteten også i forhold til kommunerne, der jo heller ikke bare kan sætte skatterne op.

Regionerne bliver altså finansieret af statslige og stigende kommunale tilskud. Deres økonomi forhandles hver sommer og fastlægges i de årlige økonomiaftaler. Det er aftaler, som både siger noget om det kommende års økonomiske rammer og sætter mål, som regeringen og regionerne er enige om.

Derudover så har regionerne et centralt ansvar for, at ressourcerne forvaltes bedst muligt på sundhedsområdet til gavn for patienterne, og det ansvar tager regionerne i det store og hele på sig. Den seneste økonomiaftale med regionerne satte i øvrigt fokus på styrket økonomiopfølgning og overholdelse af budgetterne, og det vil naturligvis også komme til at præge de kommende forhandlinger i april og maj.

Kl. 14:13

Formanden :

Fru Meta Fuglsang.

Kl. 14:13

Meta Fuglsang (SF):

Tak til ministeren for svaret. Jeg synes, det svar, ministeren kommer med, sådan set ikke forholder sig til den udtalelse, som jeg refererede fra. Det er en udmærket gennemgang af, hvad der er grundlaget for regionernes økonomi, men det er ikke den udtalelse, som fru Britta Schall Holberg er kommet med. Det, som denne udtalelse kan give indtryk af, er, at der er nogle medlemmer af regeringspartierne, som opfatter regionerne som nogle, der faktisk ikke opfører sig økonomisk ansvarligt, og som faktisk ikke selv påtager sig ansvaret for, at tingene løber rundt, men bare stiller op ved kasse et. Det er for mig et lidt værdiladet udtryk, at de bare stiller sig op ved kasse et og ikke påtager sig noget økonomisk ansvar. Er ministeren enig i, at det er sådan regionerne opfører sig?

Kl. 14:14

Formanden :

Ministeren.

Kl. 14:14

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Det er jo velkendt, at der er et regeringsparti, som i princippet vil have regionerne nedlagt, og der er også et andet stort parti i folketinget, som gerne ser regionerne nedlagt, men det er altså ikke regeringens politik, og selv om fru Britta Schall Holberg tilsyneladende har udtalt noget lignende – dog ikke helt, men noget lignende – så er det altså ikke noget, der tegner regeringen. Og det ved hun også godt.

I øvrigt er det en gammel diskussion, altså dette med om et kommunalt selvstyre, et regionalt selvstyre, forudsætter, at man kan sætte skatterne op og ned.

Jeg har *altid* ment, at man udmærket kan have lokalt selvstyre inden for helt faste rammer fastsat af staten. Det har jeg aldrig haft dårlig samvittighed over, for der er jo andre tangenter at trykke på end dette med at sætte skatten op og ned, der er jo også alle de andre

udgiftsområder og de prioriteringer mellem udgiftsområderne, som det er en politisk opgave at varetage, og den opgave kan regionerne fuldt ud varetage.

Kl. 14:15

Formanden :

Fru Meta Fuglsang.

Kl. 14:15

Meta Fuglsang (SF):

Når man læser den her udtalelse fra den tidligere indenrigsminister fru Britta Schall Holberg, og når nogle Venstrefolk åbenbart gerne vil have et opgør med det her prestigeprojekt, kan man jo godt gøre sig tanker om, om den udtalelse, som er citeret i spørgsmål 2, i virkeligheden måske bærer lidt ved til diskussionen om, om regionerne skal nedlægges eller ej, fordi deres ansvarlighed og deres motivation til at gøre det, de skal, ordentligt, faktisk bliver draget lidt i tvivl. Er ministeren bange for, at der kan ske en undergravning af den respekt, der står om regionerne, ved at enkelte medlemmer af nogle partier går ud og udtaler sig sådan om regionerne?

Kl. 14:15

Formanden :

Ministeren.

Kl. 14:15

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Vi er jo alle til eksamen, hvor vi står og går. Sådan er det i politik. Der skal være fri debat, og det skal være tilladt at mene noget andet end regeringen, også selv om man er medlem af et regeringsparti. Jeg har ingen problemer med det. Jeg vil bare gerne benytte lejligheden til igen at slå fast, at regeringen altså hverken har skitser til eller planer eller ønsker om at nedlægge regionerne. Men vi holder hele situationen under skarp observation. Det skal man da. Det håber jeg da vi alle gør.

Kl. 14:16

Formanden :

Fru Meta Fuglsang.

Kl. 14:16

Meta Fuglsang (SF):

Jeg har ikke flere spørgsmål.

Kl. 14:16

Formanden :

Der er ikke flere spørgsmål. Så siger vi tak til fru Meta Fuglsang for spørgsmålene.

Så er det hr. Karl H. Bornhøft med spørgsmål til indenrigs- og sundhedsministeren.

Kl. 14:16

Spm. nr. S 1166

3) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Karl H. Bornhøft (SF):

Vil ministeren kommentere artiklen »Varme hænder forsvinder« i Berlingske Tidende den 5. februar 2011 og give svar på, om han finder den beskrevne udvikling acceptabel?

Skriftlig begrundelse

I en artikel i Berlingske Tidende den 5. februar 2011: »Varme hænder forsvinder« fremgår en ny opgørelse, der viser, at der på et år er blevet markant færre lærere, pædagoger og SOSU assistenter i kommunerne, mens administrationen på rådhuset er vokset. Kommunal-

forsker og professor ved Syddansk Universitet Poul Erik Mouritzen påpeger i den forbindelse: »Det er en fortsættelse af den trend, vi systematisk har set siden kommunalreformen, hvor der kommer flere embedsmænd i administrative stillinger, mens der bliver færre ansat ude i marken.«

Formanden :

Værsgo at komme med spørgsmålet.

Kl. 14:16

Karl H. Bornhøft (SF):

Tak. Spørgsmålet lyder i al sin enkelhed: Vil ministeren kommentere artiklen »Varme hænder forsvinder« i Berlingske Tidende den 5. februar 2011 og give et svar på, om han finder den beskrevne udvikling acceptabel?

Kl. 14:16

Formanden :

Så er det ministeren.

Kl. 14:17

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Det fremgår af artiklen, at kommunerne fra november 2009 til november 2010 har nedlagt ca. 5.000 stillinger. Det skal ses i lyset af, at kommunerne året før overskred deres budgetter med ca. 5 mia. kr., og det er jo langt flere stillinger. Det skyldes specielt en utilstrækkelig økonomistyring i kommunerne i 2009, som har betydet, at kommunerne har skullet tilpasse deres økonomi til de aftalte rammer, så der igen bliver balance mellem indtægter og udgifter. Samlet set har der været tale om en vækst i antallet af medarbejdere, men der har været tale om en ujævn udvikling, hvor man først har ansat 14.000 ekstra og umiddelbart derefter nedlagt 5.000.

Regeringen har foreslået nogle ændringer vedrørende den kommunale styring i retning af at imødegå budgetoverskridelser og få en bedre kommunal overvågning af regnskabsudviklingen. Regeringen har tiltro til, at kommunerne fremover vil have en mere stabil udvikling i ressourceforbruget, herunder også personaleforbruget.

Kl. 14:18

Formanden :

Hr. Karl H. Bornhøft.

Kl. 14:18

Karl H. Bornhøft (SF):

Tak. Først og fremmest vil jeg sige tak for svaret. Jeg må måske lige bede ministeren om at være opmærksom på, at de 5.000, der blev afskediget, især er pædagoger, social- og sundhedsassistenter og skolelærere, og jeg vil egentlig gerne i den sammenhæng også bede ministeren om at forholde sig til det element – for det ligger i tråd med det, der ligger i mit spørgsmål – at der godt nok er kommet flere ansatte til administrative opgaver, men færre varme hænder. Det er lige modsat det, der rent faktisk blev lovet i strukturreformen, for der sagde man jo, at det var for at hjælpe borgerne, at det var for at give en bedre service. Og det er derfor, jeg sådan lidt har brug for at afsøge: Hvad er ideen bag den form for administration, som man har lagt op til med kommunalreformen, der sikrer, at det åbenbart i høj grad er administrative opgaver, der satses på, frem for at beholde pædagoger, SOSU'er og lærere, som jo rent faktisk udgør det, som mennesker i almindelighed oplever som det gode i den praktiske hverdag? Kunne ministeren ikke lige prøve at skille de ting ad for os?

Kl. 14:19

Formanden :

Ministeren.

Kl. 14:19

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Også jeg har læst artikler om, at der i kommunerne har været en tendens til at ansætte flere akademikere, chefer og socialrådgivere og færre skolelærere, pædagoger og SOSU-medarbejdere. Det bekymrer selvfølgelig også mig, hvis den udvikling fortsætter, hvad jeg ikke tror den gør. Det er den enkelte kommunes opgave at prioritere ressourcerne og effektivisere administrationen, så den fungerer bedst muligt i forhold til den samlede indsats i kommunen. Vi skal ikke her i Folketinget stille os til dommere over, om nu X-købing kommune skal have så og så mange akademikere, SOSU-assistenter osv.

Kommunalreformen gav mulighed for, at kommunerne kunne indhøste stordriftsfordele på det administrative område; noget tyder på, at man endnu ikke har udnyttet denne mulighed for rationalisering, men der er også noget, der tyder på, at man er i gang med det. Regeringen og kommunerne har i fællesskab sat fokus på konkrete tiltag, der kan frigøre ressourcer fra administration – jeg kan nævne gensidighedsaftalen mellem regeringen og Kommunernes Landsforening om frigørelse af ressourcer til den borgernære service i kommunerne i årene 2009-2013.

Så vil jeg også godt igen nævne, at regeringen på baggrund af de kæmpestore overskridelser i 2009 har gennemført tiltag, som skal sikre, at det ikke gentager sig, nemlig i form af et regime, hvor det absolut ikke vil kunne betale sig for en kommune at overskride budgettet.

Kl. 14:21

Formanden :

Hr. Karl H. Bornhøft.

Kl. 14:21

Karl H. Bornhøft (SF):

Jeg fornemmer en erkendelse hos ministeren af, at udviklingen altså ikke er helt, som han havde ønsket sig. Jeg er til gengæld også enig med ministeren i, at det ikke er os, der skal lave politikken og sørge for det daglige arbejde ude i kommuner og regioner. Men det er alligevel os og regeringen, der har lavet en strukturreform, der gør, at der altså bliver flere og flere administrative opgaver derude. For det må jo være grunden til, at kommunerne ansætter nogle flere.

Jeg har jo selv været kommunalbestyrelsesmedlem, og jeg kan oplyse om, at kommunalbestyrelsesmedlemmer og regionsrådsmedlemmer såmænd ikke er mindre begavede end os, der sidder herinde. Derfor har jeg lidt brug for at få ministeren til at erkende, at vi nu står med en reform, der har skabt mere administrativt arbejde, og hvor én af de administrative medarbejdere jo svarer til, at vi kunne have to SOSU-assistenter til at lave praktisk arbejde. Synes ministeren så alligevel ikke, at der er nogle overvejelser at gøre i forhold til kommunalreformen for at sikre de varme hænder, som vi åbenbart er enige om skal være der, men som jo i dag er lidt klamme, for at sige det pænt, med al den administration, der er?

Kl. 14:22

Formanden :

Ministeren.

Kl. 14:22

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg er enig med hr. Karl H. Bornhøft i det meste af det, han har sagt, især at vi i Folketinget og regeringen skal huske, at medlemmer af kommunalbestyrelser og regioner ikke er mindre begavede, end vi er, og derfor skal vi lade være med at være formyndere over for dem hele tiden. Derfor skal vi lade dem tage ansvaret for det, som de har ansvaret for.

Jeg er også enig i det første, hr. Karl H. Bornhøft sagde. Vores uenighed kan i virkeligheden koges ned til, at hr. Karl H. Bornhøft siger, at det er kommunalreformen, der er skyld i, at der er blevet flere administrativt ansatte. Det tror jeg de kommende år vil afkræfte. Jeg er overbevist om, at der i de kommende år vil blive færre kommunalt ansatte i administrationen netop af alle de gode grunde, som hr. Karl H. Bornhøft nævner.

Kl. 14:23

Formanden :

Hr. Karl H. Bornhøft.

Kl. 14:23

Karl H. Bornhøft (SF):

Så vil jeg godt til allersidst i det her spørgsmål alligevel fiske efter, om der ikke hos ministeren bare er tændt en gnist af selverkendelse, der går noget i retning af, at kommunalreformen, det, vi ser blive håndteret i det daglige arbejde, ikke helt svarer til de løfter, der blev givet. Vil ministeren så ikke også i den sammenhæng erkende, at det har Folketinget et ansvar for? Jeg går jo ikke ud fra, at ministeren så mener, at fejlen ligger hos kommuner og regioner, for udviklingen – det kan jeg så høre at vi åbenbart er enige om – har været forkert. Vi havde gerne set, at der blev flere varme hænder og færre kolde.

Kl. 14:24

Formanden :

Ministeren.

Kl. 14:24

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg er så gammel, at jeg kan huske den tidligere kommunalreform, der vistnok trådte i kraft omkring 1970. Den førte jo til en ren katastrofe i form af eksplosivt voksende udgifter, små kommuner blev lagt sammen, og der startede en dans om guldkalven, hvor det gjaldt om at rage så meget til den enkelte tidligere kommune som muligt, og det førte til kæmpemæssige skattestigninger. Det var en af de store ulykker, der førte til den eksplosivt voksende offentlige sektor i 1970'erne, som så blev fulgt op af oliekrisen osv.

Sådan er det jo slet ikke gået denne gang. Jeg er faktisk imponeret over, at det var muligt at lave så store ændringer i forbindelse med kommunalreformen, nemlig at smække så mange kommuner sammen, uden at det til indledning gav en kæmpemæssig vækst i udgifterne. Der er ikke kommet en kæmpemæssig vækst. Der kom nogle beklagelige overskridelser i 2009, som så er hentet hjem i 2010, og nu har vi nogle klare aftaler, som jeg er sikker på, at kommunerne kan holde, og som de skal holde.

Kl. 14:25

Formanden :

Tak. Hermed sluttede spørgsmål 3.

Spørgsmål 4 er også stilet til indenrigs- og sundhedsministeren af hr. Karl H. Bornhøft.

Kl. 14:25

Spm. nr. S 1167

4) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Karl H. Bornhøft (SF):

Hvis ministeren, som han udtaler i artiklen »Varme hænder forsvinder« i Berlingske Tidende den 5. februar 2011, er af den opfattelse, at der ikke er klar sammenhæng mellem forbrug og kvalitet i den offentlige sektor, hvordan bærer regeringen sig så ad med at styre?

Skriftlig begrundelse

I en artikel i Berlingske Tidende den 5. februar 2011: »Varme hænder forsvinder« fremgår en ny opgørelse, der viser, at der på et år er blevet markant færre lærere, pædagoger og SOSU assistenter i kommunerne, mens administrationen på rådhuset er vokset. Kommunalforsker og professor ved Syddansk Universitet Poul Erik Mouritzen påpeger i den forbindelse: »Det er en fortsættelse af den trend, vi systematisk har set siden kommunalreformen, hvor der kommer flere embedsmænd i administrative stillinger, mens der bliver færre ansat ude i marken.«

Formanden :

Værsgo at komme med spørgsmålet.

Kl. 14:25

Karl H. Bornhøft (SF):

Tak. Spørgsmål 4 lyder:

Hvis ministeren, som han udtaler i artiklen »Varme hænder forsvinder« i Berlingske Tidende den 5. februar 2011, er af den opfattelse, at der ikke er klar sammenhæng mellem forbrug og kvalitet i den offentlige sektor, hvordan bærer regeringen sig så ad med at styre?

Kl. 14:26

Formanden :

Det svarer ministeren så på.

Kl. 14:26

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Det er meget vigtigt at holde fast i, at kvalitet og pengeforbrug ikke nødvendigvis hænger sammen. Det er der utallige eksempler på, ikke mindst fra undervisningsområdet, som jeg selv tidligere har haft ansvaret for.

Kommunerne udgør en meget stor del af den samlede offentlige økonomi, og deres økonomi skal styres, men vi kan ikke styre kvaliteten i kommunerne ved at pumpe udgiftsniveauet i vejret. Der er ingen som helst garanti for, at flere penge giver højere kvalitet. Så er der jo altså lige det forhold, som også hr. Karl H. Bornhøfts parti siger at man er opmærksom på, nemlig at der ikke er plads til udgiftsvækst i de kommende år. Man vil ganske vist øge udgifterne med 31 mia. kr., men i øvrigt siger hr. Ole Sohn, at vi skal lære at sætte tæring efter næring. Det er jo smukt, hvis man kan stole på det.

Vi kan jo ikke sætte udviklingen i stå, bare fordi vi ikke har flere penge at give kommunerne. Vi skal have en bedre ressourceanvendelse, hvor de ansatte får mere tid til de kommunale kerneopgaver, så vi kan få mere velfærd for pengene. Når man tæller op, hvor stor en del af tiden de enkelte grupper af offentligt ansatte bruger på kerneopgaven, er der faktisk plads til forbedring. Det er den plads, den mulighed for flere varme hænder, eller hvad man nu skal kalde det, som vi skal udvikle og mobilisere i de kommende år, hvor vi ikke har så mange ekstra penge.

Kl. 14:27

Formanden :

Hr. Karl H. Bornhøft.

Kl. 14:27

Karl H. Bornhøft (SF):

Det er jo desværre ikke sådan, at jeg har mulighed for at svare. Det er jo mig, der er spørger i dag, ellers ville formanden gribe alt for meget ind, men jeg skal nok lade være med at gå ind på, hvad Ole Sohn skal stå til regnskab for. Jeg skal bare gøre opmærksom på sådan kort, at det, S og SF lægger op til, er en vækst på 1,4 pct. Det er jo et plus, som ministeren ved. Det betyder så, at der er lidt mere at

gøre godt med end det, regeringen ellers har lagt op til. Men lad nu den del ligge, for det, der interesserer mig her, er altså spørgsmålet om, at vi faktisk mister nogle varme hænder i den her sammenhæng. Nu er vi jo i hvert fald kommet så langt, at vi er blevet enige om, at der er nedlagt 5.000 stillinger, og at det især er stillinger, der vedrører børn og ældre. Jeg kan så forstå, at ud af det kan man heller ikke udlede, at det har givet nogen forringelse.

Det, ministeren så, hvis ministeren stadig væk vil fastholde, at der ikke er nogen sammenhæng mellem forbrug og kvalitet, har tilbage at svare på, ikke bare af hensyn til mig, men af hensyn til alle de mennesker, der er derude, er: Hvad er det så for nogle parametre, ministeren og regeringen bruger til at styre den offentlige sektor med, når det åbenbart hverken er forbrug eller kvalitet? Giv os et lille indblik i, hvad det så kunne være, for jeg går ud fra, at regeringen er af den opfattelse, at den styrer.

Kl. 14:29

Formanden :
Ministeren.

Kl. 14:29

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

En vigtig parameter i folkeskolen er, om børnene kan læse. En vigtig parameter i sundhedssektoren er, om ventetiderne afkortes, om overlevelsescrocenterne bliver højere, om levetiden forlænges, og i den kommunale ældrepleje er en vigtig parameter jo borgernes tilfredshed, som viser sig, når man spørger dem, om de er tilfredse, hvilket de heldigvis som regel er, men som jo også viser sig, når de får mulighed for at vælge og derfor kan fravælge det, de ikke er tilfredse med. Så der er mange måder, hvorpå man kan måle kvalitet.

Socialministeren og jeg var i Varberg i Sverige i mandags, og der var der i den kommunale hjemmepleje et system, hvor de kunne tage pengene med sig ud i den private sektor, men disse udbydere i den private sektor skulle certificeres og leve op til nogle kvalitetskrav, og derved fik borgerne altså et valg, samtidig med at man var sikker på, at kvalitetskravene blev overholdt.

Kl. 14:30

Formanden :
Hr. Karl H. Bornhøft.

Kl. 14:30

Karl H. Bornhøft (SF):

Jeg er faktisk enig med ministeren i, at de kriterier, som ministeren nævnte, er ganske relevante i forhold til en evaluering af, om det resultat, som vi kan se i vores dagligdag, er godt eller skidt.

Det, jeg stadig væk har brug for, er at få fundet ud af, hvorfor ministeren, når nu ministeren godt kan finde ud af, hvad der er det gode kriterium for at vurdere en udvikling, så ikke også kan gå ind og præcisere over for os, hvordan det kan ses. For det, der jo er problemet, uanset om ministeren kan lide det eller ej, er, at alt imens ministeren snakker om, hvor mange ansatte der er, har mange mennesker i forbindelse med kommunalreformen – og det kan man jo se, hver gang der bliver lavet nogle undersøgelser – tilkendegivet, at det rent faktisk er blevet dårligere.

Derfor har jeg sådan brug for, at ministeren går ind og giver os en mulighed for at skabe den sammenhæng mellem de der kriterier, som jeg jo godt kender og selv har været med til at bruge andre steder, og så den virkelighed, som borgerne rent faktisk oplever.

Kl. 14:31

Formanden :
Ministeren.

Kl. 14:31

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Det er jo en kendt sag, at når man spørger borgerne om samfundsudviklingen, har de som regel deres indtryk om samfundsudviklingen fra medierne, og medierne har det ifølge deres natur sådan, at de sætter fokus på det negative. Derfor tror folk, at kriminaliteten er betydelig større, end den faktisk er. De tror, den er voksende, selv om den måske er faldende. De tror, at den offentlige sektor, velfærdssektoren, fungerer rigtig dårligt, men hvis man spørger dem, hvordan de selv har oplevet deres eget sygehusophold, så er de som regel ganske, ganske tilfredse.

Derfor er hr. Karl H. Bornhøfts spørgsmål jo relevant, for så skal vi finde andre måder at måle kvaliteten og tilfredsheden på, hvor vi ikke er henvist til mediernes fokusering på det negative, men hvor vi i stedet bygger på noget mere objektivt. Selvfølgelig skal vi spørge borgerne, men det skal være om det, de ved noget om, nemlig det, de selv har oplevet. Og selvfølgelig skal vi måle på forskellig vis, uden at det bliver for bureaukratisk.

Nu kommer integrationsministeren ind, og der er jo virkelig fremskridt på integrationsområdet, som også i høj grad kan måles, for nu at føje det til de eksempler, jeg allerede har givet.

Kl. 14:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Karl H. Bornhøft.

Kl. 14:33

Karl H. Bornhøft (SF):

Jamen jeg vil da så starte med at komme med en positiv nyhed til ministeren, nemlig at hvis ministeren virkelig er den opfattelse, og den er jeg faktisk ikke helt uenig i, at pressen fokuserer på det lidt negative, så kan ministeren jo glæde sig til at komme i opposition, for så bliver der en mulighed for at udnytte det. Men lad det nu ligge i dag.

Det, der jo er det sidste spørgsmål fra mig her og nu, er: Hvad er det for nogle evalueringsredskaber, som regeringen har lagt op til skal bruges i forbindelse med en evaluering af kommunalreformen? Hvad er det for nogle styringsredskaber, som regeringen i den sammenhæng vil gå ind og forsøge på at få belyst yderligere, så vi både kan finde ud af, hvad der har været det positive i forbindelse med kommunalreformen, og hvad der har været det – i gåsøjne – mindre heldige, lad os være så venlige at sige det på den måde?

Kunne ministeren her til sidst ligesom løfte sløret for, hvad det er for nogle overvejelser, man gør sig om evaluering af kommunalreformen, og hvilke redskaber der kan bruges?

Kl. 14:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:34

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Mine overvejelser går ud på, at man uden at etablere et stalinorgel af bureaukrati skal have nogle let registrerbare oplysninger om, hvordan borgerne har oplevet den service, de selv har fået. Jeg nævnte de obligatoriske nationale test i folkeskolen, som er et helt oplagt midde, også for kommunalbestyrelsen, til at måle, om der nu er skoler eller klasser, hvor der skal sættes særligt ind. Man kan nævne tilfredshedsundersøgelser i sundhedssektoren, i plejesektoren, i hjemmehjælpen, og en af de vigtige målestokke for mig er som sagt det frie valg, for her kan man se, om borgerne benytter det frie valg til at få bedre kvalitet. Det er sådan nogle ting, jeg lægger vægt på.

Vi drøfter det med kommunerne, og jeg vil da ikke udelukke, at vi kommer til at drøfte, hvordan vi mere systematisk kan måle, om

kommunalreformen har været en succes. Det vil jeg da ikke udelukke, men jeg kan ikke her stå og udbrede mig om det, for det er jeg heller ikke blevet spurgt om.

Kl. 14:37

Kl. 14:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak for det. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til indenrigs- og sundhedsministeren af hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 14:35

Spm. nr. S 1194

5) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Flemming Møller Mortensen (S):

Mener ministeren, at regeringens målsætning om, at børn og unge skal have mulighed for mindst 7 timers fysisk aktivitet om ugen, allerede er nået?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Flemming Møller Mortensen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 14:35

Flemming Møller Mortensen (S):

Mener ministeren, at regeringens målsætning om, at børn og unge skal have mulighed for mindst 7 timers fysisk aktivitet om ugen, allerede er nået?

Kl. 14:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:36

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Det er bestemt ambitionen for regeringen, at børn og unge bliver mere fysisk aktive, så de lever op til Sundhedsstyrelsens anbefalinger og samtidig bevarer interessen og motivationen for fysisk aktivitet, når de bliver ældre. Derfor nedsatte vi et breddeidrætsudvalg, som havde til opgave at komme med forslag til, hvordan man får flere børn og unge til at dyrke idræt og være fysisk aktive, inklusive unge fra indvandrer miljøer. Det kom der et inspirationskatalog ud af, som Kulturministeriet snart vil offentliggøre. Kataloget skal inspirere skoler, fritidsordninger, idrætsforeninger og andre interesserede til at motivere børn og unge til at dyrke mere motion og idræt.

Derudover gør vi også andet for, at det skal være attraktivt og nemt for børn og unge at dyrke motion og være fysisk aktive. Vi giver via folkeoplysningsloven 4 mia. kr. til idrætsforeninger og organisationer. Der er i 2010 afsat 1 mia. kr. over en 4-års-periode til at styrke cyklismen i Danmark. Pengene skal anvendes til kommunale cykelbyprojekter, bedre cykelforhold på statslige veje, trafiksikkerhed og innovation. Min drøm er, at man får børnene ud af skolebussene og op på cyklerne. Regeringen har gennem motionskampagner også øget kendskabet til Sundhedsstyrelsens anbefalinger for fysisk aktivitet blandt børn og unge, og Sundhedsstyrelsen er i øvrigt i færd med at revidere sin håndbog for fysisk aktivitet vedrørende forebyggelse og behandling.

Jeg forestiller mig, at man i fremtiden, ganske som man kan få ordineret medicin på apoteket, vil kunne få ordineret motion. Det var noget, der ville hjælpe rigtig godt i mange tilfælde.

Kl. 14:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Flemming Møller Mortensen.

Flemming Møller Mortensen (S):

Grunden til, at jeg har stillet ministeren det her spørgsmål, er jo, at regeringen i og for sig har været meget tydelig i sin målsætning om, hvad det er, der regeringen gerne vil nå. Jeg står her med regeringens store sundhedsplan fra oktober måned 2009, og der står der, og jeg citerer: ... udarbejde en national handlingsplan for, at alle børn får mulighed for mindst 7 timers fysisk aktivitet om ugen. Og så er det jo rigtigt, som ministeren siger, at det ser ud, som om det nu ikke bliver kaldt en handlingsplan mere, nu bliver det kaldt initiativkataloger, og dem kommer der egentlig mange af fra regeringens side. Det, ministeren nævner her, kommer fra kulturministeren. Der er et andet inspirationskatalog, som omhandler lidt af et samme, som kommer fra Socialministeriet, og et tredje kommer fra Undervisningsministeriet.

Det, jeg gerne vil høre fra ministeren, er: Er man løbet bort fra det, man siger i sundhedspakke 2009, nemlig at man vil komme med en handlingsplan? Er det nu blevet afløst af inspirationskataloger? Årsagen til, at jeg er lidt interesseret i det her, er – og det vil jeg gerne høre ministeren om ministeren er enig med mig i – at der ligger en gradsforskel af forpligtelse i, om det er en handlingsplan, som regeringen kommer med, eller det er et inspirationskatalog, som de forskellige ministerier kommer med. For mig at se er der en gradsforskel af forpligtelse i, om det er noget, man skal måle på, om det er noget, man skal forsøge at indfri, eller om det er noget, man skal prøve at få aktørerne, i det her tilfælde jo i høj grad kommunerne, til vitterligt at efterleve.

Jeg vil gerne sige, at den socialdemokratiske holdning til det her er, at 1 times motion dagligt er et minimum, og jeg tror også, at ministeren er inde på, at når Sundhedsstyrelsen skal til at revidere deres anbefalinger, vil de anbefale mere end 1 time dagligt. Men altså, vi er jo langt fra i mål, og det er derfor, jeg konfronterer ministeren med regeringens ansvar her i dag.

Kl. 14:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:40

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Hvis Danmark var Nordkorea, beordrede man jo bare alle borgerne til at møde tre kvarter tidligere om morgenen til morgengymnastik efter radioen, hvor så en general kunne sige »arme bøj, arme stræk« osv. Det er jeg sikker på kunne fungere i Nordkorea, men sådan er Danmark jo gudskelov ikke.

Derfor er det, vi kan gøre i Danmark, at vi kan inspirere. Skolen er jo kommunal. Vi kan inspirere kommunerne og skolerne, vi kan give dem muligheder. Vi kan gøre det lettere at tage cyklen i stedet for skolebussen, vi kan gøre en indsats for at også indvandrerungerne kommer med i det frivillige foreningsliv osv. Vi kan hælde vand op i trugene, men i et frit samfund er det svært at tvinge hestene til at drikke. Og derfor er inspiration det bedste, man kan fylde i en handlingsplan, og så er jeg i øvrigt ligeglad med, hvad det hedder. Jeg får så rigeligt 1 times motion hver dag, og det vil jeg opfordre alle mulige andre til, men det er jo fuldstændig rigtigt, at der er en del af befolkningen, som absolut ikke får det, og det er medvirkende til den ulighed i sundhed, vi har. Så jeg tager det dybt alvorligt, vi kan bare ikke kommandere med folk som Nordkorea.

Kl. 14:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 14:41

Flemming Møller Mortensen (S):

Nu tror jeg nok, at både Venstre og Socialdemokraterne lige på det her felt hylder de samme principper omkring frihed, men ministeren slår jo en alvor an i forhold til det med at motivere, for går vi ind og kigger på tallene konkret aldersmæssigt og ser, hvor det er, der er nogle, som hopper fra, så tror jeg, at både ministeren og jeg er enige om, at vi har et meget stort problem i, at teenagebørn, teenagebørn i den ældre ende, faktisk hopper fra at få fysisk aktivitet, det vil sige, at de får anlagt dårlige vaner, som de tager med direkte fra teenagelivet og over i voksenlivet.

Men jeg vil gerne prøve igen at spørge ministeren. Nu siger ministeren, at ministeren er ligeglad med, hvad det hedder, men er der en forskel for ministeren på en handlingsplan, som kommer fra regeringen, som regeringen altså har lavet, og så til nu at komme med forskellige udspil, som er inspirationskataloger? Jeg er jo altså helt med på – og det er Socialdemokraterne – at vi skal motivere til det her, men der kan godt ligge noget forpligtende og noget formaliseret i en handlingsplan, som ikke ligger i et inspirationskatalog, det er i hvert fald min tolkning.

Kl. 14:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:42

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Inspirationskataloget er jo det, der udspringer af regeringens breddeidrætsudvalg, som handler om, hvordan man får almindelige mennesker til i deres dagligdag at dyrke mere idræt. Det synes jeg er meget vigtigt. Og hvis hr. Flemming Møller Mortensen har konkrete forslag til, hvad han mener der bør indgå i handlingsplanen, så lytter jeg meget gerne, men jeg tror, at jeg har været rundt om de vigtigste områder. Og så kunne vi i øvrigt bruge lige så lang tid på at tale kost, for det der med teenagebørnene har jo også at gøre med dårlige kostvaner, for mange der er overvægtige, for meget cola og for få gulerødder. Alt det der kunne vi snakke længe om.

Jeg har intet imod en handlingsplan. Jeg drøfter i øvrigt disse ting med undervisningsministeren regelmæssigt, og jeg synes, at det afgørende er, hvad det er, vi satser på. Det synes jeg er vigtigere, end om vi sætter det ind i ringbind og skriver »handlingsplan« på. Men det kan da godt være, at der kommer en handlingsplan. Jeg tror ikke, jeg er blevet spurgt om det i dag, men det vil jeg da ikke udelukke.

Kl. 14:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 14:43

Flemming Møller Mortensen (S):

Jeg kan nu meget let holde ministeren fast på, at det har ministeren og regeringen i hvert fald lovet at der gør. Nu får man det tredje inspirationskatalog, og lad os håbe, at det indeholder noget rigtig spændende – noget, som får både den siddende regering, den nye regering, kommunerne, og dem, der sidder og administrerer derude, til at tænke: Det her var dog pokkers, hvis vi virkelig kan opnå de resultater, så lad os dog gøre det. Der skal mit ønske være en handlingsplan, og det vil jeg gerne stille spørgsmål til ministeren om, for det, jeg egentlig lidt hører ministeren svare, er, at det måske kunne munde ud i en handlingsplan. For det, regeringen har sagt i oktober måned 2009, er jo, at man ville komme med en handlingsplan, og en handlingsplan er for mig at se altså noget, der er mere formaliseret og mere forpligtende.

Men jeg vil gerne sige, at hvis vi Socialdemokrater kommer til magten her i landet, vil vi lægge op til metodefrihed, så kommunerne får en valgfrihed, og det var i og for sig også det, ministeren var inde på. Vi vil ikke komme med krav til, hvordan det skal gøres. Men lad mig lige få et lidt mere tydeligt svar fra ministeren på, om vi kan forvente en handlingsplan med baggrund i inspirationskatalog tre.

Kl. 14:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:45

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Normalt er det sådan, at når regeringen siger, at den vil komme med en handlingsplan, så kommer den med en handlingsplan. Jeg er ikke blevet spurgt om det i dag før nu, og jeg har derfor talt om indhold. Jeg synes, det er indholdet, som er det vigtigste, og det er jeg faktisk meget, meget optaget af. For jeg er jo også minister for forebyggelse, selv om det ikke indgår i min titel, og det allervigtigste i forbindelse med forebyggelse er det, vi taler om her, nemlig motion og sund kost.

Kl. 14:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til indenrigs- og sundhedsministeren af hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 14:45

Spm. nr. S 1195

6) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Flemming Møller Mortensen (S):

Har regeringen en konkret målsætning om, at alle børn og unge skal være fysisk aktive i mindst 7 timer om ugen, og hvorledes agter ministeren i bekræftende fald at følge op på, om denne målsætning nås i form af undersøgelser, evaluering eller lignende?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 14:45

Flemming Møller Mortensen (S):

Har regeringen en konkret målsætning om, at alle børn og unge skal være fysisk aktive i mindst 7 timer om ugen, og hvorledes agter ministeren i bekræftende fald at følge op på, om denne målsætning nås i form af undersøgelser, evalueringer og lignende?

Kl. 14:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:45

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg kan supplere det, jeg allerede har sagt, med, at børn og unges sundhedsvaner eller usundhedsvaner løbende bliver monitoreret, altså bliver overvåget, ved hjælp af de nye kommunale sundhedsprofiler og skolebørnsundersøgelsen.

De kommunale sundhedsprofiler gennemføres for første gang i år og skal efter planen udarbejdes hvert fjerde år, og de afdækker bl.a., hvor fysisk aktiv befolkningen fra 16 år og op er. Forskere fra Syddansk Universitet har siden 1983 som led i et internationalt forskningsprojekt udarbejdet en skolebørnsundersøgelse, som hvert fjerde år måler, hvor fysisk aktive eleverne på femte, syvende og niende klassetrin er i fritiden, og hvor ofte de deltager i skolens idrætstimer.

Så jeg synes, vi har gode forudsætninger for at følge børn og unges idræts- og motionsvaner, og det er jo vigtigt, når vi vil arbejde for, at de skal være mere fysisk aktive.

Til slut vil jeg sige, at man rundtomkring på en stribe skoler i Danmark gør ufattelig meget for, at børnene skal røre sig. Der er fodboldskoler, der er profilskoler med særlig vægt på andre former for idræt, og der er en skole ikke så langt herfra, hvor man hopper regning i stedet for at sidde og lave regnestykker, og hvor man hopper stavning osv. Det opfattes som en fest, og der er jo altså nogle børn, der bedst lærer på den måde.

Så skal vi ikke hyldede det lokale initiativ, som heldigvis har gjort en hel masse ved den dårlige livsstil, vi her taler om?

Kl. 14:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 14:47

Flemming Møller Mortensen (S):

Jo, og det er i og for sig her, vi også har problemstillingen, vil jeg sige til ministeren. Vi vil jo hyldede den frie motivation og den frie valg og kommunernes egen mulighed for selv at planlægge, men vi har et problem, som ligger i, at eksempelvis overvægten, hvilket ministeren selv er inde på, er i eksplosiv stigning i Danmark. Rigtig mange børn tager overvægten med sig fra børnealderen ind i voksenlivet. Så vi har vedkendt os politisk, at vi har et stort problem her. Derfor rejser jeg spørgsmålet i dag.

Kan og skal vi gøre mere end det, vi gør i øjeblikket? Jeg har jo fået svar fra ministeren på et skriftligt spørgsmål, jeg har stillet, og ministeren er rent faktisk tilfreds med det, der foregår fra regeringens side lige i øjeblikket. Den tilfredshed må jo bygge på en tro på, at det, man sætter i verden, måske via et inspirationskatalog, vil revolutionere området. For kigger vi på de sidste 10 år, eller kigger vi bare på de sidste 4 år, på frekvensen og på udviklingen af eksempelvis overvægt, kan vi se, at der sker noget, der ikke burde ske. Derfor er det, at jeg i mit spørgsmål prøver at spørge ministeren: Har regeringen en målsætning om, hvordan den fysiske aktivitet blandt børn og unge skal være? Og kan vi måle det bedre og mere aktuelt, end man gør i øjeblikket?

Ministerens er jo her i sit svar til mig inde på, at der foregår nogle registreringer, men de foregår primært for dem over 16 år. Så har man også noget nede på skoleniveau. Men kan ministeren ikke være enig med mig i, at der, hvor vi får den største effekt, er, hvis vi får lavet noget, der er rigtig effektivt i børne- og ungdomsårene, altså at vi får præget, og at vi får ændret de dårlige vaner til gode, eller at børn og unge slet ikke når at få en fornemmelse af en dårlig vane, men bliver opdraget i det positive og i den gode vane?

Kl. 14:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:50

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Det er svært at være uenig i noget som helst af det, der er sagt. Til gengæld var der måske ikke så voldsomt meget indhold i det. Altså, regeringen er ikke bare med på, men har fastsat et mål om, at børn skal være fysisk aktive i 7 timer om ugen. Det er ikke bare idrætstimer i skolen. Det er også det, der foregår i frikvartererne. Det er også den måde, man kommer frem og tilbage til skolen på. Det er også det, man gør i fritiden i frivillige foreninger. Foreningsdanmark kan løse rigtig mange problemer. Så det er hele spektret, der skal mobiliseres, for at vi når det mål, at alle børn og unge er fysisk aktive mindst 1 time om dagen.

Fedmeproblemet er stort. Hvis man siger, at rygning er det største problem, og at alkohol er det næststørste, så er dårlige spisevaner nok det tredjestørste folkesundhedsproblem, vi har. Det skal tages dybt alvorligt, og det forudsætter kampagner, det forudsætter en meget bevidst kantinepolitik og skolemadspolitik, hvor man jo altså også udvikler nye måder at gøre det på. Det er jo ikke så let, for hvad nytter det at sætte alt det sunde frem, hvis man ikke kan få eleverne til at spise det? Det er en meget vigtig opgave, at de også spiser det sunde, frem for at de smutter ud og køber wienerbasser hos bageren.

Kl. 14:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 14:51

Flemming Møller Mortensen (S):

Jamen jeg synes jo, der er noget spændende i ministerens svar, for ministeren siger: Jo, regeringen har en fast målsætning, en målsætning, som siger, at der skal være mindst 1 times motion eller fysisk aktivitet om dagen. Så synes jeg også, mit spørgsmål bliver særdeles aktuelt og relevant, for når regeringen har en så fast målsætning, må det vel være nødvendigt, rart og nyttigt for regeringen at kunne måle på, om målsætningen indfries. Og der vil jeg gerne spørge ministeren:

Mener ministeren, som han siger i det første svar til det her spørgsmål, at de målinger og de monitoreringer, vi har i dag, er gode nok? Kan ministeren følge regeringens målsætning ud fra de muligheder, man har i dag?

Kl. 14:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:52

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Vi går ikke og måler vægten på hvert eneste barn i Danmark hvert år, men vi kan sætte fokus på det, og vi kan have fokus på urovækkende parametre såsom forekomsten af overvægtige børn, som jo er et af de bedste og triste parametre på, om man får for lidt motion og får for usund kost. Så der er jo mange måder, hvorpå man kan måle, om det går den rigtige vej eller det går den gale vej.

Jeg tror desværre, at det gælder for børnene som for de ældre, at der, selv om der er flere og flere, der lever sundt, jo så er en tung ende. Altså, der er nogle, som har opgivet at tænke på helbredet, på motionen, på den sunde kost. Det er det helt store problem, og det er der, vi skal have fokus. Og det behøver vi jo desværre ikke lave en stor målekampagne for, for vi ved, at det er et problem. Opgaven er at mobilisere alle de redskaber, jeg nævnte, sådan at den tunge ende også kommer med. Det er det, der er opgaven, det er det, der er regeringens mål. Vi ved, at problemet er der; det behøver vi ikke at måle.

Kl. 14:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 14:53

Flemming Møller Mortensen (S):

Jo, men det, jeg jo netop spørger til her, er ikke monitoreringen af overvægt, for vi er enige om, at det er et problem, og det er et af problemerne, som gør, at regeringen har opsat en målsætning i forhold til den fysiske aktivitet. Så det, jeg spørger til, er, om målingen af den fysiske aktivitet, som regeringen har sat en målsætning for, indfries. Har man der målsætninger og monitoreringsmuligheder nok i dag? For ministeren og jeg ved jo også, hvad det sådan er, kommunalpolitikkerne planlægger efter. Det med at få forbedret folkesundhe-

den er et langsigtet perspektiv, og det kan være svært at afsætte ressourcerne til det her og nu, når økonomien er dårlig, men hvis der er en forpligtelse i forhold til, at de skal sikre 1 times motion dagligt, og de bliver målt på det, så kunne det godt være, at vi kunne få et godt resultat den vej omkring. Er ministeren enig med mig i det?

Kl. 14:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:54

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg synes, vi skal sætte fokus på mål og resultater frem for på midler. Vi kunne da godt udstyre alle børn med sådan en lille måler, som jeg også selv har fået foræret, og som måler, hvor mange skridt man tager i løbet af en dag, og så kan man jo gange op og se, om man nu har gået mere end 1 time eller mindre end 1 time. Men ærlig talt, den form for måling af den fysiske aktivitet er jo et tabernakel for bureaukrati. Lad os dog i stedet måle på, om der er for mange børn og unge, som helt indlysende lever usundt og rører sig for lidt, og lad os så tage fat i dem i stedet for at etablere et måleapparat i hvert hjem og i hvert barneværelse.

Kl. 14:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til integrationsministeren af hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 14:55

Spm. nr. S 1187

7) Til integrationsministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Hvad er årsagen til, at ministeren på en henvendelse fra spørgeren ikke har oplyst, hvilke regler og betingelser australieren Shaun Anthony Mitchell skal søge efter og opfylde, for at han kan få opholdstilladelse til at være sammen med sin kæreste, Mette Klein Jørgensen, og deres to små drenge, samtidig med at han har fast arbejde på hånden?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Bjarne Laustsen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 14:55

Bjarne Laustsen (S):

Tak, hr. formand.

Hvad er årsagen til, at ministeren på en henvendelse fra spørgeren ikke har oplyst, hvilke regler og betingelser australieren Shaun Anthony Mitchell skal søge efter og opfylde, for at han kan få opholdstilladelse til at være sammen med sin kæreste, Mette Klein Jørgensen, og deres to små drenge, samtidig med at han har fast arbejde på hånden?

Kl. 14:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Integrationsministeren.

Kl. 14:56

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Der er tale om en konkret sag med en navngiven person inden for mit forvaltningsområde. Hr. Bjarne Laustsen ved fra tidligere spørgetider, at det er jeg simpelt hen nødt til at afslå. Jeg kan ikke bidrage yderligere her i onsdagsspørgetiden til konkrete sager eller sager, der er lette at identificere. Det kan jeg ikke.

Kl. 14:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Det er i overensstemmelse med § 20, stk. 4, i forretningsordenen, at jeg kan meddele, at ministeren ikke ser sig i stand til at besvare spørgsmålet, og dermed er sagen sluttet. Det betyder, at spørgsmålet hermed er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også til integrationsministeren af hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 14:57

Spm. nr. S 1188

8) Til integrationsministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Synes ministeren, at det er fair, at en australier ikke kan blive familiesammenført med sin kæreste, som er mor til hans to børn, blot fordi hun har været udsat for en arbejdsskade og er i gang med en ny uddannelse på revalidering, når han kan få familiesammenføring, så fremt kæresten er på SU?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Bjarne Laustsen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 14:57

Bjarne Laustsen (S):

Synes ministeren, at det er fair, at en australier ikke kan blive familiesammenført med sin kæreste, som er mor til hans to børn, blot fordi hun har været udsat for en arbejdsskade og er i gang med en ny uddannelse på revalidering, når han kan få familiesammenføring, så fremt kæresten er på SU?

Kl. 14:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Integrationsministeren.

Kl. 14:57

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Svaret er det samme. Man kan jo se af de to spørgsmål, at beskrivelserne er fuldstændig ens, og nationaliteten er også den samme – der mangler kun navnene. Jeg er ikke i stand til at svare.

Kl. 14:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren er ikke i stand til at svare, og dermed er spørgsmålet afsluttet og er blevet taget af dagens dagsorden.

Det næste spørgsmål er stillet til transportministeren af hr. Kim Christiansen.

Kl. 14:57

Spm. nr. S 1163

9) Til transportministeren af:

Kim Christiansen (DF):

Hvordan synes ministeren, at den afstemning om navnet på den nye bornholmerfærge, som Færgen A/S afholder i samarbejde med Bornholms Tidende, og hvor folk fra hele verden kan stemme om navnet på færgen, stemmer overens med det synspunkt om, at det er godt, at det nu er bornholmerne selv, der får lov til at bestemme navnet på den nye færge, som ministeren gav udtryk for under et nylig afholdt samråd om emnet?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Kim Christiansen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 14:57

sen træffer selvfølgelig beslutningen om omstændighederne vedrørende navngivningen af et skib.

Kl. 15:00

Kim Christiansen (DF):

Hvordan synes ministeren, at den afstemning om navnet på den nye bornholmerfærge, som Færgen A/S afholder i samarbejde med Bornholms Tidende, og hvor folk fra hele Danmark kan stemme om navnet på færgen, stemmer overens med det synspunkt om, at det er godt, at det nu er bornholmerne selv, der får lov til at bestemme navnet på den nye færge, hvilket ministeren gav udtryk for under et nylig afholdt samråd om emnet?

Kl. 14:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:58

Transportministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg vil gerne starte med at sige, at det glæder mig, at Færgen A/S med afholdelsen af en konkurrence har valgt at lytte til sine kunder ved navngivningen af den nye hurtigfærge. Det synes jeg altid er en god idé. Det glæder mig også, at Færgen A/S har valgt at afholde konkurrencen i samarbejde med Bornholms Tidende. Og jeg vil gerne bekræfte, hvad jeg sagde ved samrådet, nemlig at jeg vil opfordre til, at man lytter til bornholmerne, så skal det nok gå – det har jeg selv god erfaring med.

Kl. 14:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Kim Christiansen.

Kl. 14:58

Kim Christiansen (DF):

Jamen det var jo ganske rigtigt den samme besked, som ministeren gav under det pågældende samråd, og det var en besked, som jeg personligt var meget glad for, da det var mig, der havde indkaldt til samrådet.

Jeg synes, det er fint, at det her er et anliggende, man lægger ud til bornholmerne, men der er det jo, at det så kan undre, at man f.eks. også kan stemme på den jyske vestkyst, sådan at det måske reelt kunne være vestjyderne – og det er jo også brave mennesker – der navngav færgen ved den afstemning, som nu er i gang. Det synes jeg er meget forunderligt. Det er den ene ting.

Så vil jeg jo også sige, at selv om man fra Færgen A/S' side vælger at sige, at man lytter til bornholmerne, fordi de ikke ønsker navet Leonora Christina, så prækvalificerer man alligevel navnet i den afstemning, som er i gang nu. Mener ministeren ikke, at navnet Leonora Christina ligesom har diskvalificeret sig selv, allerede i det øjeblik man siger ja til at lave en afstemning?

Kl. 14:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:59

Transportministeren (Hans Christian Schmidt):

Nu er det med at navngive jo en svær opgave. Jeg ved, at man tilbage i 1991, tror jeg det var, lavede en afstemning, og der kom navnet Leonora Christina ind som nr. 2. Jeg deler spørgerens holdning til, at det jo sådan set er uinteressant.

Jeg vil altså gerne nok engang have lov til at sige, at man bør lytte til bornholmerne. Det har jeg selv god erfaring med at der kommer meget godt ud af. Jeg vil ikke stå på mål for det beslutningsgrundlag, der ligger bag, at man nu skal lade mange deltage i den her afstemning. Jeg har selv den holdning, at man burde spørge bornholmerne. Men det er også klart, at der sidder en bestyrelse, og bestyrel-

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Kim Christiansen.

Kl. 15:00

Kim Christiansen (DF):

Nu er ministeren en af de helt store aktionærer i det her selskab, som står bag den nye hurtigfærge. Så man kunne måske have haft en forudmodning om, at bestyrelsesformanden havde lyttet lidt til en af sine store aktionærer; det skal jeg så ikke kunne sige om er sket.

Men en anden besynderlighed, synes jeg, i den her afstemning er jo, at det skal være med 50 pct. af stemmerne. Ellers skal man ud i en helt ny afstemning om de to navne, der så har fået flest stemmer. Det virker, som om man forsøger at lave en eller anden manipulation, der helst skal pege i en eller anden bestemt retning.

Hvis vi tager de 4.800 stemmer, som er kommet ind nu med navneforslag – lad os forudsætte, at det er de samme stemmer – så vil der være 1.800 stemmer til det ene navn og 750 stemmer til hvert af de fire øvrige navne. Jeg ved, at ministeren er gammel matematiklærer. Det vil så give 4.800, og man må jo sige med en meget overbevisende del til nr. 1. Men det vil så i givet fald afføde en ny afstemning. Synes ministeren, at det foregår sådan helt efter bogen?

Kl. 15:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:01

Transportministeren (Hans Christian Schmidt):

Altså, til det sidste spørgsmål om, om det foregår efter bogen, vil jeg sige, at det tror jeg bestemt det gør. Men jeg kan godt forstå spørgeren, og jeg deler altså det synspunkt og synes, at man skal passe på ikke at gøre sådan nogle ting for komplicerede. Og så skal man lytte til sine kunder, og der vil jeg bare have lov at sige, at det har været mit synspunkt hele tiden, at man skal lytte til sine kunder. De, der har valgt den måde at foretage afstemningen på, må så stå på mål for, at det er den beslutning, de er kommet frem til. Jeg har sagt, at man skal gøre det enkelt og lytte til sine kunder.

Kl. 15:02

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Kim Christiansen.

Kl. 15:02

Kim Christiansen (DF):

Jeg kan jo kun få ministeren i tale. Jeg kan jo ikke trække bestyrelsesformanden for færgeselskabet herind og spørge om det samme; det ville nok ikke helt følge forretningsordenen.

Men sluttelig vil jeg selvfølgelig sige tak for besvarelsen, og så vil jeg bare sige, at jeg stadig væk synes, det er en underlig fremgangsmåde, bl.a. når man ser bestyrelsesformanden for Færgen A/S udtale – og det vil jeg gerne have at ministeren bekræfter – at man jo nu må se med den her afstemning osv. osv., om færgen skal blive ved med at hedde Leonora Christina, eller om den skal navngives efter et af de fire nye forslag.

Der vil jeg bare have, at ministeren bekræfter over for mig, at færgen vel ikke har fået navn endnu. Men det fremgår af bestyrelsesformandens udtalelse, at den skulle være navngivet.

Kl. 15:03

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Transportministeren.

Kl. 15:03

Transportministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg tror, at man skal forstå det sådan, at det var det valg, man havde truffet, og at man nu har en konkurrence kørende og så vil se på, hvordan den falder ud. Nu kender jeg udmærket godt spørgeren og ved godt, at spørgeren ved noget om, hvordan man skal behandle kunder osv., så derfor tror jeg også, at spørgeren er enig med mig i – og sådan hører jeg også spørgsmålet – at man altid skal lytte til sine kunder i forbindelse med det her. At man så har valgt at gøre det på den måde, må man altså selv stå på mål for. Jeg synes, at man skal huske at gøre det enkelt, og jeg håber – ligesom jeg også fornemmer at spørgeren håber det – at det her ender godt.

Der er ingen grund til, at en detalje – som kan være en væsentlig detalje for de mennesker, der lever tæt på det her – skal få lov at stå i vejen. Jeg mener, at det her burde kunne løses. Jeg ved, at det er vigtigt for bornholmerne, og jeg deler det synspunkt, spørgeren har, og jeg håber altså også, at rederiet vil forstå at få landet den her sag rigtigt. Når jeg tænker på, hvilke opgaver vi ellers har, når vi diskuterer sådan nogle ting, burde det ikke være et navn, der voldte os problemer. Der burde vi kunne lytte til vores kunder, og det håber jeg at man gør i den sag.

Kl. 15:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til undervisningsministeren af fru Pernille Frahm.

Kl. 15:04

Spm. nr. S 1183

10) Til undervisningsministeren af:

Pernille Frahm (SF):

Hvilke planer har ministeren for at fremme brugen af inkluderende strategier i fremtidens skole, jf. at Undervisningsministeriet i 2008 igangsatte skoleudviklingsprojektet »Mindre specialundervisning, styrket faglighed og øget rummelighed«, der har som formål at fastholde elever i den almindelige undervisning og reducere henvisningen til specialundervisning?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Pernille Frahm for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:04

Pernille Frahm (SF):

Hvilke planer har ministeren for at fremme brugen af inkluderende strategier i fremtidens skole, jf. at Undervisningsministeriet i 2008 igangsatte skoleudviklingsprojektet »Mindre specialundervisning, styrket faglighed og øget rummelighed«, der har som formål at fastholde elever i den almindelige undervisning og reducere henvisningen til specialundervisning?

Kl. 15:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:04

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Regeringen indgik i sommeren 2010 en aftale med KL om at begrænse antallet af elever, der henvises til specialskoler og specialklasser. Aftalen forpligter regeringen til at skabe bedre rammer for at fremme inklusionen ved at arbejde for at ændre lovgivningen og det vejledende materiale på området.

I regeringens udspil til en bedre folkeskole »Faglighed og frihed« har vi derfor lagt op til en lovændring, hvor specialundervisning afgrænses til kun at omfatte elever, der har behov for støtte i den over-

vejende del af undervisningstiden. Vi vil i forlængelse heraf søge at indgå en aftale med KL om, at 96 pct. af eleverne i 2015 og 97 pct. af eleverne i 2020 skal være inkluderet i den almindelige undervisning. Hensigten er, at parterne årligt vil følge op på udviklingen, og at vi dermed sikrer, at den går i den rigtige retning. Kommunerne skal for deres del realisere målsætningen om inklusion ved dels at ændre deres styring og organisering, dels ved at arbejde strategisk med lærernes kompetenceudvikling.

Det, jeg også tror er vigtigt, når vi drøfter emnet inklusion i det hele taget, er, at folk, borgerne, lærerne og forældrene, forstår, at vi ikke gør det for at skade det enkelte tilbud til det enkelte barn, men tværtimod for at sikre, at vi skaber det bedste tilbud til det enkelte barn, fordi erfaringen fra andre lande, f.eks. Finland, hvor man har rigtig fine resultater, viser, at man ikke behøver at ekskludere så mange. Personligt er jeg også af den opfattelse, at det, at man bor tæt på sin skole, og at ens klassekammerater også tilhører den samme distriktsskole, og at man føler sig involveret, er en væsentlig del af den sociale læring og også en væsentlig del af det at skabe sit selvværd.

Så det er en klar målsætning for os, og det er jo også noget, som Danmark har skrevet under på internationalt – at vi ønsker at tilstræbe mere inklusion – nemlig i Salamancaerklæringen fra 1994, mener jeg det er.

Kl. 15:06

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Pernille Frahm.

Kl. 15:06

Pernille Frahm (SF):

Jamen det er rigtigt husket, den er fra 1994. Så det er jo en gammel sag, vi har fat i her, og det er også en sag, som både den nuværende undervisningsminister og den tidligere undervisningsminister er blevet konfronteret med gentagne gange.

Vi er enige om, at vi skal begrænse specialundervisning, vi er enige om, at vi skal have flest mulige børn til at være i den almindelige undervisning. Det, jeg bare oplever, når jeg hører ministerens svar, er, at man endnu en gang sætter vognen foran hesten. Man siger: Det, vi stiller krav om, er, at der er færre pladser til specialundervisning, færre tilbud om specialundervisning. Det, jeg egentlig spørger om, er, hvordan man vil sikre den inkluderende undervisning. Det er jo at sætte hesten foran vognen, at man ved at lave en inkluderende undervisning sikrer, at børn ikke falder fra.

Jeg refererer til et projekt, som Undervisningsministeriet selv har igangsat i 2008 på baggrund af en bevilling over satspuljen – 6 mio. kr. tror jeg det er man har afsat – til, at 22-23 kommuner kunne lave forsøg med inkluderende undervisning. Derfor havde jeg sådan håbet, at ministeren i sit svar ville sige noget om de her forsøg; noget om, hvad der så er kommet ud af det, noget om, hvilke resultater man har opnået, og noget om, hvordan man vil omsætte de resultater i praksis i den danske folkeskole og give mulighed for, at flere vil kunne lave projekter, som man har lavet i forbindelse med de her forsøg.

Derfor vil jeg endnu en gang appellere til, at ministeren prøver at komme lidt mere ind på, hvordan ministeren og ministeriet vil bakke op om den inkluderende undervisning. Man skal huske på, at der faktisk var 6 mio. kr. til at lave den her undervisning; det vil sige, at man ude i kommunerne, ude i folkeskolerne kickstarter nogle projekter, som så får de positive resultater – det viser forsøgene jo – som ministeren og jeg er enige om at vi gerne vil opnå.

Kl. 15:09

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:09

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Det er klart, at de erfaringer, vi har høstet gennem forsøg, jo skal bruges ude i kommunerne. For mig at se er det imidlertid bare meget vigtigt, at det, vi gør fra Christiansborgs side og også fra regeringens side, er at sætte nogle rammer op. Det er også derfor, regeringen har lagt op til, at vi udviser større tillid og tiltro til, at man lokalt kan træffe beslutninger, som er til fordel for børnene. Derfor vil vi gerne give større grad af frihed til at vælge de værktøjer, som er nødvendige.

Jeg har faktisk oplevet rigtig mange gode kommuner og skoler, som arbejder aktivt med at skabe mere inklusion. Jeg kan i hvert fald komme i tanker om en enkelt skoleleder, som over for mig har påpeget, at hun har en oplevelse af, at det løfter skolen meget, at man skaber inklusionen derude konkret. Jeg tror ikke, det er en særlig god idé, at vi angiver, hvilket værktøj man præcis skal benytte. Men når kommunerne kommer til regeringen og beder om nogle værktøjer, som egentlig i korthed mest går ud på større frihedsgrader, og vi så imødekommer det, er der også bedre mulighed for, at de kan nå de mål, vi sammen sætter. Derfor har jeg inviteret dem til at deltage i et forligskredsmøde i morgen, hvor de kan komme og fortælle om, hvilke ønsker de har til et forlig på området her.

Kl. 15:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Pernille Frahm.

Kl. 15:10

Pernille Frahm (SF):

Det er da i hvert fald en god ting, at man inddrager kommunerne. Men måske skulle man også inddrage nogle af de folk, der har stået for de her forsøg, eller nogle af de forskere fra DPU, som har været med til at evaluere dem. Det vil jeg gerne høre om ministeren har overvejet. Og så vil jeg gerne lige minde ministeren om noget, hun sikkert godt ved, og som vi formentlig begge to har erfaret: at det her med frihed er noget meget selektivt. Altså, man vil give frihed på nogle fronter og ikke på andre fronter. Man kan f.eks. ikke få lov til at lave gruppeeksamen derude, så stor frihed vil vi ikke give. Man kan ikke få frihed til at lave religionsundervisning, det hedder kristendomsundervisning. Så der er steder, hvor vi griber meget detaljeret ned i, hvad der foregår ude i folkeskolen.

Når jeg spørger om de her forsøg, er det, fordi jeg så ofte oplever, at man afsætter midler til forsøg, og forsøgene viser sig at gå godt, og så løber det ligesom ud i sandet, bliver ikke brugt til mere. Derfor opfordrer jeg ministeren endnu en gang: Inddrag nu de erfaringer, der er gjort på det her område. Det er meget brede erfaringer, der er gjort. Inddrag nu de forskere, der har været med til at evaluere, i stedet for kun at lytte til dem, der har problemer med at få pengene til at slå til ude i kommunerne.

Kl. 15:11

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:11

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jamen vi har faktisk som forberedelse til folkeskoleudspillet og i øvrigt også som forberedelse til de aftaler, vi indgik med kommunerne sidste år, fået lavet et større udredningsarbejde, bl.a. også om, hvordan vi kan lære af de lande, som gør det rigtig godt på området. Noget af det, vi kan notere os, er bl.a., at der ikke skal ret meget til, før vi betragter det som et tilfælde, hvor et barn skal have specialundervisning og specialtilbud, hvorimod man i andre lande, f.eks. Sverige og Finland, åbenbart overordnet udviser en større tolerance for den

forskellighed. Inklusion er jo også udtryk for, at man tolererer forskellighed. Men vi lytter meget til de forslag, der kommer ind. Med hensyn til at give fru Pernille Frahm nogle svar er jeg jo begrænset af, at jeg har en forligskreds, der også skal være indstillet på, at vi når de fælles mål.

Kl. 15:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Pernille Frahm.

Kl. 15:12

Pernille Frahm (SF):

Der er det jo så dejligt, at når vi stiller spørgsmål til ministeren her nede i salen, så er det holdningsspørgsmål. Så er det sådan, at ministeren kan give udtryk for sin holdning. Det er jo det, vi gør i § 20-spørgsmål, det er ikke på den måde faktuelle spørgsmål. Så ministeren har nu mulighed for at give udtryk for, hvad hun selv mener om de her sager. Og når jeg spørger til dem, er det, fordi det har vist sig – jeg kan ikke se tiden her nede, vil jeg bare lige gøre opmærksom på, så jeg håber, jeg finder ud af, hvor længe jeg må snakke – at selv om forsøgene har været af meget forskellig karakter, så vurderer forskerne, at det, der er fælles for dem, er, at man har opnået en fælles holdning på en skole til, hvordan man vil drive noget, og på den måde rejst opmærksomheden hos en personalegruppe. Det er jo nogle ting, der kræver, at man f.eks. har tid til efteruddannelse, f.eks. har tid til at lave forberedelse, f.eks. har tid til at få foredragsholdere ud på en skole, der ligesom kan sætte ånden i gang. Men det kræver jo så også, at ministeren er villig til at give den mulighed ude lokalt. Derfor er det jo, at det er ministeren, der skal tage nogle initiativer.

Kl. 15:13

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:13

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Det er fuldstændig rigtigt. Det er ministeren, der skal tage initiativer, men dog under hensyn til, at vi har en forligskreds. Det er faktisk det tema, der er igangsat, og som jeg har valgt at prioritere som hovedtemaet for de indledende drøftelser vedrørende folkeskolen, og allerede i morgen vil vi jo inddrage kommunernes erfaringer. Jeg kan sige, at vi også kører satspuljeprojekter, hvilket jeg vil vende tilbage til i min besvarelse af det næste spørgsmål.

Men vi har faktisk kørt en stribe af forsøg. Jeg var ude at høre den rapportering, der var, af de konkrete projekter, og jeg snakkede med nogle af de forskellige grupper af lærere og ledere, der har været involveret, og der er tonsvis af fantastisk flotte løsninger, som man kan udmønte i praksis lokalt, men som jo også er betinget af, at f.eks. det statslige klagesystem så ikke pludselig kommer og siger: Jamen det må I slet ikke, I skal bruge nogle etablerede tilbud, som ligger langt væk, I må ikke lave det selv. Altså, det er jo også væsentligt, at vi indretter vores system i forståelse for, at man lokalt kan træffe nogle gode beslutninger. Uagtet at den måde, de havde grebet det an på, var meget forskellig, syntes jeg at opleve, at alle havde rykket sig. Det var den viden, som de gav videre til mig: at de selv føler, at de rykker i forhold til den kultur, der er omkring inklusion, og med ret små, men effektive virkemidler. Men vi skal sætte rammerne, og det er det, vi gerne skulle kunne gennemføre i forligskredsen.

Kl. 15:15

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak for det. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til undervisningsministeren af fru Pernille Frahm.

Kl. 15:15

Kl. 15:17

Spm. nr. S 1184

11) Til undervisningsministeren af:

Pernille Frahm (SF):

Er der nogle af de 22 kommuners erfaringer med inklusion, der har gjort særligt indtryk på ministeren, og som med fordel kan udbredes til flere kommuner?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Pernille Frahm.

Kl. 15:15

Pernille Frahm (SF):

Er der nogle af de 22 kommuners erfaringer med inklusion, der har gjort særligt indtryk på ministeren, og som med fordel kunne udbredes til flere kommuner?

Kl. 15:15

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:15

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Det er altid et problem at fremhæve nogle, fordi det jo sagtens kunne blive på bekostning af andre. Men noget af det, jeg simpelt hen har respekt for, når jeg er ude at opleve f.eks. de 22 projekter, der er fra satspuljen, er, når lærerne selv er begejstrede for løsningen. Så er det sådan set måske mindre interessant, hvad jeg præcis mener om den løsning, for jeg vil gerne give de større frihedsgrader til kommunerne, at i de højere grad selv kan beslutte, hvilke værktøjer de vil bruge. Omvendt har regeringen en aftale med kommunerne om, at vi sikrer, at det kun er over for elever, der har brug for specialundervisning i en overvejende del af undervisningstiden, at vi bruger specialundervisningsbegrebet, fordi inklusion er noget andet. Inklusion er jo også at tåle, at vi ser lidt forskellige ud, at vi er lidt forskellige, at vi ikke nødvendigvis alle sammen passer ind i lige præcis det almindelige billede af, hvad der hører hjemme i en almindelig klasse, og det er altså skredet undervejs. Det er jo underligt, at f.eks. specialundervisningsudgifterne er steget så voldsomt i de senere år, efter at det overgik til kommunerne. Det kan jo ikke skyldes, at der er kommet så mange flere børn med udfordringer. Jeg tror også, vi skal kigge på os selv og spørge: Hvorfor er det, vi måske som forældre til børn i almindelige klasser ikke i samme grad som tidligere tolererer forskellighed?

Jeg vil også gerne understrege, at hvis man sikrer, at der er flere børn, der bliver i de almindelige klasser, vil man også opleve, at der er flere ressourcer i form af menneskelige ressourcer. Det kan være ekspertise, man kan bruge. Det er PPR, som man kan lave mere efterspørgselsstyret, hvor man kan bruge PPR til rådgivning ude i skolen. Men det kan jo også være tilladt, man har nogle ekstra timer, eller at man har en ekstra hjælp på, og for mig at se kan det meget gerne i mange situationer være en dygtig pædagog, som understøtter lærerens undervisning, altså egentlige undervisningsassistenter. Jeg tror blot ikke, at den bedste løsning er, at vi definerer, hvilke valg man skal træffe derude.

Noget af det, som jeg dog venter mig meget af, er en 6 klokketimers indskolingsdag, fordi det vil give alle børn mulighed for en bedre start i skolen, også børn, der ellers alternativt måske let kunne blive ekskluderet allerede i indskolingen.

Kl. 15:17

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Pernille Frahm.

Pernille Frahm (SF):

Ja, og så kan jeg supplere med, at ministeren også har givet udtryk for, at det, der er rigtig vigtigt ude i folkeskolen nu, er, at der er ro i klasserne. Der må jeg indrømme, at jeg kom til at tænke på, dengang jeg var en meget ung lærer og blev temmelig hårdt prøvet. Jeg kan godt huske, hvordan jeg selv, da jeg til sidst var slidt godt ned til sokkeholderne, startede hver morgen med at råbe: Ro i klassen! Jeg skulle hilse at sige, at det gav nærmest det stik modsatte resultat. Det er bestemt ikke noget, der er med til at inkludere. Det skal ministeren også være opmærksom på. Så nogle af de signaler, der kommer fra ministerens side og fra Undervisningsministeriets side lige for øjeblikket, er faktisk udtryk for det stik modsatte af det, som ministeren står og siger nu med, at vi skal vænne os til at forstå, at vi ikke alle sammen er ens, at vi ikke alle sammen passer ind i den samme skabelon, at vi ikke alle sammen osv. osv. Det er faktisk nogle andre ting, der skal på banen.

Når jeg så endnu en gang spørger, om der er nogle af de her projekter, der har gjort særligt indtryk på ministeren, er det, fordi det ifølge det startskud, man gav til hele den her projektpulje, skulle slutevalueres i 2009. Der skulle slutevalueringen ligge. Nu er vi i 2011, og vi havde en konference her i januar, hvor ministeren var om morgenen og jeg var der lidt senere på dagen og hørte en forsker gennemgå sådan i brede linjer, hvad hovedessensen var af de her forsøg. Der vil jeg endnu en gang gerne gentage, hvad han sagde, og det var: Hovedindsatsen, hovedproduktet er engagerede lærere. Det er hovedudsagnet. Det er der, man virkelig vinder. Det er egentlig ikke, om man vælger den ene eller den anden eller den syvende strategi, men at man har en engageret lærergruppe. Forudsætningen for det engagement er, at lærerne har noget at være fælles om, at lærerne har en fælles holdning til og en fælles forståelse af, hvad det er, de er i gang med. Det forudsætter, at der er tid til lærerne til at få den fælles forståelse, og at der er mulighed for efteruddannelse. Så endnu en gang: Er ministeren villig til at sætte de ting i gang, der er forudsætningen?

Kl. 15:19

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:20

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jeg starter lige med det første. Det er simpelt hen ikke rigtigt, hvad fru Pernille Frahm siger om, at der er en modsætning mellem inklusion og ro i klasserne. Jeg mener faktisk, det er en forudsætning. Det barn, der har vanskeligst ved at komme ind i en almindelig klasse og agere der, vil være ekstra sårbar over for et generelt højt støjniveau, særligt hvis det er indlæringsvanskeligheder, som har gjort, at barnet er i risiko for eksklusion. Jeg har sådan set også temmelig meget at have det i. Et land som Finland, som jo virkelig har nogle rigtig flotte resultater på det faglige og oven i købet også på demokrati, medforståelse, medbestemmelse og det hele, og som også inkluderer langt flere, end vi gør i Danmark, har et skolesystem, der er karakteriseret ved, at der er i ro i klassen.

Jeg kan sige det på den måde, at det stærke barn vil klare sig uanset hvad; det ved vi jo fra PISA. Det skal nok komme igennem – det er sådan set konklusionen – men et barn med udfordringer har altså brug for, at der er en vis stringens, at der er en vis disciplin, at der er visse rutiner, og at der også er en vis ro omkring det. Så jeg er meget, meget uenig i fru Pernille Frahms konklusion om, at ro i klassen virker ekskluderende. Jeg mener absolut, at det virker inkluderende på alle børn.

Kl. 15:21

Kl. 15:24

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Pernille Frahm.

Kl. 15:21

Pernille Frahm (SF):

Så er jeg nødt til endnu en gang at sige, at ministeren sætter vognen foran hesten. Hvis man laver en undervisning, der er inkluderende, hvis man er i stand til at lave en undervisning, der er inkluderende, så får man ro i klassen. Hvis man sætter hesten foran vognen og får lærerne opgraderet, efteruddannet, får lavet den mulighed for lærerne til at få en fælles holdning til, hvad det er, de vil, hvis man laver de ting, giver skolelederen de redskaber, der skal til over for forældre, over for kolleger, over for børn osv. osv., så får man en undervisning, der giver ro i klassen. Og det er noget helt andet end at starte med at sige: Vi skal have ro i klassen, så skal det nok komme.

Det er derfor, jeg endnu en gang gerne vil efterlyse ministerens syn på, hvad det er for nogle ting, der skal til, og ministerens holdning til det, som forskere siger: Forudsætningen er, at lærerne får mulighed for at blive enige om, hvad det er, de vil, får mulighed for at efter- og videreuddanne sig, så de er stand til at finde en fælles holdning og en fælles linje og på den måde også en fælles begejstring for, hvad det er, de skal lave. Er ministeren villig til at give mulighed for det?

Kl. 15:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:22

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jamen det hænger jo sammen, og jeg synes bare ikke, at det er rigtigt, hvad fru Pernille Frahm nu siger, nemlig at hun i sin foregående argumentation ikke sagde, at der var en modsætning. Jo, det sagde fru Pernille Frahm, hun henviste faktisk til, at jeg ikke på én og samme tid kunne sige, at vi skulle have en inkluderende folkeskole, og at vi skulle have ro i klassen. Jo, det kan jeg jo netop præcis sige. Det er sådan set hinandens forudsætninger efter min bedste opfattelse. Og jeg mener også, at vi kunne skabe mere ro i klassen, hvis forældrene også ville tage mere ansvar. Og det vil jeg gerne medgive er min holdning. Og det er en klar politisk holdning.

Jeg synes, det er for ringe, at gennemsnitsforælderen, der afleverer sin gennemsnitsunge henne i skolen, ikke også går ind og forklarer det barn, at her er det læreren, der er autoriteten, her er det skolen og lederen, der beslutter, hvordan tingene foregår. Det synes jeg simpelt hen er for ringe. Det kan godt være, at det er lidt gammeldags, men det ville i hvert fald have en stor effekt på vores skoleudvikling, hvis det var sådan.

Så vil jeg sige, at lærerne allerede i dag har mulighed for at udvikle sig og få efteruddannelse. Men der, hvor jeg synes at mulighederne er for ringe, er med hensyn til at drage nytte af de mange eksperter, vi har, som ved, hvordan man håndterer børn med handicap f.eks. eller med særlige problemstillinger, det kan være ADHD-adfærd eller på andre måder grænseafsøgende adfærd. De er i dag placeret i specialskolerne, i specialklasserne, hvorimod de efter min overbevisning kunne bruges langt bedre, nemlig til at uddanne vores dygtige lærere til at håndtere de udfordringer i klassen, altså flere undervisere til at undervise undervisere og så måske færre af dem til at undervise børn ude i specialskolerne.

Kl. 15:24

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak. Fru Pernille Frahm.

Pernille Frahm (SF):

Jamen med det sidste, ministeren sagde, begynder der at vise sig en lillebitte smule lys for enden af den ellers meget mørke tunnel, vil jeg sige. For endnu en gang synes jeg, at det er, som om ministeren ikke klar over, at der er nogle forudsætninger, der skal til, for at opnå de ting, ministeren gerne vil.

Det er, som om ministeren *synes at* ... Det kunne jeg forstå at der blev sagt et par gange: »Jeg synes, at ... « og »Det kan godt være, at det er gammeldags ... « osv.

Min opfordring til ministeren er: Stop alt det der med at synes det ene og synes det andet. Prøv at undersøge, hvad det er, forskerne går og siger. Prøv at undersøge, hvilke forskningsresultater der ligger, for der ligger ganske mange, og ministeren har såmænd selv været med til at igangsætte 23 forsøg rundt omkring i landets kommuner, som er blevet evalueret af forskere. Det er lige til at gå til. Hvis nu man tog fat i det, i stedet for i hvad man går og synes, kunne det være, at det begyndte at rykke lidt og der så kunne komme nogle udmeldinger fra ministeren, som var til at tage at føle på i stedet for at sige: Ro i klassen!

Kl. 15:25

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:25

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jamen det her er jo fuldkommen absurd! Altså, jeg blev klandret for, at jeg ikke ville udtrykke min holdning. Så udtrykker jeg min klare holdning, nemlig at ro i klassen for mig at se er en forudsætning for også at kunne skabe en mere inkluderende folkeskole. Det er min holdning, og det er faktisk oven i købet en holdning, der også er baseret på viden, nemlig viden om, at i de skolesystemer, hvor man har meget inklusion, hvor man oven i købet får flotte resultater, hvor man har færre børn, som går ud af skolen med mangelfulde kundskaber, har man ro i klassen.

Jeg vil bare sige, at det kan man jo mene meget om, men det er ikke *at synes noget*, det er min holdning, og den er endda evidensbaseret, den er dannet på baggrund af de erfaringer, man har høstet i andre lande.

Men jeg vil meget gerne gå videre til, hvad man kan gøre derude, jeg vil bare ikke pålægge dem det. Og det er det, der er den store forskel. Jeg forestiller mig faktisk, at det vil være rigtig godt, hvis man drager nytte af de erfaringer, som de f.eks. har høstet i Herning. Der er alle aktørerne gået sammen om, hvordan man kan lave en mere inkluderende folkeskole. Og der er andre skoler, f.eks. besøgte jeg Egtved Skole i mandags, hvor de har en anerkendende tilgang til barnet, og hvor det er lærerne, de har udviklet, fuldstændig som fru Pernille Frahm også peger på. De har udviklet lærerkorpsen. De har en målsætning i Vejle Kommune om, hvor det er, de vil hen. Jeg bifalder det, og jeg har stor respekt for det, og jeg vil gerne drage nytte af de erfaringer, jeg vil bare ikke pålægge dem en bestemt metode, jeg vil gerne skabe rammerne.

Kl. 15:26

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til undervisningsministeren, denne gang af fru Christine Antorini.

Kl. 15:26

Spm. nr. S 1190

12) Til undervisningsministeren af:

Christine Antorini (S):

Hvorfor vil ministeren i modsætning til videnskabsministeren ikke tage initiativ til, at professionsuddannelser, som f.eks. uddannelsen til lærer, ingeniør, pædagog og sygeplejerske, bliver akkrediteret på institutionsniveau og ikke for hver enkelt uddannelse, når ministeren i øvrigt hylder afbureaukratisering på sit område?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Christine Antorini for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:26

Christine Antorini (S):

Tak. Jeg vil starte med at læse det første spørgsmål op.

Hvorfor vil ministeren i modsætning til videnskabsministeren ikke tage initiativ til, at professionsuddannelser, som f.eks. uddannelsen til lærer, ingeniør, pædagog og sygeplejerske, bliver akkrediteret på institutionsniveau og ikke for hver enkelt uddannelse, når ministeren i øvrigt hylder afbureaukratisering på sit område?

Kl. 15:27

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:27

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jeg er slet ikke afvisende over for det. Det, jeg har sagt, er, at jeg ønsker en analyse, der afdækker alle aspekter, herunder en sikring af regional uddannelsesdækning, som er særlig betydningsfuld – synes jeg – for vores videregående uddannelser eller på Undervisningsministeriets ressortområde, fordi der er mange af professionsbacheloruddannelserne, som retter sig mod specifikke funktioner, som skal udføres, det gælder f.eks. sygeplejersken ude på sygehuset, der ikke ligger i storbyen, eller læreren ude i den lille lokale landsbyskole, også i Vendsyssel, hvor jeg selv er valgt. Derfor er der særlige uddannelsesdækningshensyn.

Så mener jeg også, at det er væsentligt for vores uddannelser på Undervisningsministeriets område, at vi undervejs har den tætte inddragelse af aktørerne om, hvad der er brug for. Det gælder aftagere, det gælder fagforeningssiden, altså de kommende kolleger til de nyuddannede, hvordan de også ser, at vi har nogle samfundsudfordringer. Det har også været kendetegnende, ikke mindst for de erhvervsrettede videregående uddannelser, herunder erhvervsakademierne. Men jeg vil meget gerne indgå i drøftelser om det. Jeg vil blot sige, at jeg nok alligevel vil tøve en anelse, før jeg sådan udelukkende gør det på institutionsniveau, for vi har nogle uddannelser, der simpelt hen er så små – bittebittesmå. Jeg kan lige nævne sådan noget som skorstensfejer f.eks., hvor man vil skulle akkreditere, også efter uddannelsesudbuddet, synes jeg, for at sikre, at der er dækning over hele landet.

Videnskabsministeren har besluttet at fremskynde sin redegørelse om Akkrediteringsrådets virke fra 2012 til 2011. Det, jeg lægger vægt på, er, at videnskabsministerens redegørelse og debatten om akkrediteringssystemets udvikling, som kommer til at pågå omkring det arbejde, fremover også kommer til at omfatte professionsbacheloruddannelserne og meget gerne også øvrige videregående uddannelser, som i dag akkrediteres af Akkrediteringsrådet. Så jeg er ikke modstander af det, faktisk er jeg ret tiltalt af det, jeg vil blot gerne se, hvad der kommer ud af videnskabsministerens redegørelse, og vi kan sagtens tage en drøftelse af det. For at sige det rent ud mener jeg dog, at vores akkrediteringssystem også har vist sine styrker, absolut. Vi er gode til at få godkendt nye uddannelser og afprøve nyt. Undskyld, formand.

Kl. 15:29

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Det er i orden. Fru Christine Antorini.

Kl. 15:29

Christine Antorini (S):

Jeg vil godt takke ministeren for den positive tilkendegivelse om at kigge på at gå fra uddannelsesakkreditering til institutionsakkreditering. Det kan godt lyde lidt teknisk, sagt hvis også nogle udefra hører på den her diskussion. Men den er jo lidt vigtig, og derfor synes jeg også, at jeg vil give den tilkendegivelse fra Socialdemokraterne, at vi synes, at det er en rigtig god idé, at man går ind og kigger på, om kvaliteten af uddannelserne er god nok. Det er jo forudsætningen for, at vi fremadrettet hele tiden kan lave nye uddannelser, også af høj kvalitet.

Men der har jo været en ret massiv kritik fra uddannelsesinstitutioner, der har opfattet det som en massiv belastning i en situation, hvor de i øvrigt kæmper med at få smalle budgetter til at hænge sammen, få leveret timer nok osv., så at skulle gå ned i den dybde, som det jo kræver, når man akkrediterer uddannelser på enkeltniveau. Derfor vil vi godt opfordre undervisningsministeren til virkelig at koble sig på den redegørelse, som videnskabsministeren kommer med, og som jeg må forstå kommer her i foråret. Det har nemlig været lidt svært at finde ud af. Hvornår kan uddannelsesinstitutionerne se frem til, at redegørelsen bliver fremlagt, og at der bliver taget nogle politiske initiativer?

Derfor skal vi måske bare lige få det på det rene, først omkring tidsprocessen: Er det her til foråret, vi får diskussionen? Skal jeg forstå undervisningsministerens tilkendegivelse på den måde, at Undervisningsministeriets uddannelser bliver en del af den samlede drøftelse her til foråret, sådan at der kommer et signal ud til uddannelsesinstitutionerne? Der er jo rigtig mange under Undervisningsministeriets område. Kan de se frem til en positiv drøftelse af mindre bureaukrati, ved at man går over til institutionsakkreditering? Hvis vi lige kunne tage en runde omkring tidsprocessen, og hvornår undervisningsministeren vil gøre noget aktivt for, at hele viften af uddannelser af lærere, pædagoger osv. også kommer med, kan vi se, om vi kan lave en institutionsakkreditering fremover.

Kl. 15:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:31

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Det beklager jeg. Jeg er simpelt hen lige lidt i tvivl om, hvornår det præcis er, at videnskabsministerens redegørelse kommer. Men jeg vil gerne give det tilsagn, at når videnskabsministeren kommer med sin redegørelse, så kunne vi mødes – det er jo ret naturligt – i globaliseringsforligskredsen og drøfte den redegørelse, om der er ting, vi decideret bare kan overføre til os, eller om der er ting, vi eksplicit gerne vil have belyst i forhold til Undervisningsministeriets område. Jeg er faktisk også meget interesseret i, at vi i øvrigt får afbureaukratiseret processen, for det, jeg også kan sige at jeg selv hæfter mig lidt ved, er faktisk ministerens ret vidtgående beføjelser i forhold til godkendelse af uddannelser, som jeg ikke selv finder nødvendigvis er så hensigtsmæssig, for det er meget kompliceret som lægmand – lægkvinde, eller hvad det hedder – at få en sag op fra ministeriet, hvor der er forskellige samfundshensyn, der er taget højde for med hensyn til en uddannelse, og så træffe beslutning på baggrund af det. Man er jo næsten – for at sige det rent ud – nødt til at sige, at man vurderer, at fagfolkene i ministeriet fuldstændig har tjek på det, for det kan man ikke selv vurdere.

Derfor vil jeg jo egentlig også gerne selv have lidt mere armslængde til den proces, så jeg vil meget gerne give det tilsagn, at når Videnskabsministeriets redegørelse kommer, så mødes vi simpelt hen og gennemgår, om der er noget, vi direkte kan kopiere, og om der er noget, vi gerne vil have uddybet, og om vores uddannelser er

lidt for specielle til bare at kunne kopiere, og så tage det derfra. Det vil jeg meget gerne, straks den kommer, og jeg tror, det er her i foråret, men jeg er lidt i tvivl.

Kl. 15:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Christine Antorini.

Kl. 15:32

Kl. 15:32

Christine Antorini (S):

En af grundene til, at vi har valgt at rejse spørgsmålet her i salen, er, at vi jo har stillet skriftlige spørgsmål til undervisningsministeren, i forlængelse af at videnskabsministeren udtalte sig meget positivt om at gå over til institutionsakkreditering, og vi har simpelt hen manglet nogle redskaber til at få speedet op på processen. Hermed kommer der også et signal fra Socialdemokraterne om, at vi er positive over for at se på en tilsvarende proces, for der er jo et forlig omkring hele akkrediteringslovgivningen, som undervisningsministeren også gjorde rede for.

Når vi rejser sagen her i salen, er det for at få lidt fart på processen, og derudover er det også, fordi det svar, som undervisningsministeren gav her for et par uger siden, det var den 8. februar, indeholdt nogle af de elementer, som undervisningsministeren også redede for her, altså at man skulle kigge på den regionale uddannelsesdækning osv. osv., men vi synes ikke, man skal gøre processen så besværlig. Altså, for os er det lidt principielt at sige: Lad os hellere få institutionsakkrediteringen på plads på det overordnede plan, lad os få lidt mindre bureaukrati og lidt mindre pres på systemerne, som er meget pressede inden for de enkelte uddannelser. Og så kan vi stille og roligt lægge en plan for, hvordan man går ned i de enkelte uddannelser. For det, der er forskellen på undervisningsministerens og videnskabsministerens område, er, at vi jo politisk også styrer selve uddannelserne, f.eks. lærer- og pædagoguddannelsen, kraftigt, så jeg kan godt forstå ønsket om lidt afregulering.

Kl. 15:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:34

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Ja, og det kan jeg også sagtens. Jeg er helt enig i, at vi ikke behøver at gøre det mere kompliceret end højst nødvendigt. Når jeg så alligevel nævner det med uddannelsesdækningen, er det lidt en bekymring for, at hvis vi laver institutionsakkreditering og alene gør det, altså hvis man gjorde det sådan i fuld skala, ville jeg være lidt bekymret for de mindre institutioner – det kan være de mindre produktionshøj-skoleafdelinger – og om man f.eks. skal gøre det på afdelingsniveau, eller om man skal gøre det på skoleniveau. Det kan også være det mindre erhvervsskoleudbud, der kan være ude i randområderne, der, hvor der er lidt længere mellem husene, som transportministeren plejer at sige. Og derfor vil jeg gerne have, at den drøftelse indgår.

Men jeg er altså selv meget optaget af, at vi får lavet så få runder inde omkring ministeriet som overhovedet muligt i forbindelse med at sikre kvalitet. Vi har jo lavet en ny organisering i ministeriet, hvor vi også ser mere på kvalitetssikringen af vores uddannelser, og jeg er optaget af, at det er vores institutioner, det gælder, for jeg tror på, at hvis vi har stærke, solide institutioner, og vi understøtter deres arbejde, så skal de nok også sikre kvalitet i vores uddannelser.

Så jeg tror faktisk, at vi meget let kan nå frem til nogle gode fælles løsninger på området.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Det her er jo næsten en forhandling, men tidsrammen skal overholdes alligevel.

Fru Christine Antorini.

Kl. 15:35

Christine Antorini (S):

Det er det nemlig. Det er jo fantastisk, og jeg vil godt takke for det, for det er meget nyttigt at kunne få den her drøftelse om den videre proces. Og derfor vil jeg også tillade mig at følge op skriftligt på de tilkendegivelser, der er fra ministerens side. Og det skal absolut ikke opfattes sådan, at nu skal der bores uhensigtsmæssigt i et eller andet, men det er simpelt hen, for at vi kan få sat en proces i gang, fordi det bliver efterspurgt så kraftigt, og fordi signalerne har været tydelige fra videnskabsministerens side i forhold til at overgå til institutionsakkreditering.

Undervisningsministeren sagde i sin indledning, at der vil være nogle få særlige uddannelser til f.eks. skorstensfejer. Det er jo rigtigt, at det vil der være på Undervisningsministeriets område, men det er bare for at sige, at selvfølgelig må man finde en balance i forhold til de helt særlige uddannelser med hensyn til at kunne lave det på uddannelsesniveau. Men de helt store uddannelser er jo uddannelserne til lærer, pædagog, sygeplejerske og diplomingeniør, og netop fordi de er reguleret så kraftigt politisk, men har deres eget lovgrundlag på indholdet, er vi ikke særlig bekymret for at gå over til institutionsakkreditering her, fordi styringen ligger, når vi diskuterer læreruddannelsen, som vi jo gør jævnligt, i forligskredsen.

Så jeg vil egentlig bare takke for ministerens svar. Der kommer noget opfølgning, så vi måske kan få på skrift, hvordan den videre proces er. Men jeg synes, det har været rigtig positivt at høre tilkendegivelserne fra ministeren.

Kl. 15:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:37

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

[Lydudfald] ... for, at ordføreren for Socialdemokraterne er så åben over for, at jeg har de der overvejelser, som gør, at jeg ikke bare sådan hundrede procent tør sige, at det gør vi bare, men at ordføreren for Socialdemokraterne er parat til, at vi tager en drøftelse. Jeg synes faktisk, det er en tiltalende tilgang, at vi kunne sige: Lad os så starte med de kæmpestore uddannelser. Pædagoguddannelsen er landets allerstørste uddannelse. For vi har jo de små fag, og vi har også et særligt hensyn at tage, fordi vores institutioner er mindre end de institutioner, der er under Videnskabsministeriet – de har jo meget få, for at sige det rent ud, men til gengæld er de meget store. Det er lidt anderledes hos os.

Men jeg ser frem til samarbejdet om det her. Jeg synes, det kunne være rigtig dejligt at skabe et godt resultat sammen.

Kl. 15:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren.

Ja, ja, der sker af og til ting og sager i spørgetiden. Det er jo sjovt nok. Jeg vil opfordre andre til det samme.

Det næste spørgsmål er også stillet til undervisningsministeren af fru Christine Antorini.

Kl. 15:38

Spm. nr. S 1191

13) Til undervisningsministeren af:

Christine Antorini (S):

Kl. 15:40

Hvordan vil ministeren sikre, at studerende på uddannelser til f.eks. lærer, pædagog og sygeplejerske får flere timer frem for som nu, hvor de studerende får færre og færre timer på grund af regeringens nedskæringer på professionshøjskolerne?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Christine Antorini.

Kl. 15:38

Christine Antorini (S):

Tak. Jeg er ikke sikker på, at jeg kan leve op til den samme positive tilkendegivelse fra formanden, men nu må vi se. Spørgsmålet lyder i hvert fald således:

Hvordan vil ministeren sikre, at studerende på uddannelser til f.eks. lærer, pædagog og sygeplejerske får flere timer frem for som nu, hvor de studerende får færre og færre timer på grund af regeringens nedskæringer på professionshøjskolerne?

Kl. 15:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:38

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jeg er dybt bekymret over den udvikling, som der angiveligt sker – man er i gang med at skære betydelig ned i undervisningstiderne – og jeg medgiver, at vi har reduceret taxametrene konkret i forhold til professionshøjskolerne med 2,1 pct. i 2011. Så det er en nedskæring. Omvendt kommer der så mange flere studerende ind i øjeblikket, at det mere end opvejer dette, der kommer simpelt hen flere penge ind volumenmæssigt set, enhedsomkostningerne er faldet lidt, men om sætningen er øget, for at sige det lidt populært. Derfor er jeg også noget forundret over, at det pludselig skulle betyde, at man skulle skære ned til seks og syv undervisningslektioner om ugen – det kom ret meget bag på mig. Og i TV 2, som f.eks. havde et indslag i søndags, fremgik det så også, at der i Århus var en studerende, som havde 19 eller 20 timer om ugen.

Derfor er min konklusion, at hvis det kan lade sig gøre i Århus, som er en ret dyr uddannelsesby, også dyr på andre områder som f.eks. ejendomspriser osv. osv., så må der også være nogle muligheder for, at andre kan gøre det.

Så jeg har simpelt hen gjort det, at jeg har bedt formanden for produktionshøjskolernes rektorkollegium, Laust Joen Jakobsen, om at komme til et møde hos mig i morgen, hvor vi kan tage udgangspunkt i en konkret case, som bliver hans egen professionshøjskole, og vi vil prøve at gennemgå, hvordan ressourcerne egentlig er på en konkret professionshøjskole, hvilke muligheder der er for at kunne give undervisning, og vi vil selvfølgelig også tage en drøftelse af, hvad vi forbinder med undervisningsbegrebet, hvilket ordføreren selv på et tidspunkt også var inde på, da vi diskuterede specialundervisningsbegreber på undervisningsområdet generelt. Vi forstår måske også forskellige ting ved det.

Jeg blev i dag konfronteret af søndagsavisen med en undersøgelse, de har lavet, altså refereret på anden hånd, jeg har ikke set den og ved ikke, hvilke kilder der ligger bag, men den viser, at en tredjedel af de studerende faktisk ønsker flere undervisningstimer, og så kan man sige, at det er to tredjedele, der er o.k. tilfredse med det, men den tredjedel er måske også den tredjedel, der har brug for meget massiv støtte i uddannelsesforløbet. Jeg er i færd med at få det af dækket og vil så få drøftet med professionshøjskolen, hvad vi kan gøre ved det. For jeg agter faktisk ikke bare at se til, at de fjerner undervisningen.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Christine Antorini.

Kl. 15:40

Christine Antorini (S):

Vi har det udgangspunkt hos Socialdemokraterne, at på alle uddannelser er det en rigtig god idé, man får flere timer, og det er uanset, om vi snakker folkeskole, erhvervsuddannelser, læreruddannelser eller andet, fordi det er i mødet med de andre studerende og med undervisere, at man faktisk lærer mest muligt.

Vi er dybt bekymrede over, at det, der er tendensen hele vejen rundt – fra folkeskolen og hele vejen – er, at elever og studerende får færre og færre timer. Der har også for nylig været en historie om universiteterne, hvor de er nede på endnu færre timer, end vi ser på professionshøjskolerne. Når det er særlig skidt for professionsuddannelserne, og lad os tage lærer- og pædagoguddannelsen, er det jo, fordi en væsentlig del af den undervisning, de får, i virkeligheden handler om, hvordan man laver læreprocesser og pædagogiske forløb med hinanden, fordi det er det, der bliver deres praksis, når de kommer ud på den enkelte folkeskole, i den enkelte daginstitution, fritidsinstitution, eller hvor det nu er, de kommer til at have deres virke. Hele uddannelsesforløbet har været bygget op om, at man faktisk har timer og arbejder sammen med hinanden. Det varierer altså meget, og det er jo rigtigt, som ministeren siger, at nogle steder er man, som jeg kan huske, man havde tidligere, når man startede på de uddannelser, oppe på 18-20 timer om ugen, og så er der nogle steder, hvor man er nede på 7-8 timer, og det er endda nogle steder som førsteårstudende.

Jeg vil gerne bede ministeren om at uddybe, hvad ministeren vil gøre i forhold til at få hævet timetallet på professionsuddannelserne, fordi nu er det dem, der er spørgsmålets ærinde, men det er også dér, hvor det er særlig vigtigt, at man faktisk har mange timer med hinanden.

Kl. 15:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:42

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jeg er helt enig i, at det er særlig problematisk i forhold til professionsuddannelserne. Altså, i sagens natur skal lærere og pædagoger kunne indgå i et team, og ikke mindst i disse dage, hvor vi drøfter inflation i uddannelserne både her i salen og i vores forligskreds og i samfundet som helhed, er man jo fuldstændig afhængige af hinanden ude i hverdagen, og derfor skal man jo også have det trænet undervejs i sin uddannelse.

Jeg må også sige, og det er virkelig oprigtigt, at jeg er lidt rystet over at få de der tal, som jeg så har fra medierne, hvor man faktisk taler om 5-6 undervisningslektioner om ugen. Jeg kan også høre, at de lærerstuderendes formand, Line, også peger på, at nogle steder er det endnu færre. Det kom fuldstændig bag på mig, og jeg må sige til fru Christine Antorini, at jeg egentlig er noget fortørnet over det, fordi vi jo rent faktisk betaler. Så ved jeg godt, at der kan være enighed eller uenighed om, præcis hvor stort et taxameter skal være, men vi betaler jo faktisk efter taxameter for at få undervisning. Vi betaler jo ikke efter taxameter, for at de studerende skal sidde derhjemme og være selvstuderende. Hvis det er sådan, at de ikke får undervisning, kan man sætte spørgsmålstegn ved, hvorfor man så skal betale efter taxameter. Hvis man stort set ikke får undervisning, hvorfor skal man så overhovedet betale så meget, som man gør.

Det, jeg konkret kan gøre, er, at jeg kan starte med at have den drøftelse i morgen og så beklage, at vi i fællesskab har lavet den

enorme armslængde ud til den enkelte studerende, for det har vi gjort med professionshøjskolelovgivningen, men vi tager lige en runde mere senere.

Kl. 15:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Christine Antorini.

Kl. 15:43

Christine Antorini (S):

Diskussionen har jo som sagt været oppe i forhold til universitetsuddannelserne, og der har man påpeget, at der rent faktisk er kommet flere penge – der er sket et økonomisk løft med globaliseringspuljerne. Det er jo altså ikke det, der er sket med professionsuddannelserne.

Ministeren nævnte selv, at der konkret er sket nedskæringer, som rammer professionsuddannelserne, her med den seneste finanslov, som regeringen og Dansk Folkeparti har vedtaget. Men det er jo over en årrække, at der har været nedskæringer i forhold til professionsuddannelserne fra regeringens side. Helt tilbage i finansåret 2006 – hvis jeg ikke husker helt forkert – fjernede regeringen og Dansk Folkeparti den kvalitetspulje, der var afsat til professionshøjskolerne, da de skulle til at etableres. På det tidspunkt var de centre for videregående uddannelser, så blev de til professionshøjskoler, men der blev ikke afsat midler til fusionerne, og der har været generelle besparelser ud over dem, der er sket med en grønthøster over alle uddannelser hen over årene. Det er jo ikke kun i år, der har været nedskæringer – de har så været ekstraordinært store i år.

Så har initiativerne i forbindelse med statens indkøb og de administrative fællesskaber jo i realiteten betydet, at de forlods har skullet gennemføre besparelserne, uden at de vidste, om de fik effektiviseringsgevinster ud af det. Så professionshøjskolerne har været ramt ganske hårdt over en årrække, og derfor vil jeg spørge, om der i den drøftelse, der vil være mellem ministeren og professionshøjskolesektariatet, også kommer en diskussion af økonomien til professionshøjskolerne.

Kl. 15:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:45

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Det gør der helt utvivlsomt, for det er sådan, at professionshøjskolerne har sagt, at det er regeringen, der er ansvarlig for, at undervisningen ikke foregår. Der må jeg altså sige – og det kan godt være, at det kommer til at lyde lidt koldt – men når man kan finde ud af det i Århus, må man også kunne finde ud af det andre steder. Det er derfor, jeg vil gennemgå de regnskaber. Jeg vil vide, hvad der er op og ned i den her sag, for jeg kan kun medvirke til at få det løst, hvis jeg ved, hvad der er udfordringen. Der har været fluktuationer, det medgiver jeg, i økonomien til professionshøjskolerne. Jeg har selv været optaget af, også som finansordfører, at så stor en del som muligt af de ressourcer, der er til deling mellem de videregående uddannelser, kommer over i professionshøjskolerne. Jeg under dem hver en krone, de får, for så vidt de også går til de studerendes undervisning.

Men det, jeg lige er nødt til at understrege, er, at der er meget stor forskel på at skære i taxameterbeløbet i nedgangstider, hvor der kommer færre studerende, og så skære i enhedsomkostningerne pr. elev i tider, hvor der kommer flere ind. I øjeblikket kommer der flere ind på produktionshøjskolerne – ikke mindst på de store uddannelser til lærer og pædagog – og der er færre, der falder fra. Det vil sige, at de også udløser det fulde taxameterbeløb.

Jeg har simpelt hen som minister for området brug for at prøve at få et indblik i, hvad der konkret sker ude på den enkelte skole, og

hvilken økonomi man egentlig har til rådighed. Og så vil jeg gerne følge op over for udvalget efterfølgende, for jeg ved, det optager alle partier i Folketinget, hvordan vi sikrer, at de studerende får undervisningstid.

Kl. 15:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Christine Antorini.

Kl. 15:46

Christine Antorini (S):

Bare et kort spørgsmål her til sidst: Har undervisningsministeren planer om at gennemføre en egentlig undersøgelse af, hvordan det ser ud med timetallet på de forskellige hoveduddannelser på professionshøjskolerne, på samme måde som videnskabsministeren har tilkendegivet at ville undersøge, hvordan det ser ud med timetallet på de forskellige hovedområder på universiteterne?

Kl. 15:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:46

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jeg tror, at det vil give meget mening at få et bedre overblik, end vi har, for vi ved faktisk ikke så meget om det. Jeg har selvfølgelig forberedt mig både til i dag og til tidligere runder om tilsvarende emner, men vi ved faktisk ikke så meget.

Så det kunne godt være en mulighed at prøve at få afdækket det, for så vidt vi kan få valide tal, og det er noget af det, som jeg i morgen sagtens kan drøfte med Laust Joen Jakobsen, der, som fru Christine Antorini ved, men som borgerne ikke nødvendigvis ved, er formand for professionshøjskolernes rektorkollegium, altså om, hvilken viden, de har, og hvad de kan bidrage med konkret, og om de vil hjælpe os med at skaffe tallene, så vi ikke ender i en diskussion om, hvorvidt tallene, vi får, så er rigtige. Det vil jeg gerne undgå, så vi kan finde løsninger i stedet for at have talkrige.

Men jeg vil gerne melde tilbage til udvalget om, hvordan mødet er forløbet i morgen, og også om, hvilke initiativer jeg på baggrund af det måtte tage, men jeg er også nødt til at understrege, at mine handlemuligheder er særdeles få.

Det er derfor også meget interessant i forlængelse af spørgsmålet før om akkreditering af institutioner. Jeg har stor tillid til institutionerne, men de skal også bevise, at de er tilliden værdig. Jeg ved godt, at det er hårde tider, det er det også i ministeriet, men man skal også levere noget for de penge, man trods alt får.

Kl. 15:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til socialministeren af fru Tina Petersen.

Kl. 15:48

Spm. nr. S 1185

14) Til socialministeren af:

Tina Petersen (DF):

Hvordan forholder ministeren sig til, at der stadig på trods af gentagne ønsker herom ikke foreligger dokumentation og evaluering af hjemmetræningsprogrammerne for handicappede børn?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Tina Petersen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:48

Kl. 15:51

Tina Petersen (DF):

Først tak til formanden. Jeg vil lægge ud med en fortsættelse fra sidste onsdag ... (*Tredje næstformand* (Holger K. Nielsen): Nej, spørgsmålet skal bare læses op). O.k., jeg skal nok læse det op.

Hvordan forholder ministeren sig til, at der stadig på trods af gentagne ønsker herom ikke foreligger dokumentation og evaluering af hjemmetræningsprogrammerne for handicappede børn?

Kl. 15:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:48

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Fru Tina Petersen spurgte jo også til den her sag inden vinterferien, og derfor ved fru Tina Petersen også godt, at udmøntningen af de afsatte satspuljemidler er sat i bero efter aftale med satspuljeordførerne. Det gælder også den del af midlerne, der bruges til at evaluere hjemmetræningsordningen. Og fru Tina Petersen har selv været med til at aftale et møde i ordførerkredsen, hvor vi skal drøfte sagen, herunder udmøntningen af satspuljemidlerne, et møde, som fru Tina Petersen ved er lagt i kalenderen til den 16. marts.

Jeg har fuld forståelse for fru Tina Petersens store engagement i sagen omkring hjemmetræning, men det ændrer ikke ved, at jeg synes, vi skal følge de spilleregler, der gælder for drøftelser i satspuljekredsen, og de aftaler, vi konkret har truffet i denne sag. Derfor vil jeg henvise drøftelsen af både udmøntningen af midlerne og Sundhedsstyrelsens udtalelser til det møde, vi har den 16. marts 2011.

Kl. 15:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Tina Petersen.

Kl. 15:49

Tina Petersen (DF):

Jamen altså, jeg kan forstå på ministerens svar, at hun ikke specifikt vil gå konkret ind i de spørgsmål, jeg stiller hende; hun ønsker i hvert fald ikke at svare, føler jeg. Nu bliver bl.a. den pulje, der blev sat af, nævnt. Den blev jo sat af den 1. juli 2008 og var på 6,8 mio. kr. Skal jeg forstå det sådan, at man slet ikke har rørt den pulje til dokumentation og evaluering siden år 2008 og indtil nu? Det undrer mig, at man forholder sig så hårdnakket til, hvad Sundhedsstyrelsen siger, hvis man så ikke har brugt nogen af de her midler til at dokumentere. Det fremgår jo meget specifikt af den tværministerielle rapport, der blev lavet i sin tid, at de her penge netop skulle gå til den her dokumentation og evaluering.

Jeg kunne da godt tænke mig et svar fra ministeren, for jeg er jo siden sidst blevet belært lidt om, at Sundhedsstyrelsen er landets højeste sundhedsfaglige myndighed, og deres opgave er jo at vejlede os politikere, og jeg ser da med en vis, hvis jeg ikke skal sige meget stor bekymring på, at jeg skal vejledes af en sundhedsstyrelse, som ikke engang deltager.

Pointen i det her spørgsmål er: Ministeren må da være bekymret, når hun nu ved, at der overhovedet ikke – efter både rapporter, beretninger, selve forslaget i sin tid og alt, hvad der er skrevet omkring udvalgsarbejdet på det her område – på trods af at det er nævnt i samtlige papirer, er taget initiativ til at få dokumenteret de her godt 32-35 træningsmetoder.

Kl. 15:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg taler om den pulje på 21,7 mio. kr., som min forgænger i begyndelsen af 2010 fremlagde et notat til satspuljeordførerne om hvordan skulle udmøntes. Det blev så sat i bero i enighed med satspuljeordførerne efter en række henvendelser fra bl.a. Lægeforeningen og Sundhedsstyrelsen. Det hele er sket i fuldstændig enighed med satspuljeordførerne.

I forhold til det møde, vi skal have den 16. marts, har jeg jo også fremhævet flere gange, at Sundhedsstyrelsen deltager i mødet den 16. marts, netop for at man kan stille spørgsmål direkte til Sundhedsstyrelsen for at få den mere direkte dialog og kontakt i forhold til nogle af de spørgsmål, der er kommet fra nogle af satspuljeordførerne. Grunden til, at vi skal have det her møde den 16. marts, er jo bl.a., at det er et ønske fra satspuljeordførerne. Der er enighed om fra satspuljeordførernes side, at vi skal have det her møde, og der var også enighed blandt satspuljeordførerne om, at man meget gerne vil have Sundhedsstyrelsen med.

Kl. 15:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Tina Petersen.

Kl. 15:52

Tina Petersen (DF):

Jamen hvis ministeren nu husker mødet korrekt, vil hun også huske, at jeg var meget skeptisk over for det forelagte på det møde, der var. Selvfølgelig går jeg med til det kommende møde, det siger næsten sig selv, bl.a. for at forsvare mit eget forslag fra 2007, som jeg har fået fuld opbakning fra samtlige i Folketinget til at få kørt igennem. Jeg synes, vi gjorde et kanongodt stykke arbejde dengang, hvad der også viste sig i en tværfaglig ministeriel rapport, som foreligger, og hvor man virkelig beskrev, hvor vigtigt det var både med tilsynet og med dokumentationsdelen.

Det, jeg kan forstå, er, at jeg står over for en minister, som ikke engang vil svare mig konkret og ærligt på, hvad hendes holdning er til, at vi står over for en sundhedsstyrelse, som ikke har deltaget eller dokumenteret eller ført tilsyn med nogle af de her træningsprogrammer. Kunne ministeren ikke bare for en gangs skyld svare ærligt og personligt på, hvad hendes holdning er til, at vi står med en sundhedsstyrelse, der kommer med en faglig udtalelse, men faktisk aldrig har deltaget?

Kl. 15:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:54

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg vil gerne lige sige til spørgeren, at jeg altid svarer ærligt. Når man står her i Folketingssalen, svarer man selvfølgelig ærligt, og når jeg får stillet et spørgsmål, svarer jeg selvfølgelig klart og ærligt på det spørgsmål, som jeg får stillet. Så jeg vil gerne frabede mig, at det andre gange bliver anført, at jeg ikke skulle svare ærligt på spørgsmål.

I forhold til hvad Sundhedsstyrelsen har gjort og ikke har gjort, vil jeg lige påpege, at det altså er kommunerne, der skal føre tilsyn med de enkelte familier, som udfører hjemmetræning. Det er dem, der godkender, at man laver hjemmetræning; det er dem, der godkender tabt arbejdsfortjeneste og visiterer til tabt arbejdsfortjeneste. Det er ikke noget, Sundhedsstyrelsen gør. Sundhedsstyrelsen kommer med sin faglige vurdering, ligesom Lægeforeningen har gjort, og ligesom Dansk Pædiatrisk Selskab har gjort, på det her område.

Det er på baggrund af de henvendelser, vi har fået fra en række sundhedsfaglige myndigheder, at satspuljeordførerne i enighed – i enighed, vil jeg lige understrege, og det vil sige, at alle er med på det her – har aftalt, at vi sætter midlerne i den her pulje på 21,7 mio. kr. i bero. Men det er jo ikke det samme, som at der ikke kan blive udført hjemmetræning. Selvfølgelig kan der det, det er blot den pulje på 21,7 mio. kr., der er blevet sat i bero.

Kl. 15:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Tina Petersen.

Kl. 15:55

Tina Petersen (DF):

Jeg vil så gerne starte med at rette ærlighed til ikke at ville svare, for jeg synes ikke, jeg får konkrete svar vedrørende de her ting, jeg nævner. Nu nævnte jeg sidste gang bl.a. lovforslaget, som fru Karen Jespersen i sin tid udformede ud fra B 20, som var mit beslutningsforslag. Selv i lovforslaget står der, hvem det er, der har den sidste myndighed og den sidste afgørelse med hensyn til at sørge for, at de her ting bliver udmøntet, og det er ministeren.

Så vil jeg selvfølgelig gerne bede ministeren forholde sig lidt til det, der står i den tværministerielle rapport, der står nemlig 6,8 mio. kr. Det er i en tofaset periode, hvor der senere bliver uddelt 1,4 mio. kr. Hvad er der blevet af de midler fra 2008? Hvorfor har man ikke tidligere sørget for at efterleve alle de her rapporter, beretninger, og hvad der ellers er skrevet både i lovforslag og beslutningsforslag, så vi netop kunne have undgået at stå i den situation, vi står i dag, at Sundhedsstyrelsen er på banen igen uden faktisk at have deltaget?

Kl. 15:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:56

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Igen må jeg sige til fru Tina Petersen, at Socialministeriet selvfølgelig har efterkommet de aftaler, som er indgået mellem satspuljeparternes ordførere. Selvfølgelig udmønter vi de aftaler, som er blevet indgået mellem satspuljeparterne. Det var også en aftale mellem satspuljeparternes ordførere, at man satte den her pulje på de 21,7 mio. kr. i bero på baggrund af det notat, som den tidligere minister på socialområdet sendte til satspuljeordførerne i begyndelsen af 2010.

Jeg vil gerne igen påpege, at vi har fulgt alle de aftaler, som er blevet indgået, og jeg svarer klart og ærligt på de spørgsmål, som jeg får stillet. Men jeg mener ikke, det er på rigtig vis, at vi står her i Folketingssalen og begynder at tale om, hvad der skal ske i forhold til den pulje, når jeg sådan set har aftalt med satspuljeordførerne, at vi tager det den 16. marts.

Kl. 15:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til socialministeren af fru Tina Petersen.

Kl. 15:57

Spm. nr. S 1186

15) Til socialministeren af:

Tina Petersen (DF):

Kan ministeren oplyse, hvor de midler, der blev afsat til dokumentation af hjemmetræningsprogrammerne, er endt?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Tina Petersen for oplæsning af spørgsmålet.

Tina Petersen (DF):

Det næste spørgsmål kom jo, ligesom det skulle, kan jeg se:

Kan ministeren oplyse, hvor de midler, der blev afsat til dokumentation af hjemmetræningsprogrammerne, er endt?

Kl. 15:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Socialministeren.

Kl. 15:57

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Der må jeg henvise til de svar, jeg har givet til fru Tina Petersen tidligere, både på S 185 og på spørgsmålet fra før vinterferien. Fru Tina Petersen ved jo udmærket godt, at satspuljeordførerne har været enige om at sætte udmøntningen af midlerne i bero. Fru Tina Petersen var selv med til mødet i december 2010, hvor vi aftalte at mødes igen for at drøfte sagen, herunder udmøntningen af midlerne. Det er et møde, vi skal afholde her den 16. marts 2011. Det er en aftale, som jeg holder fast i, det er en aftale, som jeg står ved, og jeg henviser derfor spørgsmålet til det kommende møde i ordførerkredsen den 16. marts om, hvordan vi skal udmønte de midler, som der ligger i puljen – midlerne på de 21,7 mio. kr. samlet – til opfølgning på hjemmetræningsprogrammerne.

Kl. 15:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Tina Petersen.

Kl. 15:58

Tina Petersen (DF):

Jeg kan høre, at ministeren og undertegnede faktisk taler om to forskellige ting. Ministeren taler om år 2010, jeg taler om 2008, hvor man vedtager lovforslaget i 2007-08. Der afsætter man to puljer, har to faser.

Ministeren har så efterfølgende i år 2010 genforhandlet det her, må jeg gå ud fra, for ministeren vil ikke gå længere tilbage end til 2010 tilsyneladende. Nu ved jeg, at der jo så har været fire ministre, siden forslaget kom frem, så det kan måske være derfor.

Men jeg mangler fortsat at få en klar melding på, hvad der er sket med de midler fra år 2008. Jeg mangler en klar holdning til det, et klart svar: Vil ministeren fortælle mig, om der er foretaget en dokumentation af hjemmetræningsprogrammerne, ja eller nej? Har Sundhedsstyrelsen lavet dem, ja eller nej? Bekymrer ministeren sig slet ikke om, at nogle udtaler sig med en faglig kompetence, men faktisk slet ikke har deltaget?

Kl. 15:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:59

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg vil gerne lade være med at gå ind i en yderligere drøftelse af, hvorvidt Sundhedsstyrelsens faglighed er eksisterende eller ej. Jeg vælger at tro på, at Sundhedsstyrelsen har en kæmpestor faglighed på det sundhedsmæssige område, ligesom Dansk Pædiatrisk Selskab også har en stor sundhedsmæssig faglighed og Danmarks Lægeforening også har en stor sundhedsmæssig faglighed.

Vi taler faktisk om de samme penge. Jeg taler om de 21,7 mio. kr. i satspuljen for 2009. Det er dem, man har aftalt i 2008. Jeg taler om det notat, som blev sendt ud til satspuljeordførerne i begyndelsen af 2010, som var en udmøntning af den aftale, man indgik om de 21,7 mio. kr. Og det var både gennemførelse af effektevaluering til 1,4 mio. kr., udførelse og udbredelse af koncept for handleplaner og

kompetenceudvikling for 9,6 mio. kr., udarbejdelse og udbredelse af koncept for forældrekurser for 3 mio. kr. og oprettelse af hjemmesider og netværk om træningsmetoder og effektivvurdering for 6,8 mio. kr. Det er fuldstændig de samme midler, vi taler om, og det er de midler, som satspuljeordførerne i enighed aftalte at man satte i bero, indtil man havde fundet ud af, hvad man videre ville gøre, og indtil man havde haft den her drøftelse med Sundhedsstyrelsen, som vi nu skal have den 16. marts 2011, og hvor vi har aftalt, at jeg skal fremlægge et forslag til udmøntningen af midlerne.

Kl. 16:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Tina Petersen.

Kl. 16:01

Tina Petersen (DF):

Nu fik jeg jo så endelig ministeren til at komme frem til pointen, og det er, at det faktisk er midlerne helt tilbage fra 2008, der er samlet nu. Så er det jo, jeg spørger, om ikke det er bekymrende, at når vi allerede i 2007 havde beslutningsforslaget og så lavede et lovforslag i 2008, så er de ikke engang blevet udmøntet endnu. Det vil sige, der ikke er blevet lavet det her konkrete kontroltilsyn og den her dokumentation overhovedet, for så langt er vi slet ikke nået. Alle ved, at det er tredje gang inden for de sidste 15 år, Sundhedsstyrelsen er ude at udtale sig på det her område. Vi har 32-35 metoder, men der foreligger ingenting. Det er jo sådan noget, jeg et eller andet sted synes er trist, nemlig at man så ikke lader være med at gå ind i den her diskussion om, hvad man skal og ikke skal, men får tingene dokumenteret og får forholdt sig til det, det egentlig gik ud på fra starten i 2007 og i 2008, da lovforslaget blev fremsat. Vil ministeren ikke give mig ret i, at det er lidt bekymrende?

Kl. 16:02

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 16:02

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Det eneste, jeg vil give spørgeren ret i, er, at man, når man indgår en aftale med satspuljeordførerne om, hvordan tingene skal køre, så selvfølgelig skal opfylde den aftale, og man skal selvfølgelig køre det på den måde, som satspuljeordførerne har aftalt. Til den kritik, som jeg kan høre fru Tina Petersen har i forhold til mit virke som minister, vil jeg sige, at jeg går ind og følger den aftale, som der er indgået med satspuljeordførerne, og derfor mener jeg, det er helt på sin plads, at fru Tina Petersen går ind og også retter sin kritik mod den kreds, som skal mødes den 16. marts 2011 for netop at drøfte det her spørgsmål. Jeg forholder mig blot til, at der er indgået en aftale blandt satspuljeordførerne i 2008 for finansåret 2009. Man har lavet et notat på baggrund af drøftelser blandt satspuljeordførerne, som blev vist for satspuljeordførerne i begyndelsen af 2010, og på baggrund af de udtalelser, der kom, satte man så udmøntningen af midlerne i bero. Men kom med kritikken over for resten af flokken!

Kl. 16:03

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Tina Petersen.

Kl. 16:03

Tina Petersen (DF):

Jeg er helt med på, at jeg skal forholde mig til det møde, der var sidste år i december måned. Nu er det lidt svært, da det er mit eget beslutningsforslag fra 2007, som så efterfølgende er blevet udmøntet – det er evalueret, der er skrevet beretninger, tværfaglige rapporter, og jeg ved ikke hvad – bare at stå og se på, at en minister siger, at vi

havde det møde i december, og nu har vi søreme et her den 16. marts, når de penge, som tilsyneladende stammer helt tilbage fra år 2007, ikke er blevet brugt. De er ikke blevet brugt til det, som meget tydeligt er beskrevet i lovforslaget, nemlig til at få det dokumenteret.

Det er ikke for at kritisere ministeren, og det er slet ikke for, at ministeren skal tage det personligt, men det er meget svært som politiker at stå her med den fjerde minister på området, som ikke har formået at efterleve de intentioner, der var med lovforslaget, nemlig at få det dokumenteret, så vi netop ikke i dag skulle stå i den situation, at der er tvivl om det, hvor der er nogle, der mener noget om hjemmetræningsprogrammer, og andre, der mener noget andet. Her må ministeren da et eller andet sted føle – det håber jeg at hun vil tilkendegive at hun gør – at det først og fremmest drejer sig om at få det dokumenteret. Min bekymring kommer jo af, at det rækker helt tilbage til 2007.

Kl. 16:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 16:04

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg synes, at vi skal fortsætte diskussionen den 16. marts 2011, for jeg mener ikke, at vi kommer det ret meget nærmere her i de her onsdagsmøder.

Jeg følger blot den aftale fra begyndelsen af 2010, der er indgået mellem satspuljepartiernes ordførere, så det er jo ikke kun det møde, der fandt sted i december 2010. Der har selvfølgelig været drøftelser og korrespondance mellem satspuljeordførerne, lige siden de indgik den aftale i efteråret 2008 om en udmøntning af midler for finansåret 2009 og om, hvordan de her 21,7 mio. kr. skulle bruges. Så alt er foregået efter den aftalemodel, som man har blandt satspuljeordførerne, og i den kadence, som man nu engang kører i, når man skal udmønte de midler, som man aftaler til bestemte projekter. Der er ikke noget, der er kørt af sporet på det her felt.

Kl. 16:05

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til socialministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Som tidligere anført overgår spørgsmålet nr. S 1192 fra fru Yildiz Akdogan til videnskabsministeren til skriftlig besvarelse.

Spørgetiden er hermed afsluttet.

Kl. 16:06

Spm. nr. S 1192

16) Til videnskabsministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Er ministeren tilfreds med regeringens indsats for at undgå nedskæring af undervisningstiden på universiteterne?

:

(Spørgsmålet er overgået til skriftlig besvarelse).

Kl. 16:06

Meddelelser fra formanden

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen torsdag den 24. februar 2011, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

:

Mødet er hævet. (Kl. 16:07).
